

Ҳусайн Мӯсозода

ТОҶИКИСТОН – ВОРИСИ СОМОНИЁН

НАШРИ ДУЮМИ ТАКМИЛЁФТА

**Нашриёти «Ношир»
Хучанд, 2020**

ББК 84 (2 Т)

**Мӯсозода Ҳусайн. ТОҶИКИСТОН – ВОРИСИ
СОМОНИЁН. (Нашри дуюми такмилёфта)
– Ҳуҷанд: Ношир, 2020. – 352 с.**

Мухаррир: Абдучаббори Суруш

Девони нави Ҳусайн Мӯсозода бо номи «Тоҷикистон вориси Сомониён» баргузидаи ашъор аз ҳафт девони шоир мебошад, ки онҳоро ба мавзӯҳои ватандӯстиву ватандорӣ, шукронаи замон, васфи Тоҷикистон ва монанди инҳо бахшидааст. Китобро рамзи муҳаббати беандоза ба Модар – Ватан гуфтан мумкин аст ва он гулдастаи зебо ва хушбӯеро мемунад, ки дар дили хонанда чароғи ҷовидонаи ишқи Ватанро фурӯзон месозад.

ISBN 978-99975-60-68-1

© Ҳусайн Мӯсозода, 2020

АШЊОРИ САДОҚАТ

Мӯсозода Ҳусайн аз афроди фарҳештаи илму адаб ва сиёсати Тоҷикистон маҳсуб мешавад, ки дар густариш ва пайдории аркони давлатдорӣ ва Истиқлолияти Тоҷикистон тавассути қалам, сухан ва андешаҳои фозилонаи хеш нақши муассир гузоштааст. Ҳарчанд ин донишманд дар ҷомеаи муосирӣ тоҷик ҳамчун ҷеҳраи мазҳабӣ маъруфият пайдо кардааст, вале хидмати ӯ дар ҷодаи илм, адабиёт ва фарҳанг на кам аз заҳматҳои ӯ дар ростои дин мебошад.

Мӯсозода Ҳусайн ҳамчун шахсияти соҳиби мавқеи муайян дар мавриди пиёда кардани сиёсати давлату ҳукумат, амалӣ намудани дастуру супоришоти Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон хидматҳои арзандаро ба анҷом расонидааст. Дониши баланд, афқору ақидаҳои тозаву пешқадам, мавқеи дуруст ва дилсӯзиву ғамхорӣ нисбати мардум ӯро дар байни ҷомеаи мамлакат чун ҷеҳраи азизу маъруф шиносонид.

Яке аз хидматҳои шоистаи Мӯсозода Ҳусайн баробари пешбурди фаъолияти худ дар ташкилоти динӣ, баромадҳо тавассути васоити ахбори омма мебошад, ки бо мақсади баланд бардоштани сатҳи маърифатнокӣ ва маънавиёти мардум рӯи кор омадааст. Ҷавҳари мақолаҳо ва маърузаҳои телевизио-

нии ўро даъвати мардум ба роҳи дурусти зиндагӣ, сулҳу ваҳдат ва ҳамкориву ҳамдастӣ ташкил мекунад. Чунончи, дар давоми солҳои 1993-2018 беш аз 250-мақолаи хурду бузурги ӯ дар матбуот чоп шудааст ва зиёда аз 1000 барномаҳо ва мусохабаҳои дар мавзӯҳои динию маърифатӣ ва панду ахлоқӣ дар телевизионҳо ба мардум намоиш дода шудааст.

Дар бадали ин солҳо китобҳои Мӯсозода Ҳусайн «Гавҳари имон мафурӯш» (1997), «Бунёди оила дар ислом» (1998), «Сию се сӯҳбати судманд» (2001), «Ҳазрати бузургвор» (2001), «Маъҳаз-ул-маъонӣ аз оёти Қуръонӣ» (2004), «Ҳачнома» (2007), «Табйин-ул-ҳақоик» (2008), «Анвор-ул-мактубот» (2009), «Мазҳаб ва соҳибмазҳаб» (2011), «Об – асли мавҷудият» (2013), «Об дар «Маснавии маънавӣ» (2015), «Ҳадиси он расул бишнав» (2016), «Раҳнамои фардои обод» (2016), «Бунёди оила дар ислом» (нашри дуввум. 2016), «Масҷидҳои Хучанд» (2017), «Мифтоҳи асрорнома» (2017), «Ҷавҳари ҷовидона» (2018), «Меъроҷи маърифат» (2018), «Ҳикматистон» (2018), «Гулшанистон» (2020) бо теъдоди зиёд аз чоп баромадаанд, ки мавриди писанди умум гардидаанд.

Муҳимтарин дастоварди Мӯсозода Ҳусайн дар ҷодаи илм ин аст, ки соли 2004 дар заминаи китоби худ «Маъҳаз-ул-маъонӣ аз оёти Қуръонӣ» баҳри дарёфти дараҷаи илмӣ дар мавзӯи «Усули истифодаи оёт ва қиссаҳои қуръонӣ дар «Маснавии Маънавӣ»-и Ҷалолуддини Румӣ» кори илмиро ба субут расонда, рисолаи номзадии илми суханшиносиро

химоя намуд.

Холо китоби нави Мӯсозода Ҳусайн бо номи «Илм дар тасаввуф» дар дасти чоп аст, ки он ифодагари як тадқиқоти пурмухтаво ва доманадори Мӯсозода Ҳусайн мебошад.

Заҳмату хидматҳои ӯ бо чандин мукофотҳо ва ифтихорномаҳои давлатию байналхалқӣ аз он ҷумла, бо медали «Хизмати шоиста»-и Ҷумҳурии Тоҷикистон ва ҷоизаи вилоятӣ илмӣ ба номи Бобочон Ғафуров сарфароз гардидааст, ки аз қадршиносии ҳукумату давлат ва халқ дарак медиҳад.

Боиси масаррат ва шукргузориست, ки Мӯсозода Ҳусайн дар ҷодаи эҷоди шеър низ қадамҳои устувор мегузорад. Таи чанд соли охир се китоби ашъори ӯ бо номҳои «Мифтоҳи асрорнома» (2017), «Ҷавҳари ҷовидона» (2018), «Меъроҷи маърифат» (2018), «Ҳикматистон» (2018), «Гулшанистон» (2020) ба дасти хонандагон расид, ки аз назари мавзӯву мухтаво, сабку услуб ва шеърият сазовори истикболи гарм қарор гирифт. Аз хондани ин китобҳо хонанда дармеёбад, ки муаллифи он дониши фаровони илмиву динӣ, таҷрибаи пурғановати ҳаётӣ, ошноии комил бо ашъори адибони классикӣ мо дорад ва ба арсаи адабиёт барои адои рисолати деринаи адабиёт тарбияи инсонӣ комил ворид шудааст.

Гузашта аз ин Мӯсозода Ҳусайн ба олами шеър бо сабку услуби ба худ хос ворид гардид ва ин аз ҷаҳонбинии васеъ, дониши баланд, мантиқи расо ва ошноии комил бо осори суҳанварони классикӣ ман-

шаъ мегирад. Се китоби муаллиф, ки бештар аз 900 шеърро дар бар мегирад зодаи завқи баланди инсонест, ки дар чодаи адабиёт қадами устувор мегузорад.

Инак, дар дасти мо китоби нави Мӯсозода Ҳусайн бо номи «Тоҷикистон – вориси Сомониён» қарор дорад, ки баргузидаи ашъори шоир аз кутуби пешин мебошад ва онҳо ба мавзӯи ватандӯстиву ватандорӣ, шукронаи замон, васфи Тоҷикистон ва монанди инҳо бахшидааст. Ӯ ин китобро ҳамчун рамзи муҳаббати беандоза ба Модар – Ватан тасниф кардааст ва он гулдастай зебо ва хушбӯеро мемонад, ки дар дили хонанда чароғи ҷовидонаи ишқи Ватанро фурузон месозад.

Ватан барои шоир муқаддас аст ва эҳтироми ӯ ба ин вожа беҳамтост:

*Ватан гуфтам зи қалби худ, садо аз хуни ман омад,
Ватанро бо забон гуфтам, нидо аз ҷону тан омад.
Муҳаббат дар забону дил нишони меҳри фарзандӣ,
Зи хуну мағзи ҷони ман садои ҳамватан омад.*

Шоир бахту саодат ва хушбахтии соҳибватанонро дар ваҳдату дӯстӣ мебинад ва маҳз фарзандони шарафманди диёр боиси сарбаландии Ватан дар олам мегардад:

*Бахту саодат дар Ватан аз ваҳдати миллат бувад,
Базму тараб, эй ҷони ман, аҷри ҳама заҳмат бувад.
Миллат бигардад сарбаланд аз номи фарзандони нек,
Назму низоми ин ватан вобаста бар ҳикмат бувад.
Мӯсозода Ҳусайн дар ашъораш дар бораи Ва-тан,*

хидмат ба он, хиёнат накардан ба ёру диёр ба фитнаву
фиреби душманон дода нашуданро талқин менамояд:

*Хидмате кун бар Ватан, рӯзе саодат оварад,
Байни мардум ҳам шарофат, ҳам шаҳомат оварад.
Қадри миллатро бидон, андар хато ҳамраҳ машав,
Худ ба худ бовар макун, ҳар кас шиқоят оварад.*

Миллат, шинохт ва посдории арзишҳои миллӣ,
эҳтироми забони миллӣ ва анъанаву расму оинҳои
миллӣ низ аз мавзӯоти меҳварии ашъори шоир аст.

Забони тоҷикӣ ин рамзи давлат, фаҳри миллат
мебошад.

*Миллати тоҷик дар таърих соҳибдавлат аст,
Партаву нури замон бошад забони тоҷикӣ.
Мушкилиҳои ҳаёт аз по наафтад ин забон,
Чун фазои Қаҳкашон бошад забони тоҷикӣ.
Шукри истиқлоли давлат, Тоҷикистон баркамол,
Рӯзи фирӯз ин замон бошад забони тоҷикӣ.*

Муаллифи китоб дар бораи Пешвои миллат,
заҳмату меҳнатҳои фаровони эшон барои пойдеории
сулҳу ваҳдат ва бунёди ҷомеаи ободу озод силсилаи
ашъори худро бахшидааст, ки хонанда дар баробари
эҷоди муҳаббат ба кишвар ва сарвари он, ҳисси
масъулиятро дар ҳифзи ҳоки муқаддаси меҳан бедор
месозад. Махсусан, дар замони муосир, ки дӯстиву
рафоқат, ҳамдиливу ҳамдастӣ ва сарҷамъӣ барои
миллати мо муфид аст ин гуна ашъор дар дили хо-
нанда нерӯи тозаро тавлид мекунад.

*Поёи сарҷамъии мо Пешвои миллат аст,
Нури ҷаҳми пиру барно Пешвои миллат аст.*

*Миллати тоҷик гӯяд: Баҳри мо андар ҷаҳон,
Сояи Эсад таъоло Пешвои миллат аст.
Пешвои миллати мо раҳнамои кулли мост,
Ҷониби фардои некӯ раҳкушои кулли мост.
Ҳомии дини мубину ҳодии халқи Худо,
Раҳбари дардошно, дилошнои кулли мост.
Солҳои саҳти миллат чун расад бар ёди кас,
Мерасад пеши назар марде, ки шуд фарёдрас.
Парчами Меҳан бибӯсида ба иҳлосу вафо,
Мардумашро ёр шуд, осуда то гирад нафас.
Сулҳ оварду сафо бар кишвари аҷдоди хеш,
Кард мафтун халқро бо роҳи сулҳаҷоди хеш.
Канд беҳи шумғиёҳи фитнаву макру ҳиял,
Гаит мақбули ҳама бо фикрати озоди хеш.
Оли Сомонро ба имдоди хирад эҳё намуд,
Эътибори мо дар ақсои ҷаҳон боло намуд.
Гуфт: Исмоили Сомонӣ бувад доҳии мо,
Шавқу завқи хештандонӣ ба мо эҳдо намуд.
Қаҳрамонони Ватанро ҳурмату эъзоз кард,
Болу пар бахшид тоҷикро, аҷаб эҷоз кард.
Шоҳроҳу нақбҳо шуд шоҳроҳи ҳамдилӣ,
Ҳар кучо омад гиреҳи мушиклашро боз кард.
Сарвари мо шахсутуни Кохи давлат буду ҳаст,
Пешвои ҷонфидои халқу миллат буду ҳаст.
Тоҷикистон Модару як шахтисар Эмомалист,
Фозилу фарзона шоҳи боадолат буду ҳаст.*

Аз ашъори Мӯсозода Ҳусайн набзи сайёро ро ме-
тавон эҳсос намуд, зеро ӯ ба вазъи ҷаҳон назари хоса
дорад ва ба мардум аз ҳақиқати ҳол ҳикоят мекунад:

*Мардумозорони дунё дар ҷаҳон даъвогаранд,
Баҳри озодии инсон, бегумон, балвогаранд.
Қайду зиндон сохтаанд дар Осиёву Аврупо,
Аз барои нафъи нафту газ ҳама игвогаранд.*

Мӯсозода Ҳусайн олим аст ва ба хонанда омӯх-
тани илмро талқин месозад. Зеро илм асоси рушду
такомул аст ва олимон пешравӣ ҷомеа мебошанд.
Ҳар нафаре, ки соҳиби илму дониш аст дар миёни
мардум соҳиби обрӯву эътибор аст. Махсусан ҷа-
вононро таъкид мекунад, ки ҳамнишинӣ бо афроди
олиму доно онҳоро ба роҳи дуруст ҳидоят мекунад:

*Илм омӯз, эй ҷавон, то оқилу доно шавӣ,
Дар замони баркамолӣ одилу мавло шавӣ.
Байни мардум ҳар замон мақбул мегардӣ мудом,
Дар тафаккур вақти гуфтан шомили маъно шавӣ.
Баҳри ту дода Худо садҳо ҳазорон аз карам,
Ту надонӣ қадри неъмат, гофили дунё шавӣ.
Дар ҷавонӣ гар шудӣ бо аҳли фосиқ ҳамнишин,
Вақти пирӣ хору зору бекасу танҳо шавӣ.*

Умуман, китоби «Тоҷикистон – вориси Сомо-
ниён» як маҷмӯаи гулчини ашъори ватандӯстона
ва ҳакимонаи Мӯсозода Ҳусайн мебошад, ки барои
насли наврас ва ҷавони давлати соҳибистиклоли мо
дастур ва раҳнамо дар ҷодаи хидмат ба Ватан ва
халқ мебошад. Ин ҳадяи маънавии шоирро барои
хонандагон муборакбод мегӯем.

Фарҳод Раҳимӣ,
*Президенти Академияи миллии
илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон*

«АЛИФ»

БАҲРИ МУЛКИ ТОЧИКОН ШУКРОНА МЕГҶЕМ МО (1489)

Баҳри мулки тоҷикон шукрона мегӯем мо,
Марзу бумаш дар амон, шукрона мегӯем мо.
Тоҷикистон шуд мунаввар дар масири амният,
Ибрати аҳли ҷаҳон, шукрона мегӯем мо.
Рӯзгори мардуми мо нозу неъмат, ҳам карам,
Аҳди соҳибқаҳрамон, шукрона мегӯем мо.
Пешвои миллати мо аҳд кард дар назди халқ
Бо дилу ҳам бо забон, шукрона мегӯем мо.
Назди абнои башар дар гармию ҳам сардиҳо
Ў ба миллат соябон, шукрона мегӯем мо.
Баҳри халқи худ намо роҳи саодат, эй Ҳусайн,
Мо ҳама пиру ҷавон шукрона мегӯем мо.

18.06.2019.

РӯЗИ БАХТУ ШОДМОНӢ РӯЗИ ИСТИҚЛОЛИ МО (1133)

Рӯзи бахту шодмонӣ – рӯзи Истиқлоли мо,
Баҳри мо бодо муборак, тахти мо, иқболи мо.
Давлати озодагон шуд Тоҷикистони азиз,
Решапайванди азизон мулки некӯфоли мо.
Авлавият баҳри миллат пешрафти иқтисод,
Суру нусрат мерасад дар насри истиқболи мо.
Адлу инсофу садоқат дар умури кишварам,
Бар Ватан бошад ҳамеша меҳри навирсоли мо.
Шукри истиқлол бояд баҳри халқу миллатам,
Сурату сират ҳама дар чехраи аъмоли мо.
Пешворо раҳбарӣ зебанда бошад, эй Хусайн,
Бар чаҳон бодо муборак ҷашни Истиқлоли мо!

28.08.2018.

ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗАМ, МАРДУМАТ ВАХДАТСАРО (1921)

Тоҷикистони азизам, мардумат ваҳдатсаро,
Пешвои миллати ту байни мардум раҳнамо.
Пешвои миллати мо Пешвои ваҳдат аст,
Ваҳдати миллат бигӯяд Пешво, ё марҳабо.
Дар раҳи ваҳдат бигуфтед чони худ қурбон кунам,
Худ шуда мушқилкушо бар дарди миллат чун даво.
Тинҷию оромии кишвар зи юмни ваҳдат аст,
Рӯзи ваҳдат мо бидидем аз шумо дасти саҳо.
Аз самими дил бигӯем сояи Ҳақ дар замин,
Рӯзи ваҳдат баҳри халқ бо саодат марҳабо.
Рӯзи ваҳдат шуд муборак аз дили поки шумо,
Нури дида тоҷи сар, Эмомалӣ Раҳмони мо.

07.04.2020.

АСРИ МО ИН АСРИ ДОНИШ ҲАМ Саодат, ҲАМ Сафо (305)

Асри мо ин асри дониш, ҳама саодат, ҳама сафо,
Бахту толеъ ҳамраҳу оромӣ шуд бар мо даво.
Шукри неъмат мекунем дар зоҳиру ботин ҳама,
Баҳри миллат ҳар касе хайре кунад, ёбад раҳо.
Ҳамраҳи аҳли қарам шуд эҳтироми мардумон,
Ҷазлу эҷоди улум бар дарди мо бошад даво.
Сулҳ баҳри миллатам дар баҳр чун киштӣ бувад,
Мақдами соҳибдилон занҷири лангар аз боло.
Дар замин ҳар як дами беғам қамоли давлат аст,
Шукри оромӣ намо – омад зи боло ин нидо.
Киштӣ бошад ин қалам, маллоҳи ин киштӣ Ҳусайн,
Мавҷи укёнус ин шеър, андар он бошад бақо.

ЭЙ ЧАВОНОНИ ЧАҲОН, ИН ДАВРУ ДАВРОНИ ШУМО (749)

Эй чавонони чаҳон, ин даври даврони шумо,
Бехтарин даври замону гул ба домони шумо.
Шукри давра дар дилу дар синаҳо меҳри Ватан,
Илми ҳар як навҷавон хуршеди тобони шумо.
Аҳди Сомон дар назар, ҳам роҳи миллат беҳатар,
Шаҳрҳои муфтахар – ин аҳди Сомони шумо.
Хирмани зар муътабар, ҳар гаҳ набошад пурхатар,
Шод гардад ҳар нафар аз хайру эҳсони шумо.
Аз забон ояд калом, андар амал бошад низом,
Гар ақида бо маром – он ҳам гулистони шумо.
Гул кунед, эй навҷавонон, баҳратон гӯяд, Ҳусайн,
Кам нагардад ҳеҷ вақт як гул зи бӯстони шумо.

ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗАМ, ХАЛҚИ ТУ ВАҲДАТСАРО (838)

Тоҷикистони азизам, халқи ту ваҳдатсаро,
Баҳри мардум дар ҳидоят Пешво шуд муқтадо.
Тинчию ободии кишвар зи юмни¹ ваҳдат аст,
Рӯзи ваҳдат, баҳри халқи босаодат марҳабо.
Ҳар касе дар ҷашни ваҳдат соате хидмат кунад,
Баҳри ӯ ояд шараф, аз мушкилӣ ёбад раҳо.
Рӯзи Ваҳдат шуд муборак баҳри халқу миллатам,
Дӯстӣ бар қалбҳои тира мебахшад сафо.
Аз самими дил бигӯ авсофи ваҳдат, эй Ҳусайн,
Иттиҳоду иттифоқи мост ганҷи бебаҳо.
Пешвои миллати мо Пешвои ваҳдат аст,
Шоҳи ваҳдатофарини халқро гӯям сано.

¹ Юмн – хайру барака.

ХУЧАНД, ЭЙ МАРКАЗИ ФАРҲАНГИ ДИЛҲО (4)

Хучанд, эй маркази фарҳанги дилҳо,
Ҳамовоз аст бо оҳанги дилҳо.
Бузургонаш ба ҳар асру замона,
Намуда шаҳри худ ҳамранги дилҳо.
Сафои шому нури субҳи Ваҳдат
Намуда чамъ худ авранги¹ дилҳо.
Нигар бар Маслиҳатдин – маҷмаи нур,
Бисозад нарму малҳам санги дилҳо.
Нигар Сомонию Боғи Камолаш,
Канори Сир шуда гулранги дилҳо.
Хусайно, дар чавори² марқади³ Шайх
Муқаддас дон ту ному нанги дилҳо!

¹ Авранг – тахт, сарир; зебой.

² Чавор – наздикӣ, ҳамсоғӣ.

³ Марқад – оромгоҳ, хобгоҳ.

ХУЧАНД, ЭЙ МАЗҲАРИ ФАРҲАНГИ ДИЛҲО (6)

Хучанд, эй мазҳари авранги дилҳо,
Навоят зиннати оҳанги дилҳо!
Азизонат ба ҳар даври замона,
Бикарда ҳифзи ному нанги дилҳо.
Зи хишти ҳамдиливу Сулҳу Ваҳдат,
Бино кардӣ накӯ фарҳанги дилҳо.
Сафои маҷмаъи Шайх Муслиҳиддин
Зи файзаш нарм карда санги дилҳо.
Зи юмни маҷмаъи Хоҷа Камолат
Зи нав шуд тоза обу ранги дилҳо.
Ҳусайно, бош ҳамдам бо бузургон-ш,
Ки суҳбатшон зудояд занги дилҳо!

БУЛБУЛИ БОҒИ ВАТАН, МАН МАШРАБЕ ДОРАМ, БИЁ (39)

Булбули боғи Ватан, ман машрабе дорам, биё,
Аз гули бозор чандин матлабе дорам, биё!
Шаҳд гардам дар лабат, мулки Сулаймон хонамат,
Аз навову нағмаат ман мактабе дорам, биё!
Нағмаи мурғон шифои дарди беморон бувад,
Мекунӣ дилро мусаххар¹, машрабе дорам, биё!
Роҳи ҳақ мақсуди мо, бар гӯш дорам он садо,
Фитнагар, бемазҳабо, ман мазҳабе дорам, биё!
Булбулӣ, ман боғи ту, Аҳноф бошад роҳи мо,
Ҳеҷ бемазҳаб машав, хуш мазҳабе дорам, биё!
Маркази шаҳр аст охир маҷмаъи Шайхи бузург,
Ҳаст маъмур, эй Ҳусайнам, машрабе дорам, биё!

¹ Мусаххар – тасхиршуда.

ШУКРИ НЕЪМАТ АЗ АЗАЛ ОСОИШИ НАВРҶЗИ МО (69)

Шукри неъмат аз азал осоиши Наврӯзи мо,
Гардиши сол аст дар ҳар гардиши Наврӯзи мо.
Чак-чаки борони найсон оварад нуру сафо,
Ҳам шифои дардҳо оромиши Наврӯзи мо.
Гунчаҳо андар ҳаё аз рӯ кушоданҳои худ,
Булбулон хушнағма бо фармоиши Наврӯзи мо.
Субҳидам бо накҳате¹ файзе биёрад рӯзи нав,
Байни мардум ваҳдате аз ҷунбиши Наврӯзи мо.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, ҳар рӯзи мо Наврӯз бод,
Бахт афзояд ба мо афзоиши Наврӯзи мо!

¹ Накҳат – бӯи даҳон; бӯйи хуш.

ПЕШВО, ОЛӢ ЧАНОБ – ЭМОМАЛӢ РАҲМОНИ МО (1136)

Пешво, Олӣ Чаноб – Эмомалӣ Раҳмони мо,
Эй Худо, бо номи покат ҳифз кун султони мо.
Худ бидораш дар амону дар ҳифозат мулкро,
Баҳри ҳифзи миллаташ Исмоили Сомони мо.
Бахту иқболаш бидодӣ фаҳри миллат дар назар,
Баҳри дилҳо ӯ суруру нур дар чашмони мо.
Нағз донад дарди миллат, мекунад дармони он,
Ҳаст Луқмони Ҳакиму фозили даврони мо.
Соябони халқ бошад, раҳму шафқат дар дилаш,
Аз сахояш гул кунад ҳам боғу ҳам бўстони мо.
Раҳбари адлу диёнат, сарвари олиназар,
Эй Ҳусайно, дон ўро ҳомии даврони мо.

09.04.2018

ШУКРОНА МЕГЎЕМ МО АЗ КИШВАРИ НУРУ САФО (1488)

Шукрона мегӯем мо аз кишвари нуру сафо,
Бар миллатам чун раҳнамо Эмомалӣ Раҳмони мо.
Дар раҳнамои халқи худ шуд ибрати аҳли башар,
Аз баҳри миллат муктадо Эмомалӣ Раҳмони мо.
Нармӣ биёрад баҳри халқ ҳам дилнавозиҳо зи худ,
Бар миллаташ карда ато Эмомалӣ Раҳмони мо.
Ў худ навозишҳо кунад бар аҳли муҳтоҷу ятим,
Андар бараш дасти саҳо Эмомалӣ Раҳмони мо.
Боде вазад гар ногаҳон нокомӣ орад ҳар гаҳе,
Бар дарди мо бошад даво Эмомалӣ Раҳмони мо.
Андар дуо гӯ, эй Хусайн, авсофи адлаш дар назар,
Бар миллаташ соҳибдуо Эмомалӣ Раҳмони мо.

18.06.2019

ЧЕХРАИ ПУРНУРИ УСТОД АСТ ШАМСЕ ДАР ФАЗО (388)

Чехраи пурнури устод аст шамсе дар фазо,
Баҳри шогирдони худ нуре бибахшад аз само.
Нури Яздонӣ биёяд вақти таълим аз азал,
Ҳамчу киштӣ бехатар дар баҳр меварзад шино.
Вақти таълими улум устод хуни дил шавад,
Бо забонаш ҳар чӣ гӯяд, қавли ӯ н-ояд хато.
Дар амал он ҳар чӣ кард устод андар роҳи мо,
Баҳри устодони худ бошем мо ҳам ҷонфидо.
Дар нишона санги хоро, дар таҳаммул тахтасанг,
Халку миллат ҳам бигӯяд баҳри устодон сано.
Қадри устодон бидонӣ, эй Ҳусайн, анҷоми кор,
Баҳри арвоҳи бузургон ту бишав соҳибдуо.

ПАЁМИ СУЛҲ БАР ЧАҲОН – РИСОЛАТИ ДИЁРИ МО (528)

Фазои сулҳу дӯстӣ – саодати диёри мо,
Забони поки модарӣ – асолати¹ диёри мо.
Ба боғҳо дарахтҳо саносарои ваҳдатанд,
Баҳори сабзи мамлакат – таровати диёри мо.
Зи илму мазҳаби куҳан, зи ёдгори маънавӣ
Паёми сулҳ бар чаҳон – рисолати диёри мо.
Тамоми насли тоҷикон ҳама далеру паҳлавон,
Шараф бувад ба ҳар ҷавон ҳимояти диёри мо.
Худо зи халқи сулҳхоҳ ҳамеша мешавад ризо,
Бувад зи сулҳу оштӣ ризояти диёри мо.
Зи дину илм, эй Ҳусайн, диёри мост арҷманд²,
Ҳамеша пайдор бод шарофати диёри мо!

¹ Асолат – начибӣ, асилзодагӣ.

² Арҷманд – соҳибэҳтиром, боқадр.

РОЗИ ШҶРАНГЕЗИ ДУШМАН ФИТНАҲО ОРАД ТУРО (397)

Рози шӯрангези душман фитнаҳо орад туро,
Аз барои саф шикастан сад ҷафо орад туро.
Мояи бешармии инсон бувад бемазҳабӣ,
Дон, ки имонат мудом шарму ҳаё орад туро.
Байни мардум ҳусни хулқи хешро дорӣ нигоҳ,
Номи некӯ ҳар кучо роҳи сафо орад туро.
Рози пинҳон дар дилат, ифшои он бошад раво,
Ғунҷаи дил бишқуфад, ёди сабо орад туро.
Ту садоҳо мекунӣ, мегӯӣ асрори дилат,
Накхати гулҳо чу булбул дар нидо орад туро.
Ғар нидоҳо мекунӣ дар васфи халқу миллатат,
Эй Ҳусайн, андар Ватан он ҳам баҳо орад туро.

ДИЛБАРИ МАҲБУБИ МАН, ИМРҶЗ ДИЛШОДАМ, БИЁ (412)

Дилбари маҳбуби ман, имрӯз дилшодам, биё,
Он лаби ширин кушову гӯ: Чу Фарходам, биё.
Дӯстдори ман туй, эй ёри содиқ дар ҷаҳон,
Шукри неъмат мекунам, имрӯз озодам, биё.
Кишвари ободи мо ин Тоҷикистон асту бас,
Соҳиби ҳикмат туй, бар мулки ободам, биё.
Дар масири умри мо айёми таҷлили хушист,
Орзуманди туям, ту рӯзи мелодам биё.
Гар ту дидӣ дар ҳаво парвоз дорам беҳабар,
Сӯи ту пар боз созам, ҳамчу сайёдам биё.
Шеърӣ нав дар васфи ту гӯяд, Ҳусайн, аз таҳти дил,
Баҳри илҳомӣ ғазал дар вақти эҷодам биё.

НОСАЗОГҶӢ МАКУН ДАВРУ ЗАМОНИ ХЕШРО (916)

НосазогҶӢ макун давру замони хешро,
То насозӢ душманат аҳли забони хешро.
Дар ҳадиси қудсӣ омад: «Ман замон гӯяд Худо»,
Мерасонӣ аз бадӣ бар худ зиёни хешро.
Дон, замон дар дасти ту вобаста бошад бо амал,
Дар амал кӯшу барор аз дил ниҳони хешро.
Нокасе дашном дод айёми худро, ту шинос,
Реша дорад дар камин, баркан инони хешро.
Баддаҳониҳо макун, хушном гардӣ оқибат,
Қуввате пайдо кунӣ, баста миёни хешро.
Шукри давру ҳам замона - дар ҳадис омад, Ҳусайн,
Бар ғазалхонҳо бигӯ, рамзи нишони хешро.

ЧАШМҲО РАВШАН ШАВАД АЗ РАНГИ ТОБИСТОНИ МО (1331)

Чашмҳо равшан шавад аз ранги тобистони мо,¹
Дар назар гавҳар шавад ҳар қатраи борони мо.
Ранги тобистон ба ёрон зарфишон гардад мудом,
Резаи зар худ фишонад руди Зарафшони мо.
Шодӣ орад баҳри мардум дар ҳаёт аҳду вафо,
Дар канори руди Сайхун нузҳати меҳмони мо.
Адлу инсофу мурувват бахшиш орад баҳри халқ,
Олиму фозил бидонад нусрати эҳсони мо.
Бо сафо дар асри мо сарсабзу хуррам ин ватан,
Оқилу доно бидонад фурсати даврони мо.
Тоҷикистон шуд мунаввар дар дами умри Хусайн,
Шукри неъматҳо бувад дар зимни ин девони мо.

25.02.2019.

¹ Ишора бар ҳадиси набавист, ки тамошои сабзазор нури чашмро равшан мекунад.

ДАР ШАБИ БЕРАНГУ ТОРИК МОҲИ ТОБОНАМ ШУМО (1393)

Дар шаби берангу торик моҳи тобонам шумо,
Нақшае пайдо чу гардад, нури чашмонам шумо.
Ман бубинам нақши худро инъикоси рӯи дӯст,
Ҳар гаҳе пайдо шавад, шамъи шабистонам шумо.
Чашми бино Ҳақ набинад, дар назар биноӣ аст,
В-арна нақши чомаву зеби гиребонам шумо.
Дар раҳи борику торик ман қадам нанҳодаам,
Васфи Юсуф дар дилу ҳам Мисру Канъонам шумо.
Мисру Канъон баҳри ман ин Тоҷикистони азиз,
Халку кишварро бигӯям давра давра нам шумо.
Шукри неъмат кардаву сатре навиштӣ, эй Ҳусайн,
Ту бигӯ дар васфи миллат сатри девонам шумо.

10.04.2019.

ДАР САРИ РОҲИ ҲИДОЯТ ҶОМӢ АЗ НУРУ САФО (907)

Дар сари роҳи ҳидоят Ҷомӣ аз нуру сафо
Бар Навой буд чун устоду пири раҳнамо.
Дар мақоми ёри содиқ, тоҷикам узбек билан,
Гарчи булсак мустақил, пайваста бошад асли мо.
Дар раҳи сидку сафо ўзбеку тоҷик ҳамхирад,
Нек бахти икки халқ, бо якдигар гашта кудо.
Бир бирига меҳрубон, дар «Шашмақом» шуд ҳамнафас,
Нухбагони¹ ҳарду кишвар, ҳақиға айтур сано.
Иззату ҳурмат билан, ин ҳарду миллат бардавом,
Лаҳзаҳои дарду ғам бар якдигар гашта даво.
Бу саодатмандини айтгин, Хусайно, дар ғазал,
Раҳбарони ҳарду кишвар байни мардум раҳнамо.
Нури миллат дар чабину икки раҳбар қулма қўл,
Пешво – Эмомалӣ Раҳмону Шавкат Мирзиё.
Ҳарду раҳбар шуд бародар, икки халқга муқтадо,
Мирзиёев Шавкату Эмомалӣ Раҳмони мо.*

¹ Нухбагон – шахсоне, ки дар ҷомеа ҷойгоҳи хос доранд, ашрофон.

* Ин ғазал бо вазни ҳичоӣ аст

МУҲТОҶ БОШАД ҲАР ГИЁҲ ОБИ САФОРО ЧУН ҲАВО (224)

Муҳтоҷ бошад ҳар гиёҳ оби сафоро чун ҳаво,
Аз ҳикмати Парвардигор сад қатра бошад ҳамнаво.
Ҳар қатраи оби зулол эъҷози Ҳақ дар зиндагӣ,
Қадраш надонӣ ту агар, охир бигардӣ бенаво.
Оёти Қуръон омада бо зикри обу чашмаҳо,
Сарчашмаи дарёву баҳр барф асту ҳам яхпораҳо.
Ту баҳрабардорӣ бикун аз ҳар кафи оби равон,
Ду оби бо ҳам мухталиф дар як макон аз ҳам чудо.
Борони найсони баҳор сарсабз месозад замин,
Яъне ҳаёти ҳар гияҳ аз об гирад ибтидо.
Ҳарфе бигӯ аз қадри об дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
То сарфа созад одамӣ ин гавҳари қиматбаҳо.

ЭЙ ҲАМВАТАНОН, БА ИН ҒАЗАЛҲО (939)

Эй ҳамватанон, ба ин ғазалҳо
Маскуни дили шумо манам, ман.
Андар гарави раҳи ҳидоят
Марҳуни дили шумо манам, ман.
Маънии нишоти миллати худ,
Мазмуни дили шумо манам, ман.
Мафтуни дилам агар шумоед,
Мафтуни дили шумо манам, ман.
Марвориди назми ҳалқадарбанд,
Макнуни дили шумо манам, ман.
Шеърӯ ғазали хуши Ҳусейнам,
Мавзуни дили шумо манам, ман.

ҲАР ЗАРРАИ ҲОКИ ВАТАН БАР ЧАШМИ МАН ШУД ТЎТИЁ (1168)

Ҳар зарраи хоки Ватан бар чашми ман шуд тўтиё,
Бо тоҷикӣ ҳарфу сухан бар дарди ман бошад даво.
Ин хоку оби кишварам аз баҳри мо бошад азиз,
Зеро ба мо бахшад мудом сад офият дар интиҳо.
Қаъри замини кишварам махзан¹ бувад аз симу зар,
Бо миллатам фаҳре кунам, гар зери поям бўрё.
Дар беҳудию боҳудӣ ҳаргиз накардам фикри бад,
Дар пириям, шукри Худо, бар дасти ман шуд он асо.
Ақлу заковат, ҳам амал, дину диёнат аз азал,
Сарҳалқааш шуд дар ғазал, дар он бигаштам муқтадо.
Девони ашъорат Ҳусайн, инак чу бадри равшан аст,
Аз баҳри халқу миллаташ андар ҳидоят раҳнамо.

¹ Махзан – хазина.

ҲАЗОРОН ИБРАТЕ ДОРАД САРАЗМ АНДАР ҲАЁТИ МО (1473)

Ҳазорон ибрате дорад Саразм андар ҳаёти мо,
Бувад таърихи халқи мо пару боли қаноти мо.
Зи дониш ҳар чӣ меҷӯем аз таърихи аҷдодӣ,
Ба подории ин миллат Саразм андар саботи мо.
Ба қарни қабли мелодӣ назар дар саввуминаш кун,
Зи худ пӯшида ҳал гардад равони мушкилоти мо.
Зи Бобоҷон Ғафур омад нидои миллати тоҷик,
Ба ҳуҷҷат сабти номи миллати мо – илтифоти мо.
Умеди рафтагони мо, Ҳусайно, вақти эҳё шуд,
Саразми миллатам имрӯз чанори босаботи мо.
Зи Садриддини Айни дон наҷоти миллати тоҷик,
Ба аҳли Суғду ҳам Хатлон шукӯхе дар сифоти мо.

10.06.2019.

БА ТАЪРИХИ КУҲАН БИНГАР, САРАЗМ ИН НАВБАҲОРИ МО (1477)

Ба таърихи куҳан бингар, Саразм ин навбаҳори мо,
Надонам сирру асрораш, агарчӣ дар канори мо.
Санадҳои нахустинаш ба дасти мо расид имрӯз,
Ба ҳуччат шашҳазор аст ибтидоиштиҳори мо.
Нахустин халқу миллатҳо ба дину кешу ойнаш,
Ҳама бар ин Саразми худ бигӯяд сарқарори мо.
Қарори Сарвари миллат ишорат аз ҳазорон сол,
Паси ин рамз таърихи матонат, ҳам виқори мо.
Нахустин шоҳи оламин Куруши ориёӣ аст,
Вале пирӯзӣ дар Бобил, футуҳаш аз диёри мо.
Саразми миллати тоҷик, Ҳусайно, чашни худ дорад,
Бигӯ бар мардуми олам, ки ин чашн ифтиҳори мо.

14.06.2019.

АЗ САРАЗМИ ТОЧИКОН ОСОР МОНДА БАҲРИ МО (1486)

Аз Саразми тоҷикон осор мондабаҳри мо,
Дар асарҳо ҷовидон ахбор монда баҳри мо.
Рӯъяти таърихӣ хоҳӣ як нишона аз Саразм,
Чун замине дар нишон ҳамвор монда баҳри мо.
Тоҷикистон шуд муқаддас бо Саразми миллаташ,
Дар кутуб баҳри баён афкор монда баҳри мо.
Ҷӯстучӯйи нақши таърих дар Саразми миллатам,
Баъди ковиш беиён девор монда баҳри мо.
Аз Самарқанду Бухоро боздиди якдигар,
Баҳри миллат аз ниҳон дидор монда баҳри мо.
Шукри истиқлоли давлат дар каломии ин Ҳусайн,
Ҳамчу рамзи армуғон асрор монда баҳри мо.

18.06.2019.

АҲЛИ САРАЗМИ МИЛЛАТАМ, ДАР ФИКРУ ДАР ЁДАМ ШУМО (1500)

Аҳли Саразми миллатам, дар фикру дар ёдам шумо,
Баъди ҳазорон солҳо меъроҷи фарёдам шумо.
Бар гӯши мардум мерасад лафзи латифи тоҷикӣ,
Эй сугдзодони Саразм, авлоду аҷдодам шумо.
Фарзанди соҳибмаърифат сад фаҳр дорад аз Саразм,
Соҳибхуна, ободгар дар шаҳри ободам шумо.
Меҳру муҳаббат дар дилам, таърихи миллат дар назар,
Ногаҳ агар афтам зи по, он дасти имдодам шумо.
Осудагии кишварам осоиши мардум бувад,
Чун раҳнамо, эй олимон, дар роҳи иршодам шумо.
Бошад, Ҳусайно, тоҷикӣ номи нақӯи ин Саразм,
Аз баҳри ҳар тоҷик бигӯ қомуси эҷодам шумо.

01.07.2019.

ЭЙ ЧАВОНОНИ ЗАМОН ГУЛ КАРДА САҲРОИ ШУМО (1860)

Эй чавонони замон гул карда саҳрои шумо,
Кишвари ободи мо аз ақли донои шумо.
Гавҳари бозори донед хидмат аз баҳри меҳан,
Рамзи меҳри ин ватан дар чашми шаҳлои шумо.
Нақши хидмат аз падарҳо илму ирфону адаб,
Гулшану боғу чаман баҳри тамошои шумо.
Волидон аз баҳри фарзанд мулки доро дар назар,
Нури дида тоҷи сар ҳар як муаммои шумо.
Баҳри халқу миллати худ ҳар касе хидмат кунад,
Партави ҳар як амал маҳтоби дунёи шумо.
Бо муҳаббат бардавом баҳри шумо гӯяд Ҳусайн,
Пешрафти ин ҷаҳон аз баҳри фардои шумо.

06.03.2020.

РУШДИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТ ХИДМАТИ ПЕШВОИ МО (2070)

Рушди истиқлоли давлат хидмати Пешвои мо,
Барқарорӣ сулҳи миллат хидмати Пешвои мо.
Пешрафти Тоҷикистон оби Роғун дар амал,
Ҳар паёме панди қимат хидмати Пешвои мо.
Рушди ҳифзи оби дунё ибтикори Пешво,
Рушди сайёҳи ба роҳат хидмати Пешвои мо.
Рукни давлатдории мо иттиҳоди марзу бум,
Шуд низоми урфу одат хидмати Пешвои мо.
Ҳар биноу нақбу пул навовари дар илму фан,
Кохи наврӯз оли ҳиммат хидмати Пешвои мо.
Кори хайри Пешво шуд ибрати аҳли башар,
Баҳри миллат шукру раҳмат хидмати Пешвои мо.
Зинда бошед Пешвоё садҳазорсоли дигар,
Мо бигӯем бо садоқат хидмати Пешвои мо.

03.08.2020.

МАҚСАДИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ БАҲРИ МО ШУД РАҲНАМО (2071)

Мақсади Пешвои миллат баҳри мо шуд раҳнамо,
Мустақил дар чор ҳадаф бар дарди миллат чун даво.
Роҳу барқу озуқа пайваста гардад дар ҳадаф,
Бар давом дар назми кишвар бо дурахшад қаҳрабо.
Сарзамини Тоҷикистон бо саноат барқарор,
Пешрафти ин ҳаёт аз дасти раҳбар кимиё.
Шуд нишона ин ҳалосӣ аз машокилҳои даҳр,
Пешвои миллати мо баҳри мо мушқилкушо.
Ормони садри давлат шуҳрати сисолагӣ,
Баҳри таҷлил чамъ оем бо ҳама ободиҳо.
Ҳар мароми Пешво пайваста бошад бо амал,
Раҳнамоу раҳбари мо дар шумо нуру сафо.
Рӯзи истиқлоли кишвар Пешво хуш омадед,
Баҳратон доим бигӯем бо дилу чон марҳабо.

05.08. 2020.

«БО»

ТАЪАССУБ ЧАҲЛУ НОДОНӢ ЧӢ ДАР ДИНУ ЧӢ ДАР МАЗҲАБ (187)

Таъассуб чаҳлу нодонӣ чӣ дар дину чӣ дар мазҳаб,
Таассуб ғолибан мазмум чӣ дар илму чӣ дар мактаб.
Хурофот аст бебурҳон ҳимоят кардани ҷоҳил,
Таассуф мекунӣ фардо, зарар дар неш чун ақраб.
Таассуб заррае бошад, такаббур хулқи худхоҳӣ,
Тамоми фарди носолим чӣ дар чаҳлу чӣ дар матлаб.
Таассуб чун хушунат феъли сарпечӣ бувад аз амр,
Машав ту фарди носолим чӣ дар саҳро, чӣ дар машраб.
Тарафдорӣ хурофотро бувад асли хиёнатҳо,
Касе ҳамроҳи шайтон шуд, агарчӣ соҳиби мансаб.
Шавад ноком дар дунё пушаймонӣ ба ӯ ояд,
Хусайно, ту бигӯ доим таассуб чаҳли бемазҳаб.

ШУҲРАТИ АҲЛИ САФО ПАЙВАСТА БОШАД БО АДАБ (807)

Шуҳрати аҳли сафо пайваста бошад бо адаб,
Дар дабистон мабдау¹ дар оила бошад сабаб.
Дар замини ақлу нақлӣ байни хосу ҳам авом
Гавҳаре шуд умқи дарё назди ҳар соҳибҳасаб².
Асли наслаш чун қамар дар зулмати шабҳои тор,
Шодӣ орад бо зиёву номаҳо орад тараб³.
Иффату покизагӣ авсофи арбоби сафост,
Мешавад аз хайрхоҳӣ нек ҳар ному лақаб.
Ҳурмати аҳли сафоро ту китобат кун, Хусайн,
Дар талаб ҳар кас бияфтад, об резад дар масаб⁴.
Байни миллатҳо бувад ҳар нобиға аз они худ,
Фарқ набвад, гар бувад ӯ дар Ачам ё дар Араб.

¹ Мабдаъ – маҳалли саршавӣ, ҷои пайдоиш, маншаъ, асл, асос.

² Соҳибҳасаб – соҳибқадр.

³ Тараб – шодмонӣ, шодӣ, хурсандӣ, хушнудӣ.

⁴ Масаб – резишгоҳи дарё, маҷ. ҷои охирин, охирин, мунтаҳо.

ЁДГОРИ ҲАСТИИ ИНСОН – КИТОБ (1395)

Ёдгори ҳастии инсон – китоб,
Мустадоми давра ҳар даврон китоб.
Гар муаммо, иллоте пайдо шавад,
Худ ҷавоби баҳри ҳар нодон китоб.
Чораи ҳар дардро бошад даво,
Баҳри дарди ҷоҳили дармон – китоб.
Байни илму байни ҷаҳл андоза бин,
Дар адолат байни мо мизон – китоб.
Саҳнаи густурдаи таълими илм
Баҳри ҷавлони шумо майдон – китоб.
Эй Ҳусайно, ту бигӯ дар номаат,
Васфи миллат назди мо бурҳон китоб.

13.04.2019

УМРИ МО МОНАНДИ БОД АНДАР САМО ДОРАД ШИТОБ (803)

Умри мо монанди бод андар само дорад шитоб,
Порае аз оташу ё шуълае андар шихоб.
Боду хоку обу оташ – чор рукни зиндагӣ,
Пирӣ ояд бар сари мо, чун равад аз мо шабоб¹.
Умри мо бошад ғанимат ҳар дақиқа, ҳар нафас,
Соатеро хор кардем, мерасад бар мо азоб.
Худписандию такаббур, ҳам ғурур аз моли худ,
Мунъакис аз феъли шайтон, назди мо бошад сароб.
Медурахшад дар биёбон нури хуршедӣ чу об,
Ҷони ҳайвон дар азобу ҷисми он гардад туроб.
Умри ту бошад, Ҳусайно, дар назар мисли гулоб,
Қатраи он ҳарфи нобу ҳар ғазал бошад китоб.
Ту навис аз баҳри миллат нукта аз аҳволи умр,
«Умри худ зоеъ макун» чун аз само омад хитоб.

¹ Шабоб – ҷавонӣ, муқобили шайх.

САРВАТИ ҒУНКАРДААМ ДАР ИН ЧАҲОН БОШАД КИТОБ (688)

Сарвати ғункардаам дар ин чаҳон бошад китоб,
Хидматам дар назди халқ аз минбаре бошад хитоб.
Суди мардум дар назар, аммо намедонам зарар,
Ҳар чӣ бошад кори хайр, онро бикардам интиҳоб.
Дурӣ чустам аз гуноҳ, парҳез аз роҳи ҳаром,
Шубҳае пайдо чу шуд, аз он бикардам иҷтиноб¹.
Ман намеғўям, ки ман аз айбу нуқсон ориям²,
Лек дар банди хиҷолат мондаам мисли гулоб.
Об чун гардад бухор аз баҳр, борон мешавад,
Дуди оташ шира орад, чун бигардад он шароб.
Сарвату молаш китоб, шукрона мегўяд Ҳусайн,
Бо умеди машраби³ борони раҳмат аз саҳоб⁴.

¹ Иҷтиноб – парҳез кардан, канорагирӣ кардан, дӯрӣ гузидан аз чизе ё коре.

² Орӣ – бараҳна, урён, луч.

³ Машраб – ғоя, маслак.

⁴ Саҳоб – абр.

ТУХМИ РАҲМАТ ҲАР КӢ КОРАД, ОН БИРӢЯД БОШИТОБ (737)

Тухми раҳмат ҳар кӢ корад, он бирӢяд бошитоб,
Парвариш, ҳам рушд ёбад чун биборад аз сиҳоб¹.
Ту бидон, борони раҳмат меҳрубонӣ баҳри халқ,
Ҳар чӣ корӣ, бидравӣ онро, бигир ту дар ҳисоб.
Ту бубин бо чашми худ аҳли ғучур² андар азоб,
Сарзанишҳо бар ту н-ояд, гар накардӣ иртиқоб³.
Мардуми соҳибсалоҳ⁴ дар ин ҷаҳон ҳам сарбаланд,
Рӯзи маҳшар назди ӯ ҳаргиз намонад дар азоб.
Заҳмате гар ту кашидӣ баҳри халқу миллатат,
Раҳмате бар насли ту мардум бигӢяд бо хитоб.
Нафси худро дур дор аз маъсиятҳо⁵, эй Ҳусайн,
Васфи инсонӣ навис, аз ту бимонад ин китоб.

¹ Саҳоб – абр.

² Ғучур – бадкорӣ, баромадан аз роҳи рост, ғасоди ахлоқ.

³ Иртиқоб – ба коре шурӯъ кардан, машғул шудан, коре ва амалро пеш гирифтан

⁴ Соҳибсалоҳ – соҳибмаслиҳат, соҳиби некӣ, нақӯкор.

⁵ Маъсият – рафтор, ва ҳаракат бар хилофи амру наҳй дину шариат, кори номашрӯъ.

«ТО»

ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗАМ, ИФТИХОРАМ АЗ ТУ АСТ (32)

Тоҷикистони азизам, ифтихорам аз ту аст,
Боғу бўстони баҳори беканорам аз ту аст!
Эҳтироми номи ту дар арсаи¹ рӯи ҷаҳон,
Қуввати миллат, фазои иқтидорам аз ту аст.
Раҳбари давлат зи минбар бо забони тоҷикӣ
Чехраи миллат кушояд, эътиборам аз ту аст!
Тоҷикистон, марзу бумат то абад поянда бод,
Кӯҳҳои сарбаланду лолазорам аз ту аст!
Тоҷикистони азизам – кишвари соҳибдилон,
Обрӯям, эътиборам, касбу корам аз ту аст!
Тоҷикистон нури чашму ҳам гулистони Хусайн,
Дар ғазал гӯяд мудом: Дору мадорам аз ту аст!

¹ Арса – майдон, замин.

ПОЯДОРИ ДАВЛАТИ МО ПЕШВОИ МИЛЛАТ АСТ (23)

Поядори давлати мо Пешвои миллат аст,
Раҳнамои мо ба фардо Пешвои миллат аст.
Миллати тоҷик гӯяд дар ҷаҳон бо ифтихор
Сарвару сардори худро: «Пешвои миллат аст».
Пешвои миллати мо Пешвои раҳнамо,
Ҳомии дину адолат, пуштибони миллат аст.
Дар вучудаш раҳму шафқат, сулҳу оромӣ аз ӯ,
Соҳибу сардори миллат, меҳрубони миллат аст.
Охири қарни гузашта фитнаҳо¹ ҷӯшида буд,
Ресмони ҷанг дар пой ҳама печида буд.
Мардуми овораю бехонумон ранҷида буд,
Фитнаи бисёр аз агёри² носанҷида буд.
Роҳи мо гум гашта буд, мо роҳнамое ёфтем,
Мо ҳама бемор будему шифое ёфтем.
Миллати тоҷик раҳой ёфт аз доми аҷал,
Гӯиё аз ҷашмаи эҳё бақое ёфтем.
Пешвоё, шахсутуни давлату миллат туй!
Шоҳи одил, раҳбари донову боҳиммат туй!
Оқибат баъди ҳазорон сол соҳибдавлатем,
Тоҷикистон кишваримо, Сарвари давлат туй!
Чун Ватан ором шуд, ин сулҳу ваҳдат аз Шумост,
Дар ҷаҳон маъруф моем, ин шарофат аз Шумост.
Бо дуои мардумон ҳастед маҳбуби Худо,
Дарди миллатро саломат, ҳам саодат аз Шумост.

¹ Фитна – ҷанг, балво, шӯриш.

² Агёр – душманон.

НУРИ ЧАШМИ ПИРУ БАРНО ПЕШВОИ МИЛЛАТ АСТ (24)

Пояи сарчамъии мо Пешвои миллат аст,
Нури чашми пиру барно Пешвои миллат аст.
Миллати тоҷик гӯяд: Баҳри мо андар ҷаҳон,
Соияи Эзад таъоло Пешвои миллат аст.
Пешвои миллати мо раҳнамои кулли мост,
Ҷониби фардои некӯ раҳкушои кулли мост.
Ҳомии дини мубину ҳодии халқи Худо,
Раҳбари дардошно, дилошнои кулли мост.
Солҳои саҳти миллат чун расад бар ёди кас,
Мерасад пеши назар марде, ки шуд фарёдрас.
Парчами Меҳан бибӯсида ба ихлосу вафо,
Мардумашро ёр шуд, осуда то гирад нафас.
Сулҳ оварду сафо бар кишвари аҷлоди хеш,
Кард мафтун халқро бо роҳи сулҳаҷлоди хеш.
Канд беҳи шумғиёҳи фитнаву макру ҳиял,
Ғашт мақбули ҳама бо фикрати озоди хеш.
Оли Сомонро ба имдоди хирад эҳё намуд,
Эътибори мо дар ақсои ҷаҳон боло намуд.
Ғуфт: Исмоили Сомонӣ бувад доҳии мо,
Шавқу завқи ҳештандонӣ ба мо эҳдо намуд.
Қаҳрамонони Ватанро ҳурмату эъзоз кард,
Болу пар бахшид тоҷикро, аҷаб эъҷоз кард.
Шоҳроҳу нақбҳо шуд шоҳроҳи ҳамдилӣ,
Ҳар кучо омад гиреҳи мушкилашро боз кард.
Сарвари мо шаҳсутуни Коҳи давлат буду ҳаст,
Пешвои ҷонфидои халқу миллат буду ҳаст.
Тоҷикистон Модару як шаҳписар Эмомалист,
Ҷозилу фарзона шоҳи боадолат буду ҳаст.

ТОЧИКИСТОН МОДАРУ ЯК ШАҲПИСАР ЭМОМАЛИСТ (25)

Мӯчиби¹ сарчамъии мо Пешвои миллат аст,
Нури чашми пиру барно Пешвои миллат аст.
Миллати тоҷик гӯяд: Баҳри мо андар ҷаҳон,
Соия Эзад таъоло Пешвои миллат аст.
Пешвои миллати мо раҳнамои кулли мост,
Ҳам давои дардҳову ҳам шифои миллат аст .
Ҳомии дини мубину ҳодии халқи Худо,
Раҳбари дардошно, дилошнои миллат аст.
Эй Хусайно, баҳри ӯ бардор дастони дуо,
Раҳбару мушкулкушову ҷонфидои миллат аст!
Тоҷикистон Модару як шаҳписар Эмомалист,
Фозилу фарзона шоҳ, соҳибдуои миллат аст.

¹ Мӯчиб – сабаб.

ТОЧИКИСТОН ДАВЛАТИ ОРОМ, ҲАМ ФАРХУНДА АСТ (109)

Тоҷикистон давлати ором, ҳам фархунда аст,
Зиндагӣ дар ин Ватан шоиставу зебанда аст.
Миллати тоҷик доим дар рафокат содиқ аст,
Дар умури ваҳдати худ чун табиби ҳозиқ аст.
Бехтарин бахту саодат неъматӣ амну амон,
Зиндагӣ, оромиши мо, сулҳ – амни ин замон.
Қадри неъматро бидонӣ дар умури зиндагӣ,
Ваҳдати миллат чароғи роҳ дар тобандагӣ.
Чоҳ кандан баҳри миллат дар масири зиндагӣ,
То абад бошад далели фосиқию гандагӣ.
Чоҳканҳо зери чаҳ гардида, душман дар қафас,
Тоҷикистон, эй Ҳусайн, бо халқу миллат ҳамнафас!

ПАЙРАВИ МАЗҲАБ БИДОН, КИ СУЛҲ АНДАР МАЗҲАБ АСТ (126)

Пайрави мазҳаб бидон, ки сулҳ андар мазҳаб аст,
Ҳам мурувват, ҳам саодат чилвагар дар мазҳаб аст.
Фитнаҳои ин замона ибтидо бемазҳабӣ,
Ихтилофу ҳам адоват интиҳо бематлабӣ.
Даъвии даъвогарон— ислоҳи ислом ин замон,
Асл аз байн бурдани сулҳу амон аз як макон.
Мазҳаб омад дар давоми солҳо ҳамчун чароғ,
Шуд мунаввар роҳи ислом аз чароғи ҷовидон.
Мардуми ифротию қачрав ҳама бемазҳабанд,
Ҳалқаи мафқуди адл оранд дар каф чун камон.
Беадаб бошад ҳамеша фарди бемазҳаб, Ҳусайн,
Васфи мазҳабро баён кун, то бигардад бегумон!

БАҲОР ОМАД, ЗАМИН САРСАБЗУ ХУРРАМ ГАШТУ ПУРНУР АСТ (49)

Баҳор омад, замин сарсабзу хуррам гашту пурнур аст,
Шимоли назди регистон¹ пур аз хурмову ангур аст.
Гулу парвонаву булбул ҳамовозанд дар гулзор,
Ба ҳар сӯ сунбулу лола ба чашми халқ манзур аст.
Зи борони баҳорон боғу гулшан пуртароват гашт,
Ба бӯи мушку райҳонаш фазо маст асту махмур² аст.
Дар ин субҳи сафоовар дилам пур аз саодат гашт.
Биной зиндагониям зи нав ободу маъмур³ аст.
Дар ин боғи пур аз мева, Хусайно, омадӣ ин дам,
Дуои боғбонаш кун, ки аз ӯ қалб масрур аст.

¹ Шимоли назди регистон – ишора аст ба бозори Панҷшанбеи шаҳри Хучанд.

² Махмур – хуморолуда.

³ Маъмур – ободӣ, макони обод.

АСРИ БИСТУ ЯК, КИ БОШАД АСРИ ИЛМУ КОИНОТ (88)

Асри бисту як, ки бошад асри илму коинот,
Асри миллат, асри мо, ин асри фанну кашфиёт.
Тоҷикистон тинчу ором, шукри он Парвардигор,
Миллати тоҷик сарчамъ аст дар ин рӯзгор.
Миллати тоҷик дар асл ибрати хайр-ул-милал,
Илму ирфон васфи он дар арсаи байн-ул-милал.
Миллати тоҷик таҳаммул¹ карда дар асри зиёд,
Қабру зулми аҷнабиро дар ҷаҳони пурфасод.
Олимону орифон, ҳам шоирон дар ҳар замон,
Ҳифз карда миллати худ ошкору ҳам ниҳон.
Асри бистум Тоҷикистон давлати поянда шуд,
Асри бисту як вале, бар тоҷикон фархунда шуд.
Шукри миллат кун, Ҳусайн, аз Тоҷикистон фаҳр кун,
Ҳам дуо кун баҳри миллат, аз бузургон фаҳр кун!

¹ Таҳаммул – сабру тоқат.

ВАҲДАТИ МАРДУМ, БИДОН, ДАР АНЧУМАН ОЯД БА ДАСТ (285)

Ваҳдати мардум, бидон, дар анчуман ояд ба даст,
Анчуман гар илмӣ аст, аз он суман ояд ба даст.
Як нафас ҳамроҳи олим беҳтар аз даҳсолаҳо,
Мачмаъи гулҳои олам дар чаман ояд ба даст.
Мурғу шохину кабӯтар ҳампаруболанду бас,
Ваҳдати фикрӣ набошад, сад шикан ояд ба даст.
Кафтарон бар ҷои худ, шохин ба ҷои худ бувад,
Адл чун раҳбар кунад, амни Ватан ояд ба даст.
Баҳри гавҳархез бошад дар ҳаёт амну амон,
Дар сафар монанди дору ҳамватан ояд ба даст.
Ваҳдату оромии халқ аз Худо пурс, эй Ҳусайн,
То сафои ваҳдат аз ин анчуман ояд ба даст.

КАСБУ ХУНАР ДАР ҲАР ЗАМОН ОСОИШ ОРАД ДАР ҲАЁТ (359)

Касбу хунар дар ҳар замон осоиш орад дар ҳаёт,
Аз баҳри фарзандони ту дар оила орад сабот.
Бо оби рӯ дар ҷамъият пайдо кунӣ мавқеи худ,
Бо номи неку ҳам амал мавсуф гардӣ дар сифот.
Моли ҳалол аз касби ту обод месозад туро,
Молат дучандон мешавад, гар ту адо кардӣ закот.
Бо касбу корат беилал обод гардонӣ макон,
Дар назди мардум сарбаланд, ҳам бар ту ояд илтифот.
Бошад шарофат косибӣ, ҳам он Худо бошад ризо,
Дар байни мардум солҳо пайваста бошад бо салот.
Касбу хунар андар ғазал бошад, Хусайно, васфи хайр,
Аз он башоратҳо бидех, дар зиндагӣ ёбӣ наҷот.

ДАР НИЗОМИ ЗИНДАГӢ РОӢИ САОДАТ МАКТАБ АСТ (360)

Дар низоми зиндагӣ роҳи саодат мактаб аст,
Дар раҳи нуру сафо роҳи ҳидоят мактаб аст.
Пок гардонад туро аз айбу нуқсонҳо мудом,
Аз ҳама безориҳо роҳи бароат¹ мактаб аст.
Баҳри фарзандони худ аз баҳри ирфон баҳра гир,
Дар раҳи сидку вафо роҳи садоқат мактаб аст.
Ҳамчу Рустам дар далерӣ паҳлавону шергир,
Хоҳӣ, фарзандат шавад, роҳи часорат мактаб аст.
Бӯханифа, Ибни Сино пешвои аҳли илм,
Фикр то солим шавад, роҳи саломат мактаб аст.
Интиҳо² дар ҳар амал матлуби ту бошад, Хусайн,
Сарнавишти пурзиё, роҳи шарофат мактаб аст.

¹ Бароат – озодӣ, ворастигӣ; бегуноҳӣ, беайбӣ.

² Интиҳо – поёни кор, фарҷоми амале.

АҲДИ МО АҲДИ САОДАТ АЗ САДОҚАТ БУДУ ҲАСТ (724)

Аҳди мо аҳди саодат аз садоқат буду ҳаст,
Урфу одат, ҳам диёнат¹ аз асолат² буду ҳаст.
Меҳру шафкат дар дилу лутфу каромат аз азал,
Васфи миллат бо иноят аз саховат буду ҳаст.
Ростӣ баҳри Худо парҳез бошад аз ҳаром,
Руҳи инсонро саодат аз диёнат буду ҳаст.
Гар малоли хотират бошад, макун изҳори он,
Баҳри номардон шикоят аз адоват³ буду ҳаст.
Меҳрубонӣ кун ту, эй одил, ба мухтоҷу ятим,
Пуштибониву ғимоят аз адолат буду ҳаст.
Эй Ҳусайн, андар ғазал пайғоми худ ирсол кун,
Баҳри қавму миллатат аз ту рисолат буду ҳаст.

¹ Диёнат – диндорӣ; маҷ. ростӣ, бовичдонӣ, ҳалолкорӣ.

² Асолат – асилӣ, начобат, асилзодагӣ.

³ Адоват – душманӣ, бадҳоҳӣ, кинадорӣ, муҳосимат, муҳо-
лифат.

ИҚТИДОРИ ДАВЛАТИ ТУ ШУКРИ НЕЪМАТ БУДУ ҲАСТ (698)

Мурғи Анқо¹ дар ҳикоят рамзи ҳиммат буду ҳаст,
Дар масири кавни² олам ганчи давлат буду ҳаст.
Ганчи давлат худ наояд чуз ба кирдори накӯ,
Иқтидори давлати ту шукри неъмат буду ҳаст.
Вақти фориғ³ гар ту дорӣ, даст бар таълим зан,
Вақти худ зоеъ⁴ макун, он асли фурсат буду ҳаст.
Фурсати осударо ҳамраҳ макун бо кулфате,
Кори ноҳақ доимо тамдиди заҳмат буду ҳаст.
Бош розӣ аз насиби хеш дар бозори даҳр,
Дар қазову дар қадар он нашри қисмат буду ҳаст.
Рамзи миллат, эй Ҳусайн афроди донову бузург,
Дар раҳи ҳар нобиға⁵ як нақши миллат буду ҳаст.

¹ Анқо – мурғи афсонавӣ, ки гӯё дар кӯҳи Қоф зиндагӣ мекардааст, муқ. Симург.

² Кавн – вучуд, мавҷудият, ҳастӣ, зиндагӣ.

³ Фориғ – холӣ, озод аз чизе.

⁴ Зоеъ – талаф, нобуд, барбод.

⁵ Нобиға – одами баландистеъдод, одами барчаства ё бузургмартаба.

ҒАЗАЛҲОИ САМИМОНА ҲАМА АЗ АҲДИ СОМОН АСТ (666)

Ғазал сарчашмаи ашъору мероси бузургон аст,
Мунаввар мекунад дилро, ба мисли шамси тобон аст.
Ба байту қофия ҳамроз шеъри Рӯдакӣ то ҳол,
Ғазалҳои самимона ҳама аз аҳди Сомон аст.
Ашӯбирро бубин доим суҳан бо назм мегӯянд,
Ғазал дар илму ирфон, ҳам ба назми мо ниғаҳбон аст.
Ғазал дар сафҳаи таърихи назми миллати тоҷик
Ғаҳе чун гавҳари манзум, ғаҳе дурри парешон аст.
Ту донӣ Саъдию Ҳофиз Камолу Ҷомию Иқбол,
Зи Абдулқодири Бедил ҳама мачмуи девон аст.
Ҳусайно, ту ғазал гуфтӣ, баён кардӣ ту аҳволат,
Барад пай сирри ашъорат ҳар он кас, ки суҳандон аст.

НОМИ НЕКИ ТОЧИКИСТОН ИФТИХОРИ ДАВЛАТ АСТ (840)

Номи неки Тоҷикистон ифтихори давлат аст,
Нақши заррин – Рӯзи Ваҳдат зарнигори давлат аст.
Барқи неругоҳи Роғун дар замони илму фан
Обрӯи миллату ҳам иқтидори давлат аст.
Кишвари мо – Тоҷикистон сарзамини оби соф,
Рушди ҳифзи оби дунё ибтикори давлат аст.
Ҳар бинову нақбу пул бар мардумаш бошад мадад,
Илму фан, навоарӣ ҳам дастиёри давлат аст.
Пешрафти иқтисодӣ эҳтимоми Пешвост,
Рушди бемайлон сутуни устувори давлат аст.
Обрӯи фарди тоҷик, ту бидонӣ, эй Ҳусайн,
Эътимоду эҳтирому эътибори давлат аст.

ТОҶИКИСТОН САРЗАМИНИ ҲИҚМАТИСТОНИ МАН АСТ (842)

Тоҷикистон сарзамини ҳикматистони ман аст,
Дар фазои бекарон чун шамси тобони ман аст.
Ҳикмати аҳли хирад поянда дорад давлаташ,
Зарраи хокаш чу сурма нури чашмони ман аст.
Сарзамини Тоҷикистон ҷаннати рӯи замин,
Кишвари соҳибдилони даври даврони ман аст.
Тоҷикистон, хоку обат шуд муқаддас дар сафар,
Мисли Юсуф гар бичӯям, Мисру Канъони ман аст.
Чашми ман равшан шавад бо гарди хоки ин Ватан,
Марзу бумаш бо муҳаббат қасру унвони ман аст.
Тоҷикистон шуд, Ҳусайно, фаҳри ту андар ҷаҳон,
Дар ғазал доим бигӯ: Таҳти Сулаймони ман аст.

БАРҚИ НЕРҶОҲИ РОҶУН ИФТИХОРИ МИЛЛАТ АСТ (1006)

Барқи Нерӯгоҳи Роғун ифтихори миллат аст,
Дар раҳи ободӣ ин нур иқтидори миллат аст.
Тоҷикистони азизам, фаҳри мо Роғуни туст,
Пешвои одили мо нангу ори миллат аст.
Ирзу ҷоҳи Тоҷикистон аст нуру равшанӣ,
Баъд аз ин фардои тобон интизори миллат аст.
Обрӯи халқи тоҷик равнақи Роғун бувад,
Гар Ватан гул мекунад, фасли баҳори миллат аст.
Барқи Нерӯгоҳи Роғун худ ба худ н-омад ба даст,
Ин ҳама аз азми неки Шаҳрёри миллат аст.
Васфи Роғунро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Пешрафти Тоҷикистон эътибори миллат аст.

УСТУВОРӢ ДАР ҲАЁТ ИН РАМЗИ ФАХРИ ОДАМ АСТ (1022)

Устуворӣ дар ҳаёт ин рамзи фахри одам аст,
Сулҳу оромии давлатҳо низоми олам аст.
Байни миллатҳои дунё меҳр – ин роҳи наҷот,
Чун биҳишти ҷовидон дидори ёри ҳамдам аст.
Иттиҳоди аҳли олам вочибот аз амри Ҳақ,
Кӯмаку имдоди мардум як нишони Ҳотам аст.
Ихтилофи байни адён нафрати мардум бувад,
Фитнаву бугзу адоват нақши роҳи мубҳам аст.
Ақли инсонӣ мудом андар ҳаёли молу чиз,
Гар наояд об дар ҷӯ, чашми гул бар шабнам аст.
Сӯи бадхоҳон марав дар ин ҳаётат, эй Хусайн,
Ҳамраҳӣ бо некувон – ин як нишони Ҳотам аст.

УСТУВОРӢ ДАР КАЛОМ РАМЗИ БУЗУРГОН БУДУ ҲАСТ (444)

Устуворӣ дар калом рамзи бузургон буду ҳаст,
Адлу инсофу салом тахти Сулаймон буду ҳаст.
Ақли комил, ҳам суҳан андар мақоме бардавом,
Нашъаи пайғамбарон чун оби найсон буду ҳаст.
Оби найсон дар баҳорон мурдаро эҳё кунад,
Фитнаву ночӯриҳо васвоси шайтон буду ҳаст.
Устуворӣ бар ҳаром ҳам ғайбати аҳли хирад,
Ҳар киро дидӣ дурӯя, шахси тарсон буду ҳаст.
То тавонӣ бар бузургон хидмати шоиста кун,
Ҳикмату панди ҳақимон ҳамчу дармон буду ҳаст.
Ҳамнишин шав, эй Ҳусайн, ту бо бузургони замон,
Аҳли илму маърифат шамъи фурӯзон буду ҳаст.

ХОБИ ШИРИН ДАР ВАТАН АЗ БЕҲТАРИНИ НЕЪМАТ АСТ (1126)

Хоби ширин дар Ватан аз беҳтарини неъмат аст,
Хотири чамъи азизон баҳри моён давлат аст.
Волидон кӯшанд дар таълими фарзандони худ,
Рӯзу шаб коре кунанд, ин кор айни раҳмат аст.
Ҷаҳлу нодонӣ чу орад фитна дар байни авом,
Тирагӣ дар ақли нодон баҳри мардум зулмат аст.
Тирагӣ дар ақл дидӣ, илму донишро талаб,
Тарбият баҳри ҷавон аз моли Қорун қимат аст.
Поси хотирдориям шуд монеа бар роҳи бад,
Сарнавиштам дар Ватан иқболу бахти қисмат аст.
Хоки намноки замин ҳамраҳ наояд бодро,
Эй Ҳусайн, андарз гӯ бар халқ, зеро фурсат аст.

АҲЛИ СОМОН ЁДГОРИ ТОҶИКИСТОНИ МАН АСТ (1132)

Аҳли Сомон ёдгори Тоҷикистони ман аст,
Адли Сарвар ифтихори Тоҷикистони ман аст.
Гулшани таърихи миллат рамзи он оби равон,
Барқи Роғун иқтидори Тоҷикистони ман аст.
Манзили ободи мо аз файзи сулҳу ҳамдилист,
Ганчи дунё навбаҳори Тоҷикистони ман аст.
Илму ирфону садоқат, иттифоку иттиҳод,
Шамси тобон дар диёри Тоҷикистони ман аст.
Эҳтимому раҳму шафқат ҳам адолат баҳри халқ
Обрӯю эътибори Тоҷикистони ман аст.
Раҳму шафқат, ҳам адолат дар ғазалҳои Хусайн,
Аз паёми шаҳрҳои Тоҷикистони ман аст.

23.11.2018.

ХОНАИ УМЕДИ МО ШАҲРИ ДУШАНБЕ БУДУ ҲАСТ (1141)

Хонаи умеди мо шаҳри Душанбе буду ҳаст,
Маскани нуру зиё шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Шуд мунаввар бо қудуми Пешвои миллатам,
Соҳиби васфу сано шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Сокинонаш бо саодат ифтихор аз он кунанд,
Олами файзу саҳо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Минбари аҳли хирад бошад Душанбе дар назар,
Мазҳари рамзи сафо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Рустами Дастони мо обод кард ин шаҳрро,
Мазҳари ободиҳо шаҳри Душанбе буду ҳаст.
Дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн, ободиҳо аз шаҳриёр,
Ифтихораш Пешво шаҳри Душанбе буду ҳаст.

13.04.2019.

ШУКРИ ҲАҚ, ИН УМРИ МАН ДАР КИШВАРИ ЗЕБО ГУЗАШТ (1149)

Шукри Ҳақ, ин умри ман дар кишвари зебо гузашт,
Дар Хучанди бостон домони Сирдарё гузашт.
Бо суруру шодмониҳо гузашт ин умри ман,
Дар ривоятҳои худ чун Вомику Узро гузашт.
Байни мардум хидмати дин бо тариқи назму наср,
Дар ақида солиму дар роҳи он Якто гузашт.
Дар маҷолис ҳамнишини аҳли илму ҳам адаб,
Бехтарин айёми ман дар назди сад доно гузашт.
Ман намегӯям, ки умрам оӣ аст аз ноқисот,
Шукри даврон мекунам дорову нодоро гузашт.
Бар лаби баҳре бирав, бо худ бигӯ, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Умри ман андар масал монанди як дарё гузашт.

04.09.2018.

РҶЗГОРИ АҲЛИ ОЛАМ ЧУН НАЙИСТОН БУДУ ҲАСТ (1160)

Рӯзгори аҳли олам чун найистон буду ҳаст,
Сар барорад ҳар қамиш он ҳам парешон буду ҳаст.
Гар набошад найшакар, оё шавад най ё қалам?
Хору хас аз худ парешон дар биёбон буду ҳаст.
Ҳичрати найро чу дидӣ аз Ватан бегона шуд,
Руҳи мо дар ҷисми мо ҳам ҳамчу меҳмон буду ҳаст.
Ҳар касе дар ин ҷаҳон чун найшакар ё найқалам,
Ҳосилаш аз баҳри мардум илму ирфон буду ҳаст.
Ту найистонро, бубин, аксар бигардад бӯрё,
Ҳар гуле андар сабад гул аз гулистон буду ҳаст.
Ҳикмати ҳар як нафар чун ҳарфи иллат, эй Хусайн,
Ҳар нафар бо васфи худ як ҳарфи девон буду ҳаст.

05.09.2018.

ИН КОРВОНИ УМРИ МАН АЗ ДАШТУ АЗ САҲРО ГУЗАШТ (1209)

Ин корвони умри ман аз дашту аз саҳро гузашт,
Ҳам дар сафар, ҳам дар ҳазар бо мардumi доно гузашт.
Шукрона гӯям доимо, андар раҳам нуру сафо,
Асрори он то интиҳо аз зери сад дарё гузашт.
Тӯфони Нух андар хабар бигзошта аз худ сад асар,
Аммо гузори умри ман бо амну побарҷо гузашт.
Дар хидмати халку Ватан ҳамдам шудам дар анҷуман,
Баҳри шараф ин умри ман пуркору пурмаъно гузашт.
Шукри ҳидоят мекунам, ғаввос гашт ин назми ман,
Ғарқа нашуд дар мавҷи он, аз соҳили дарё гузашт.
Боди насими умри ту андар баҳор омад, Хусайн,
Шукронаи даврат бикун, бо ҳукми он Мавло гузашт.

14.10.2018

ШУКРИ ҲАҚ, БАР МАН НАШУД ДУШМАН КАСЕ ДАР ИН ҲАЁТ (1217)

Шукри Ҳақ, бар ман нашуд душман касе дар ин ҳаёт,
Дар давоми кори ман шуд устуворӣ бо субот.
Байни мардум иззату парвози ман як неъмат аст,
Дӯстони ҷониям доим шуда бар ман қанот.
Барқарорӣ дар амал осон набошад ҳеҷ гоҳ,
Дар талотум мавҷи он монанди Дачла ё Фурот.
Ҳамлу нақли бори дунё худ ба худ н-ояд ба даст,
Бесаботӣ бар ту ояд, гар набошад илтифот.
Илтифоту марҳамат ҳам меҳрубонӣ аз Худо,
То нарезад оби рӯи ман, бикардам эҳтиёт.
Бурдборӣ баҳри ту омад, Ҳусайно, дар амал,
Шукри онро ту бикун, худ бо зафар ёбӣ наҷот.

21.10. 2018.

ХАЙР БОШАД НИЯТАТ, ДАР ҲАР АМАЛ ЁБӢ НАҶОТ (1226)

Хайр бошад ниятат, дар ҳар амал ёбӣ наҷот,
Офият аз ӯ бипурсу дар Ватан амну сабот.
Ҳар нафас бошад саодат, ҳар қадам як неъмат аст,
Баҳиш аз мардум бипурсӣ нусратат хатти барот.
Молу мулку шуҳратат вобаста бо қасди дилат,
Баҳри парвози муродат мақсадат гардад қанот.
Қасри вайронро чу бинӣ, иллати онро бипурс,
Дар адоват хушк гардад Дачла бошад ё Фурот.
Боғу бўстони ту бошад фикру ҳам андешаат,
Нақшаи некӯ бикаш, баҳри ту ояд илтифот.
Ҳар дуое мекуни баҳри Ватан кун, эй Ҳусайн,
Дар замират ҳар чӣ дорӣ, он бубинӣ дар ҳаёт.

23.10.2018.

МЕХРУБОНӢ БО НИЗОМ АЗ ҲИКМАТИ ИНСОНӢ АСТ (1249)

Мехрубонӣ бо низом аз ҳикмати инсонӣ аст,
Дилситонӣ дар калом аз суҳбати ирфонӣ аст.
Ҳар чӣ бинӣ дар дилат, андар маонӣ кун назар,
Соябони хосу ом аз ғайрати вичдонӣ аст.
Ғайришаръӣ ҳар амал орад зарар дар байни халқ,
Ҳар нишоне аз ҳаром аз ғафлати шайтонӣ аст.
Раҳму шафқат дар дилу ҳам меҳрубонӣ аз карам,
Безиёни дар мақом аз рифъати султонӣ аст.
Бар сарат тоҷе чу омад, фикри пирӣ бармаҳал,
Навҷавонӣ бо маром аз неъматӣ яздонӣ аст.
Ному нанги миллаташ маҳфуз дар шеъри Ҳусайн,
Хушзабонӣ бардавом аз фитрати имонӣ аст.

13.11. 2018.

НАВОЗИШИ ФАРЗАНДОН БАҲРИ МОДАР ҒАНИМАТ (1276)

Навозиши фарзандон баҳри модар ғанимат,
Ситоиши бародар баҳри хоҳар ғанимат.
Дар ҳаққи волидайнат хидмат бикун рӯзу шаб,
Мадюни моли падар, адли додар ғанимат.
Дар маҷмаи оила ҳамзистию саломат,
Дар назди волидайнат баҳти духтар ғанимат.
Ҳамду санои ёрон дар байнашон муҳаббат,
Гар қулла менигорӣ, кӯйи дилбар ғанимат.
Санчидани ҳаётат бо хешу ҳам ақрабо,
Андар вуқуфи киштӣ рафти лангар ғанимат.
Авсофи аҳли илмро андар ғазал гӯ, Ҳусайн,
Аз баҳри аҳли адаб рӯи минбар ғанимат.

16.12.2018.

ГУЛШАНИ ЗЕБО ДИЁРИ ҒҶЛАКАНДОЗИ МАН АСТ (1314)

Гулшани зебо диёри ҒҶлакандози ман аст,
Шону шуҳрат эътибори ҒҶлакандози ман аст.
Баҳри халқ оварда буд сад обрӯ Абдулғафур,
Номи некаш ифтихори ҒҶлакандози ман аст.
Дар асоси илму фан обод гардид ин ватан,
Қавму миллат иқтидори ҒҶлакандози ман аст.
Дар табиат мардумонаш соҳиби хулқи накӯ,
Насли зебо дар канори ҒҶлакандози ман аст.
Лолаву гулҳо шукуфта, атласу шохӣ ба бар,
Зеби дунё навбаҳори ҒҶлакандози ман аст.
Нағмаву оҳанги мардум наъти меҳан аз азал,
Қӯрабек ҳам аз диёри ҒҶлакандози ман аст.
Ҳар чӣ гуфтӣ, эй Ҳусайно, баҳри таърихи ватан,
Шуд ниғаҳбон ёдгори ҒҶлакандози ман аст.
Тоҷикистон шуд мунаввар бо қудуми Пешво,
Марди доно шахрори ҒҶлакандози ман аст.

11.02.2019.

ҲИҚМАТИ АҲЛИ СУҲАН ОН БОҒУ БЌСТОНИ МАН АСТ (1359)

Ҳикмати аҳли суҳан он боғу бўстони ман аст,
Равшании қалби ман аз ҳарфи Қуръони ман аст.
Дар раҳам парвона биам, шамъи ман бошад асал,
Баҳри миллат ҳарфи ман шамъи шабистони ман аст.
Қисмати ашъори ман пайваста бошад бо само,
Гаштаам ман босаодат, адли султони ман аст.
Рози дил гўям ба кас, фикре кунам дар оқибат,
Маънӣ андар маъниҳо он сирри пинҳони ман аст.
Аз қалам бод вазад ҳарфе бигардонад ба ман,
Накҳати гул дар машом аз бўи райҳони ман аст.
Бахтёро бигӯ бар халку миллат, эй Ҳусайн,
Ин саодатҳо ба ман аз шукри даврони ман аст.

07.03.2019.

ДАР ЗИНДАГОНИЯТ ПАДАР – САРВАР ҒАНИМАТ АСТ (1363)

Дар зиндагоният падар – сарвар ғанимат аст,
Шири сафед додагӣ модар ғанимат аст.
Ҳамзоди ту бародару ҳамхуни ту зи асл,
Дар ҳар замон барои ту додар ғанимат аст.
Ҳамшираат зи чашми ту нуре гирад ба дил,
Танҳо ба меҳри содагӣ хоҳар ғанимат аст.
Дилдода шав ба меҳри худ ҳам дилбарӣ бидон,
Эй он, ки дил супурдаӣ, дилбар ғанимат аст.
Таркиби умри ту бувад бурун зи бардагӣ,
Аз баҳри сарсупурдагӣ Қанбар ғанимат аст.
Шукрона гӯ зи домани поки Ватан, Ҳусайн,
Баҳри муҳочирон бигӯ, кишвар ғанимат аст.

08.03.2019.

ШУХРАТОВАР БАҲРИ МИЛЛАТ ИН МАТОИ АТЛАС АСТ (1129)

Шухратовар баҳри миллат ин матои атлас аст,
Рӯзи иди атласи мо иҷтимои атлас аст.
Офаридан навъи адрас баҳри мо навоварӣ,
Тозаву гулпӯшии мо ихтирои атлас аст.
Риштаи абрешимин шуд тору пуди ин матоъ,
Дар чаҳон болонишин шуд муддаои атлас аст.
Куртаи атлас бизебад дар тани ҳар навҷавон,
Дилпазир аз баҳри Зебо ҳар зирои атлас аст.
Дар чаҳон бо номи тоҷик шухраташ боло шуда,
Фаҳри миллат шуд ҳувайдо, иддаои атлас аст.
Чилва дорад беқасаб, хонатласу шоҳӣ, Хусайн,
Ҳар чӣ орад равшанӣ, таҳти шуои атлас аст.

ҲИКМАТУ ПАНДИ ҚАЛАМ ДАР ШЕЪРИ МАВЗУНИ МАН АСТ (835)

Ҳикмату панди қалам дар шеъри мавзуни ман аст,
Маънии ҳар ҳикмате як қатра аз хуни ман аст.
Дар раҳи илми балоғат пайрави некон шудам,
Ҳар суханвар дар фасохат моту мафтуни ман аст.
Оташи сеҳри сухан бошад ҳама сӯзу гудоз,
Сӯзи дил аз ёри ғор дар қалби маҳзуни ман аст.
Сафҳаи дилро чу бинам тозарангу ҳам сафед,
Доғи гарми ин қалам чун муҳри вожуни ман аст.
Ганчи бодовардаро танзим кардам дар ғазал,
Ифтитоҳи укдаҳо ин ганчи Қоруни ман аст.
Баҳри миллат ҳарчӣ гуфтӣ, кашфи онро гӯ, Ҳусайн,
Ҳарфи ҳикмат дар ғазал худ дурри макнуни ман аст.

ИФТИХОРУ ЁДГОРИ МО САРАЗМИ МИЛЛАТ АСТ (1470)

Ифтихору ёдгори мо Саразми миллат аст,
Тахти миллат дар диёри мо Саразми миллат аст.
Аз қарори чашни таърих аҳли дунё бохабар,
Байни миллатҳо шиори мо Саразми миллат аст.
Пан(ч) ҳазору пан(ч) саде н-ояд халал дар сафҳае,
Баҳри хуччат иқтидори мо Саразми миллат аст.
Сафҳаи таърихи миллат дар ҷаҳони илму фан,
Баҳри фардо интизори мо Саразми миллат аст.
Сар супурдан баҳри меҳан шуд зи насли миллатам,
Вақти гуфтан ифтихори мо Саразми миллат аст.
Ҳар чи гуфтӣ, эй Ҳусайно, адли Раҳбар дар назар,
Эҳтирому эътибори мо Саразми миллат аст.

08.06.2019.

ЗАРРАИ ХОКИ САРАЗМ, ЭЙ АҲЛИ ДУНЁ, ИБРАТ АСТ (1472)

Зарраи хоки Саразм, эй аҳли дунё, ибрат аст,
Иктишофи шашҳазора баҳри миллат неъмат аст.
Баъди ковиш шуд падид осори даврони куҳан,
Ин ҳақиқат дар чаҳон аз мулки Доро қимат аст.
Эътирофи аҳли дунё, нақши миллат дар назар,
Шуд далели шухрати мо, баҳри моён давлат аст.
Фикри инсон дар тамаддун, асри оҳан ноён,
Кашф гардад ноён, аз баҳри мардум нусрат аст.
Эътибори мардумон яксон набошад ҳеч гоҳ,
Гуфтаниш худ бегумон бар қавму миллат одат аст.
Қавму миллатро бигӯ: Шукрона гӯяд, эй Ҳусайн,
Ин ҳама ободкорӣ аз баҳри мардум раҳмат аст.

08.06.2019.

ШУКУҶИ КИШВАРИ МО АЗ ШАРОФАТҶОИ РАҶМОН АСТ (1475)

ШукуҶи кишвари мо аз шарофатҶои Раҷмон аст,
СаодатҶои ин мардум Ҷама аз адли султон аст.
АдолатҶои ин Раҷбар панобах бахри миллат шуд,
Ҷама ободии кишвар ба ҳукму амру фармон аст.
Нигар пайдоиши кишвар Саразми мо ба таърихаш,
Куҳантар аз Ироку Шом агар ҷи зери борон аст.
Халосӣ ёфт аз борон равоку нақши ҳар наққош,
Шавад эҳё Саразми мо, агарҷи зери майдон аст.
Шуд обод он ба асри мо шимолу ғарби ин кишвар,
Зи баъди чашни он бингар ба мисли шамси тобон аст.
Хусайно, бахри миллат гӯ: Шарафмандӣ зи таърих аст,
Саодат оварад бар ту агар як ҳарфи девон аст.

10.06.2019.

ҚАСИДАИ САРАЗМ

ҚАСИДА ИБТИДО КАРДАМ САРАЗМАМ АЙНИ УНВОН АСТ (1476)

Қасида ибтидо кардам Саразмам айни унвон аст,
Ҳамоса ифтихори ман, каромат дасти чӯпон аст.
Саразми миллати тоҷик зи мероси бузургон аст,
Ба дарди миллати тоҷик калиди нақди дармон аст.
Зи ковишҳои аҳли илм сабаб андар ҳаёти мо,
Саразми шуҳрати дунё зи он рӯди Зарафшон аст.
Ҳидоят аз бузургон шуд чу Абдуллоҳи Исроқӣ,
Ба илму фаҳму ҳам таърих ибрат бар ҷавонон аст.
Фуроту Дачлаи Бағдод, ки он асли Саразми мо,
Кушояд сафҳаи таърих он кас, ки сухандон аст.
Ҳама хаттотию заргар ҳунарманди Саразми мо,
Чу бошад зиндаву ҷовид, агарчӣ ҳукми бечон аст.
Нигар бар роҳи Абрешим Саразм аз Мисру Чин ояд,
Ки ҳар як зарраи хокаш ба мо тахти Сулаймон аст.
Ба қасру маъбаду кӯшкеш, Ҳусайно, ин Саразми ту,
Ҳазорон соли оянда ба миллат он ниғаҳбон аст.
Чу сайёҳ аз Фарангистон пажӯҳиш кард, шуд қоил
Ки буда бас куҳантар ин Саразм аз он Саломон аст.
Муайян карда таърихаш пажӯҳишҳои аҳли Ғарб,
Зи заҳматҳои аҳли шаҳр чу меросе ниғаҳбон аст.
Ба васфи манзари ин шаҳр ҳазорон қиссаҳо омад,
Зи эҳёи куҳанбунёд ба ҳайрат чашми меҳмон аст.

Сабаб бар ҳафриёти он табар дарёфт чупоне,
Ки аз асри биринҷӣ буд ба васфи худ фурузон аст.
Бидоданд ин табар рӯзе ба Абдуллоҳи Исҳоқӣ,
Бигуфто васфи ин олат ба мулки мо саробон аст.
Ҳикоятҳои ин мардум зи ободӣ далолат шуд,
Чу меросе ба миллат монд, ки ҳар хиште басомон аст.
Саразм ин маркази кишвар ба қасру коххояш буд,
Ҳаводис сафҳаи таърих ба мисли шамси тобон аст.
Зи анҷоми садоқатҳо ибодатхона пайдо шуд,
Ки оташдони хуршедӣ ҳама он амри султон аст.
Зи хирманҳои деҳқонон нишони донаи гандум,
Ғизои асли он мардум мушори мулки арзон аст.
Назар кардам ба Юнону Ироқу Мисру Шом, эй дӯст,
Вале шаҳри Саразми мо ба чашми ман гулистон аст.
Саразми миллати тоҷик, ки он як сафҳаи таърих,
Ба чашми мардуми дунё, ки ободу на вайрон аст.
Ба таърихи ҷаҳон бингар Бухоро ҳам хиромон буд,
Самарқанд аз Саразми худ паёме аз баҳорон аст.
Зи бунёди Саразми мо ҳама шуд волаву шайдо,
Гузашти шаст қарни он нишони чашми ҳайрон аст.
Саразми миллату қавмам маҳалли зисти мардум буд,
Ишоратҳои унвонӣ ба дарёи Зарафшон аст.
Зи ҳоли худ ба мо гӯяд ҳазорон сурати наққош,
Садои қалъаи миллат ишорат аз бузургон аст.
Агарчи рафт бар боде, ба даргоҳаш баробар шуд,
Ба оташдон нигар бо дил ҳама он нақши мардон аст.
Бинои амри султон шуд бубин анҷоми оҳангар,
Ту ибрат гир аз ин манзил, агарчи хона вайрон аст.
Мағӯ ин хонаро вайрон, иқоматгоҳи шоҳаншоҳ,

Агарчи бурчи ноҳамвор ба чашми ман чу айвон аст.
Ниғаҳдорандаи миллат паноҳи исмати таърих,
Давову чора гар чӯем, ба дарди мо чу дармон аст.
Работу лангари карвон макони ағниё бошад,
Таъому тӯшаи мардум, ки он ҳифзи намакдон аст.
Қавохир аз Саразмиҳо ҳазорон муҳра андар хок,
Даруни қабри Шаҳбону ба гардан нақши марҷон аст.
Малик Шаҳзодаву ҳоким даруни манзилаш ғоре,
Хиёбон рамзи озода ба худ зебанда майдон аст.
Зи баҳри ворисон бошад ҳар он чӣ боқӣ мемонад,
Ҳама осори таърихӣ ба мисли нақши гулдон аст.
Ривоёту ҳикоятҳо, Ҳусайно, баҳри миллат гӯ,
Касе ҳуҷҷатталаб бошад ҳама он баҳри бурҳон аст.

15.05.2020.

САРАЗМИ МИЛЛАТИ ТОЧИК БА ДУНЁ ЯК КИТОБЕ ҲАСТ (1480)

Саразми миллати тоҷик ба дунё як китобе ҳаст,
Ба назди мардуми олам зи таърихаш ҳисобе ҳаст.
Барои насли оянда Саразм ин ҳадяи таърих,
Ҳар он чӣ гуфтаанд имрӯз бар фардо ҷавобе ҳаст.
Саразми мо ба гулбей, муаттар сафҳаи таърих,
Ҳар он кас як гуле дорад, ба чашми мо гулобе ҳаст.
Хабарҳо аз ҳазорон сол зи унвони Банӣ Одам,
Барои аҳли таърихи куҳан он як хитобе ҳаст.
Пажуҳиш дафтаре бошад зи ковишҳои аҳли илм,
Ки ҳар як зарраи хокаш ба чашми мо ниқобе ҳаст.
Китобу дафтари девон, Ҳусайно, аз Саразми ту,
Рисолат баҳри миллат буд зи сад гул як гулобе ҳаст.

16.06.2019.

ДАР САРАЗМИ ТОЧИКОН ТАҚВИМИ ҲИКМАТ БУДААСТ (1481)

Дар Саразми тоҷикон тақвими ҳикмат будааст,
Шашҳазор сол дар нишон аз рамзи давлат будааст.
Сад нишона шуд аёну гарчӣ бошад дар ниҳон,
Ҳарфи таърихӣ нишон аз нақши сират будааст.
Санги таътил шуд равону вақти кандан беziён,
Баҳри пиру ҳам ҷавон таслими фурсат будааст.
Аҳди мардон бегумон бар ҷашми душман ноаён,
Баҳри ҳар як қаҳрамон савганди қимат будааст.
Адли раҳбар бекаруну раҳнамои Қаҳқашон,
Бар сари мо соябон таъзими миллат будааст.
Ҳарчӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн, таърихи миллат дар назар,
Баҳри халқу миллатат тақдими раҳмат будааст.

17.06.2019.

НАҚШИ САРАЗМИ МИЛЛАТАМ БАР МО ПАЁМ ОВАРДА АСТ (1483) (Суруд)

Нақши Саразми миллатам бар мо паём овардааст,
Бар мо зи дунёи куҳан раҳти салом овардааст.
Раҳти саломӣ мо бубин асбоби рӯзгор дар назар,
Таърихи миллат дар дилаш бар хосу ом овардааст.
Андар дару девори вай тасвири руҳи рафтагон,
Шакле зи наққоши бузург аз худ ба ком овардааст.
Пайдоиши фарҳанги мо вобаста бар шаҳри Саразм,
Боқӣ бимонад баҳри мо худ бардавом овардааст.
Маҳбуби дилҳо шуд Саразм ҳар зарра хоку санги вай,
Дарвозаи шаҳрро бубин баҳри низом овардааст.
Нақши Саразми мо навис бо рамзи наққош, эй Ҳусайн,
Бар нуқтаву ҳарфаш нигар бар ҳар мақом овардааст.

18.06.2019.

НАҚШИ ДАСТИ СУҒДИЁН РАМЗИ ПАЁМИ МИЛЛАТ АСТ (1485)

Нақши дасти Суғдиён рамзи паёми миллат аст,
Шакли он нақши равон ҳарфи каломи миллат аст.
Ҳайкали пайдошуда худ аз Саразми тоҷикон,
Бар сараш чун обу нон рамзи таоми миллат аст.
Пайкари ҳар нобиға андар қулуби орифон,
Ҳифзи миллат дар ҷаҳон назму низоми миллат аст.
Сурати абнои суғдӣ рамзи ориёӣ буд,
Муфтахар андар нишон рафъи мақоми миллат аст.
Пан(ҷ) ҳазору пан(ҷ) сад аст соли Саразми бостон,
Зикри некон зикри фаҳри бардавоми миллат аст.
Сад салом гӯ, эй Ҳусайн, бар мардуми тоҷиктабор,
Муътабар ҳам ҷовидон расми саломи миллат аст.

18.06.2019.

ЭЙ САРАЗМИ МИЛЛАТИ МАН ИФТИХОРАМ АЗ ТУ АСТ (1493)

Эй Саразми миллати ман ифтихорам аз ту аст,
Гулшани ман, Тоҷикистон, лолазорам аз ту аст.
Ирзу чоҳу молу мулк аз сарҳадат омад ба даст,
Баҳри таърих – ин ҳудуди беканорам аз ту аст.
Бо далеле шухратат афзун шуда дар ин ҷаҳон,
Назди миллатҳои дунё эътиборам аз ту аст.
Байни осори куҳан дар манзалат болонишин,
Дар масири илму фан дору мадорам аз ту аст.
Сарнавишти миллатам дар ҷабҳаи илму ҳунар,
Баҳри ту гӯяд Ҳусайнат: Касбу корам аз ту аст.
Нукраву тиллову мис, ҳам руҳу сурби тоҷикон,
Баҳри ту миллат бигӯяд: Иқтидорам аз ту аст.

30.06.2019.

БО САРАЗМАШ ТОҶИКИСТОН ИФТИХОРИ МИЛЛАТ АСТ (1497)

Бо Саразмаш Тоҷикистон ифтихори миллат аст,
Байни давлатҳои дунё шахдбори миллат аст.
Шаҳди он таърихи мардум пан(ҷ)ҳазору пан(ҷ)садум,
Сарзамин андар Саразмаш он виқори миллат аст.
Шуҳратовар шуд ба миллат кашфи ин шаҳри азиз,
Бахту тахти кишвари мо гирудори миллат аст.
Шуд Душанбе пойтахти кишвари ободи мо,
Решаҳояш аз Саразму чун чанори миллат аст.
Ҳикмату ақлу заковат вориси Сомониён,
Дар Самарқанду Бухоро эътибори миллат аст.
Васфи тоҷикро ба ҳар ҷо бо суҳан гӯяд Ҳусайн,
Номи неки ин Саразм андар ҷавори миллат аст.

30.06.2019.

ГУЛШАНИ ЗЕБО САРАЗМИ ВАСФИ КАНЪОНИ МАН АСТ (1501)

Гулшани зебо Саразми васфи Канъони ман аст,
Баҳри кашфи миллатам нури чароғони ман аст.
Бо мурури қарнҳо ҳаргиз нашуд он нопадид,
Нақшҳову заргарӣ аз нақди бурҳони ман аст.
Гардиши олам ба фардо гардиши таърих буд,
Ёдгори ин Саразм аз мулки сомони ман аст.
Санъати маъдангудозӣ, бозубанди нақшдор,
Дар баёни хучҷате бар сар ниғаҳбони ман аст.
Чустучӯйи хоки девор аз Деваштич як хабар,
Ин Саразми нозанин тахти Сулаймони ман аст.
Тоҷикистон бо Саразмаш шуд, Ҳусайно, фаҳри ту,
Ҳарчи гуфтӣ дар ғазалҳо, шукри даврони ман аст.

01.07.2019.

ХИДМАТИ ХАЛҚУ ВАТАН АЗ ШУКРИ ДАВРОНИ МАН АСТ (1509)

Хидмати халқу ватан аз шукри даврони ман аст,
Маънии рамзи ҳаёт дар назми сомони ман аст.
Шарҳи назмам гар кушойӣ, зиндагӣ ёбӣ дар он,
Дар қаламрав кавкабе насри парешони ман аст.
Дар раҳи панду насихат равшанӣ орад ба ту,
Аз Саразмам то Бухоро тоҷи хоқони ман аст.
Рӯдакӣ дар назми миллат, шоҳ мизбон баҳри халқ,
Хоки пояш сурмаи чашм он, ки меҳмони ман аст.
Ҳар касе бо доманаш ногаҳ бипӯшад рӯи шамс,
Ҳарфи ман дар имтиҳон шоми чароғони ман аст.
Субҳи содиқ зарфи маънӣ безабон гардад қалам,
Ҳуҷҷате андар маонӣ нури бурҳони ман аст.
Хоку лойи кӯзаи ту ҳикмате дорад, Ҳусайн,
Бо қалам гӯ ҷовидон чун кӯза гулдони ман аст.

08.07.2019.

БЕҲТАРИН ФУРСАТ БА ШОИР САЙРИ МАЪНӢ БУДУ ҲАСТ (1719)

Беҳтарин фурсат ба шоир сайри маънӣ буду ҳаст,
Дар илоҷи ранчи миллат чун Масеҳо буду ҳаст.
Бо қалам ҳар чӣ навиштӣ васл гардад бо само,
Мавчи илҳоми ту ҳусни баҳру дарё буду ҳаст.
Баҳру дарёи маонӣ зеваре дорад ба худ,
Доҳили киштӣ ба мардум вақти савдо буду ҳаст.
Ҳар муаммо дар маонӣ в-арна сахли мумтанеъ,
Мушкилӣ дар ҳарфи шоир худ муаммо буду ҳаст.
Дурри холис бо машаққат аз садаф ояд бурун,
Ҳар гаҳе он суфта гардад, дар тамошо буду ҳаст.
Санги дарё назди баъзе чун садаф бошад, Ҳусайн,
Дурру гавҳар назди мардум зери дарё буду ҳаст.

12.11.2019.

ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗАМ, ЯК ГУЛИСТОН ГАШТААСТ (1757)

Тоҷикистони азизам як гулистон гаштааст,
Дар ҷаҳони бо саодат худ баҳорон гаштааст.
Меҳрубонӣ баҳри мардум бартарӣ орад мудом,
Дар адолат, дар шарофат мулки сомон гаштааст.
Рӯзгори хуби мардум – бардавомии ҳаёт,
НОБ-и Роғун баҳри мо шамъи фурӯзон гаштааст.
Шукри обу хоки покаш меҳнати аҳли хирад,
Ризку рӯзӣ дар ниҳоят бас фаровон гаштааст.
Дар амал ҳар кори хайре равшанӣ орад ба дил,
Бо адолат раҳбари мо шамси тобон гаштааст.
Васфи меҳан дар ғазалҳо бо садоқат гӯ, Ҳусайн,
Тоҷикистон баҳри миллат гулшанистон гаштааст.

06.01.2020.

БАР ХУДО ШУКРЕ КУНЕМ ДАВРИ АМОН ОМАДАСТ (1772)

Бар Худо шукре кунем даври амон омадаст,
Мулки истиклоли мо худ навҷавон омадаст.
Мурғу шоҳин, кабӯтар ҳар яке бо роҳи худ,
Чун намуна мардуми халқи ҷаҳон омадаст.
Эҳтиром, урфи миллат расми суннат омада,
Ту мағӯ одати мо аз Қаҳкашон омадаст.
Сухбати бечорагон бошад шараф баҳри мо,
Ман нағӯям бар касе аз баҳри нон омадаст.
Офтоби ақли мо дили мо равшан кунад,
Дар дили мо ҳар чӣ буд, он бар забон омадаст.
Охири тадбири ту некӯӣ бошад, Ҳусайн,
Чораҷӯӣ дар раҳи ҳақ, худ ҷовидон омадаст.

19.01.2020.

ТОЧИКИСТОН МЕҲАНИ МАН, ТАХТИ СУЛТОНИ МАН АСТ (1775)

Тоҷикистон меҳани ман, тахти султони ман аст,
Ёдгоре аз асолат, мулки Сомони ман аст.
Миллати тоҷик ба олам шуҳраташ поянда шуд,
Илму ирфону муҳаббат роҳи кайҳони ман аст.
Роҳи кайҳон илми миллат, вожаҳои суғдиён,
Маънии рамзи ҳаёташ роҳи осони ман аст.
Дастрас бошад ба неъмат, қатраҳо ояд ба даст,
Ҳикматаш андар назарҳо рӯзи борони ман аст.
Шодбошиҳо бигӯям халқу миллат дар назар,
Дар раҳи меҳру садоқат гул ба домони ман аст.
Дар ҳикоятҳои мардум назми ту мавзун, Ҳусайн,
Васфи меҳанро бигӯ, ки назми бурҳони ман аст.

20.01.2020.

“СОИ МУСАЛЛАСА”

ДАР ЗАМОНИ МУШКИЛӢ ДАР ДИЛ ДУОЯМ Ё МУҒИС (1691)

Дар замони мушкилӣ дар дил дуоям, ё Муғис,
Номи покат бар забон омад нидоям, ё Муғис.
Дасти ёрӣ аз ту ояд сӯи ман наззора кун,
Бо умеди мустақоб аст ин садоям, ё Муғис.
Ҳар чӣ пурсидам зарурат, хочатам аз дасти ту,
Дар раҳи ту мубтало марди гадоям, ё Муғис.
Бо таҳаммул ҳар чӣ дидам, сабр кардам рӯзу шаб,
То барояд амри ту моҳи раҷоям, ё Муғис.
Меҳри ман дар дасти ту, лутфе бикун бар сафҳаам,
Нақши онро худ бинех муҳри атоям, ё Муғис.
Сӯи ту бо сад муҳаббат бо дуо гӯяд Ҳусайн,
Дарди ман дар дасти ту, наҳри шифоям, ё Муғис.

27.10.2019.

“ҶИМ”

БАР САРИ ФАРЗАНДИ ОДАМ ИЛМУ ДОНИШ ҲАМЧУ ТОҶ (1289)

Бар сари фарзанди одам илму дониш ҳамчу тоҷ,
Бо адаб пайваста гардад баҳри ӯ бахшад ривоч.
Айбу нуқсонро набинад, баҳра ёбад аз суҳан,
Равнақи кораш бувад бо сад далелу эҳтиҷоҷ.
Дар раҳи илму амал ҳаққи ҳифозат дар назар,
Ҳосили ҳукми Илоҳӣ дар пайи бочу хироч.
Эҳтироми ҳар нафар побанди аҳли хонадон,
Дар саботи умри мо пайванд расми издивоҷ.
Соҳиби гавҳар бубинад нақши худро дар адаб,
Бар сари султон гузорад ҷавҳаре болои тоҷ.
Бар мухотаб гӯ, Ҳусайно, пайкари ман дар суҳан,
Як ғазал ёбӣ зи ман, бар ман набошад эҳтиёҷ.

04.01.2019

“ҲО”

ШАЙХӢ ОЯД БАР САРАТ, БАР ДИГАРОН ГАРДӢ НАСЕӢ (1631)

ШайхӢ ояд бар сарат, бар дигарон гардӢ насех,
Роҳи ҳақро гар ту гӯй, ҳарфи ту гардад малех.
Марди некӯ то абад ором андар турбаташ,
Баъди мурдан номи неку қабри ӯ бошад зарех.
Дар лаҳад монад бахилу хору зору ҳам ҳақир,
Мисли моли сар ба зеру мурда бошад он натеҳ.
ЗиракӢ ояд ба чӯпон гар садо орад сагаш,
Аз барои ғайри соҳиб бонги саг бошад набех.
Худ ҳувайдо гаштаву бепарда гӯй гар сухан,
Дар дили аҳли замона равшанӢ н-ояд сареҳ.
РавшанӢ овар, Ҳусайно, бо сухан бар аҳли дил,
Солиму беайб бимонӢ, ҳар гаҳе қавлат саҳеҳ.

22.09.2019.

“ХО”

ҲАР ОН ГАҲ МУНКИРЕ ДИДӢ, БА ИН КОРАШ МАГӢ ПОСУХ (1639)

Ҳар он гаҳ мункире дидӣ, ба ин кораш магӯ посух,
Сухан санчида ҳам гӯяд, ба гуфтораш магӯ посух.
Ҷинояткору бадрафтор ба ҳар коре бувад сарвар,
Агар хосте кунад аз ту, ба сардораш магӯ посух.
Гунаҳкору бадандеше табаҳкорӣ кунад ҳар дам,
Ба рӯйдоде ҳабар орад, ба ахбораш магӯ посух.
Ҷавоби бо савобе гӯ, агар гӯяд ҳазор бора,
Ҳар он гаҳ огаҳӣ ёбӣ, ба такрораш магӯ посух.
Касе озурдахотир шуд, бибар бар вай ту дастовез,
Дилат озурда ҳам бошад, ба озораш магӯ посух.
Ҳасад андар дили шахсе, Ҳусайно, дар назар бинӣ,
Ба сӯят сад қадам монад, ба дидораш магӯ посух.

25.09.2019.

ТАҒЙИРИ ҲУКМИ ҚУРЪОН ОЯТ ЧУ ГАШТА МАНСУХ (1680)

Тағйири ҳукми Қуръон оят чу гашта мансух,
Ҳаргиз нагашт бурҳон оят, чу гашта мансух.
Дар истилоҳи тафсир бархе маонӣ оёт,
Огаҳ кунад чу аркон, оят чу гашта мансух.
Ҳукмаш шавад дигаргун бо ояҳои носих,
Ояд зи ҳукми осон оят чу гашта мансух.
Теъдоди ояҳоро гӯянд, ки шасту шаш ҳаст,
Бошад ба адли мизон оят чу гашта мансух.
Тақсими услуби он берун зи дахли тавҳид,
Он ҳам ба амру фармон оят чу гашта мансух.
Таълими ҳукми Қуръон воҷиб бувад, Ҳусайно,
Тағйири ҳукми раҳмон оят чу гашта мансух.

21.10.2019.

“ДОЛ”

ЛАҒЗИШИ АҲЛИ УЛУМ АЗ ЛАҒЗИШИ АФКОР БУД (307)

Лағзиши аҳли улум аз лағзиши афкор буд,
Пой дар гил чун билағзид, монеи рафтор буд.
Кӯдаке лағзида бошад, бок набвад баҳри ӯ,
Лағзиши олим, валекин бар ҳама душвор буд.
Лағзиши айёми мо дар дину дар мазҳаб зиёд,
Лаҳзаи ҳар иштибоҳ пайваста бо ахбор буд.
Решаи саҳву хато он ихтилоф андар сухан,
Аз бадон соҳибназар дар ҳар замон безор буд.
Лағзиши чонкоҳи ӯ афтодану озурдагист,
Пой бар пастӣ ниҳод, ҳарчанд ки ӯ ҳушёр буд.
Қалби худро тоза аз занги гумон кун, эй Ҳусайн,
Дар гумон ҳаргиз налагжад, он ки дилбедор буд.

ПЕШВОИ МИЛЛАТИ МОРО ЧУ САРВАР ОФАРИД (834)

Пешвои миллати моро чу сарвар офарид,
Ҳақ таъоло аз барои бахти кишвар офарид.
Сарварӣ зебад ба ӯ, андар рухаш нуру сафо,
Адлу инсофу диёнат баҳри раҳбар офарид.
Ифтихори миллат ӯ, поянда бошад давлаташ,
Дар раҳи сулҳу салоҳу асли ҷавҳар офарид.
Дилрабо аз баҳри мардум бо сухан, ҳам дар амал,
Байни абнои башар дилбанду дилбар офарид.
Дар раҳи дину диёнат, ҳифзи мазҳаб дар Ватан,
Мисли ёкути нигин ӯ нақши гавҳар офарид.
Пешворо васф кун дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Чунки ӯро Ҳақ барои тахту минбар офарид.

ҲАЁТ ОСУДАТАР АЗ ХИДМАТИ ИН ПЕШВО ГАРДИД (971)

Хушо бар ҳоли он шахсе, ки бар ҳақ раҳнамо гардид,
Ба адли худ писанди ҷумла арбоби вафо гардид.
Ба аҳди роҳбарии ӯ гулистон шуд замини мо,
Ҳаёт осудатар аз хидмати ин Пешво гардид.
Илоҷи дарди мардумро ба ҷисми худ намуд эҳсос,
Шикаста нафси худро ӯ, ба дарди мо даво гардид.
Басе ҷонбозӣ ӯ бинмуда баҳри миллату кавмаш,
Ватан аз кору аз кирдори неки ӯ ризо гардид.
Касеро ӯ наранҷонад, бибахшад ҷаҳли номардон,
Миёни халқи олам шуҳра бо хайру саҳо гардид.
Ҳусайно, ту бигӯ доим сифоти неки он Сарвар,
Ба ҳаққи ӯ дуоҳо кун, ки моро Пешво гардид.

**ДАР ЗАБОНИ ТОЧИКӢ ШЕЪРУ
ҒАЗАЛ ҶАВҲАР БУВАД (120)
(Маснавӣ)**

Дар забони тоҷикӣ шеъру ғазал ҷавҳар бувад,
Ҷавҳари шеъру ғазал бар мардумаш гавҳар бувад.
Шоирони чирадасте дар замини илму фан
Тухми маъно коштанд аз гавҳари ноби суҳан.
«Маснавӣ», «Девон»-и Ҳофиз – ганҷҳои ҷовидон,
Ҳар кӣ хонад, худ бифаҳмад рамзу рози тоҷикон.
Рӯдакӣ аз Рӯдаку олам гирифта шуҳраташ,
Мардуми дунё биёмузанд илму ҳикматаш.
Шоири ориф Камоли хушсуҳан буд аз Ҳуҷанд,
Лек ашъораш ба ҳар ҷо ҳаст ҳубу дилписанд.
Сарзамини Тоҷикистон ҳоки шоирпарвар аст,
Ҳам забони тоҷикӣ ширин ҷу шири модар аст.
Бо забони тоҷикӣ шеъри Ҳусайн илҳом шуд,
Баҳри миллат ҳар ғазал садсолаҳо пайғом шуд.

ВАТАН ГУФТАМ ЗИ ҚАЛБИ ХУД, САДО АЗ ХУНИ МАН ОМАД (171)

Ватан гуфтам зи қалби худ, садо аз хуни ман омад,
Ватанро бо забон гуфтам, нидо аз қону тан омад.
Муҳаббат дар забону дил нишони меҳри фарзандӣ,
Зи хуну мағзи қони ман садои ҳамватан омад.
Ватан қошонаи обод ба чашми мардуми ин даҳр,
Зи истиқлол бар миллат чаман андар чаман омад.
Ватан ин Тоҷикистону шараф аз ваҳдати мардум,
Ба роҳи илми аҷдодӣ баҳори анҷуман¹ омад.
Дар ин хоки адабпарвар ба роҳи давлату миллат,
Қавонии саодатёр бо фарри сухан омад.
Нишони меҳри фарзандӣ, Ҳусайно, дар забону дил,
Бигӯ бар мардуми олам: Ба мо ҳуббулватан омад!

¹ Анҷуман – қамъомад, маҷлис.

БАХТУ САОДАТ ДАР ВАТАН АЗ ВАХДАТИ МИЛЛАТ БУВАД (186)

Бахту саодат дар Ватан аз ваҳдати миллат бувад,
Базму тараб, эй чони ман, ачри¹ ҳама заҳмат бувад.
Миллат бигардад сарбаланд аз номи фарзандони нек,
Назму низоми ин Ватан вобаста бар ҳикмат бувад.
Меҳру муҳаббат байни мо поянда бошад доимо,
Аъмоли хайри одамон аз дину аз суннат бувад.
Аз раҳму аз шафқат бувад ваҳдат миёни одамон,
Рафтору гуфтори накӯ осоишу роҳат бувад.
Сулҳу саботи кишварам аз неъмат Парвардигор,
Ин сарзамини тоҷикон обод аз меҳнат бувад.
Кошонаи ободи мо аз суннати сулҳу салоҳ,
Шоиста донӣ, эй Ҳусайн, андарз бо ҳикмат бувад.

¹ Ачр – мукофот, музд, подош.

ТОЧИКИСТОН – ТОЧИ ДУНЁ, НОМИ НЕКАТ ЗИНДА БОД (36)

Тоҷикистон – тоҷи дунё, номи некат зинда бод,
Миллатат машҳури олам, давлатат поянда бод!
Тоҷикистон, қуллаҳоят сар ба кавкаб¹ мекашанд,
Чашмаҳоят то абад оби шифобахшанда бод!
Нури нерӯгоҳи Норак нурбахши ин диёр,
Ҳаст Роғунат умеди миллати уммедвор.
Зери агба нақбҳо монанди раг андар бадан,
Роҳи ободи ту бошад роҳи шаъну эътибор.
Тоҷикистон, шоҳроҳат аз Душанбе то Хучанд,
Халқи моро раҳнамун бар шоҳкорӣ мекунад.
Пешвои миллати ту, эй Ҳусайн, андар замон,
Раҳбарӣю раҳнамоӣ, шаҳрёрӣ мекунад!

¹ Кавкаб – ситора.

ТИНЧИЮ ОРОМИЮ СУЛҲ ИБТИДО ШУД АЗ ХУЧАНД (43)

Тинчию оромию сулҳ ибтидо шуд аз Хучанд,
Мақдами¹ Пешвои миллат муқтадо шуд аз Хучанд.
Сулҳу истикрори тоҷик шуд намуна дар ҷаҳон,
Осмони Тоҷикистон босафо шуд аз Хучанд.
Миллати тоҷик дорад бо Душанбе ифтихор,
Пойтахти Тоҷикистон босафо шуд аз Хучанд.
Пешвои миллат акнун миллаташ сарчамъ кард,
Вақти гуфтораш чу ибрат ҳамсадо шуд аз Хучанд.

¹ Мақдам – ҷои қадамгузорӣ.

ОЛИМОН ДАР ЗУЛМАТИ ДУНЁ ЧАРОҒИ РАВШАНАНД (99)

Олимон дар зулмати дунё чароғи равшананд,
Соҳибиршоданду қавмеро ҳидоят мекунанд.
Булбули боғи чаман хонад ғазал аз баҳри гул,
Олими ориф бидонад қадри чузъу қадри кулл.
Булбуле ҳар субҳидам назди гул ояд бо умед,
То зи рӯи гул бубинад тобиши бахти сафед.
Шоир андар шеърӣ худ соҳибназар, зебокалом,
Васфи гулбоғи Ватан гӯяд чу булбулҳо мудом.
Ваҳдати кулли чаҳон аз олимону шоирон,
Баски бошад бо сухан ҳар ҳуҷҷати амну амон.
Муҳр бошад дар каломат, эй Ҳусайн, адли замон,
Доди ҳақ бошад ба инсон меҳру қавл андар забон!

АҚЛУ ТАДБИР ОФТОБ АСТУ ДУРАХШОН МЕШАВАД (197)

Ақлу тадбир офтоб асту дурахшон мешавад,
Хайрхоҳӣ байни мардум шаккаристон мешавад.
Дар миёни халқи олам дар мақомоти баланд,
Аз насихат маҳфили дилҳо чароғон мешавад.
Баҳри халқу баҳри миллат ҳар касе хидмат кунад,
Дар ҳама даври замон аз комгорон мешавад.
Ҳар кӣ шуд соҳибхунар, хорӣ набинад ҳеҷ вақт,
Аз ҳунарвар оқибат олам гулистон мешавад.
Олиму аҳли адаб чун нури хуршеди замон,
Аз зиёи ин ҳама дил файзборон мешавад.
Гар сухан гуфтӣ, Ҳусайн, аз ақлу аз тадбир гӯй,
Баҳри халқу миллатат ин нури ирфон мешавад.

НУРИ РАҲМОНӢ БИРЕЗАД, ЧАШМИ ДИЛ РАВШАН ШАВАД (200)

Нури раҳмонӣ бирезад, чашми дил равшан шавад,
Олами ақдас бидонад аз чӣ дил гулшан шавад.
Равшании қалби мо аз ҳикмату ирфон бувад,
Омили нафси бадон бар некувон душман шавад.
Зиндагӣ – фарҳанги мо баҳри бақои миллат аст,
Соҳиби фарҳанги миллат халқро ҷавшан шавад.
Гулшани андешаи миллий рамузи ормон,
Кӯҳи мо бар Тоҷикистон то абад ҳамтан шавад.
Насли имрӯзии мо дар илму ирфон пешрав,
Аз фурӯғи илму дониш зехнҳо равшан шавад.
Фикри солим равшании қалб бошад, эй Ҳусайн,
Рамзи амну офият дар парчами меҳан шавад.

РАМЗИ НОШУКРӢ БУВАД НОРОЗИГИИ ШАҲРВАНД (211)

Рамзи ношукрӢ бувад норозигии шаҳрванд,
Ранҷу меҳнат оварад ҳар носипосе дар каманд.
Бениёз аст Эзиду аммо талаб аз мо кунад,
Неъматӣ доди Худо шукронаи мавҷи баланд.
Ӯ талаб дорад зи мо бар неъматаш шукр оварем,
Бар қазову ҳам қадар розӣ шавем андешаманд.
Шукр гӯянд аҳли фақру агниё норозиянд,
Норизо аз аҳли худ ҳам дар шикоят дардманд.
Носипосӣ дар ҷаҳон куфрони неъмат ҳар замон,
Ранҷу озоре диҳад ночор марди сарбаланд.
Ту нидо кун, эй Ҳусайн, гар сулҳ бошад пойдор,
Бо дили софе нафас гиранд мардум бегазанд.

ВАЗЪИ НООРОМИ ОЛАМ ҲОЛИ МАҲЗУН ОВАРАД (267)

Вазъи ноороми олам ҳоли маҳзун¹ оварад,
Дар масочид инфичор, ҳам макру афсун оварад.
Меҳвари чанги чаҳонӣ дар ақида нафту газ,
Бар фақирон доимо он моли мадюн² оварад.
Сарзамини муслимин обод буд то ин замон,
Фитнаву ҳам шӯру шар он ҳоли мафтун оварад.
Дарди ҳичрон неш дорад бо умеди зиндагӣ,
Сӯзи дил дар синаву ғамҳои макнун оварад.
Дину ақлу маърифат гар дар ту бошад, эй Ҳусайн,
Роҳи сулҳу оштии паймо, ки мазмун оварад.
Фитнаву шӯру шарар аз Тоҷикистон дур бод,
Шукри оромию тинҷӣ, ҳоли мамнун оварад.

¹ Маҳзун – ғамгинӣ.

² Мадюн – қарздор.

БАР ҲАРАМ РАФТАМ ЗАМОНЕ, К-ОН ЗАМОН ИЛҲОДӢ БУД (326)

Бар ҳарам рафтам замоне, к-он замон илҳодӣ¹ буд,
Дар масири зикри адён он қадар бедодӣ буд.
Як нафар аз Тоҷикистон бандаи неки Худо
Ҳамраҳи нӯздаҳ нафар дар он сафар чун ҳодӣ буд.
Ҳамсафар будем мо аз Иттиҳодӣ Шӯравӣ,
Як ҳазору нӯхсаду ҳаштоду ду милодӣ буд.
Ҳаҷҷи Байтуллоҳ ҳамчун неъматӣ Султони Ҳақ
Баҳри ин Ҳоҷӣ Ҳусайн аз ҳикмати бунёдӣ буд.
Руху ҷисмам дар Мадина – равзаи Нур-ул-худо,
Ҳазрати Ҳасани Илоҳӣ, он қарам миёодӣ буд.
Шукри неъмат дар забон, бахту саодат аз ҳарам,
Баҳри фарзандони худ дидори ман сад шодӣ буд.

¹ Илҳод – аз дин баргаштан, бединӣ.

ЭЙ ЧАВОНОНИ ЗАМОНА, ШУКРИ ДАВРОНРО КУНЕД (393)

Эй чавонони замона, шукри давронро кунед,
Шукри истиклоли давлат, шукри Раҳмонро кунед.
Шукри неъмат аз шумо бо хондану илму амал,
Шукри оромии миллат, шукри ирфонро кунед.
Ин Ватан обод бошад баҳри фардои шумо,
Васфи нури равшани шамъи шабистонро кунед.
Гар шумо аҳли тафаккур дар масири зиндагӣ,
Дар тичорат фикри адлу нархи арзонро кунед.
Ин Ватанро дӯст доред мисли чони хештан,
Ҳифзи марзу буми ин боғу гулистонро кунед.
Кори мардона бувад ислоҳи онҳо, эй Ҳусайн,
Баҳри пирон ту бигӯ, фикри чавононро кунед.

МАРДЕ ҒАРИБ БОШАД, ДУР АЗ ВАТАН БИМОНАД (410)

Марде ғариб бошад, дур аз Ватан бимонад,
Андар қафас чу булбул, гул дар чаман бимонад.
Парандаи хушовоз бо созу нағмаи худ
Андар қафас бимирад, сарву суман бимонад.
Марде расад ба ҳафтод, қадри Ватан бидонад,
Аз умри пирсолон чизи куҳан бимонад.
Маҳбуби Ҳақ бигардад инсон зи хоксорӣ,
Кибру ғарур, аммо гарданшикан бимонад.
Донӣ ту қавли Ҳақро, гуфто ба бандагонаш:
Ошуфтаҳол гардад ҳар кӣ зи ман бимонад.
Ҳақро бигӯ, Ҳусайно, к-ин мол чирки даст аст,
Бехтар барои миллат аз ту суҳан бимонад.

МАРДУМОЗОРОНИ ДУНЁ ДАР ҶАҶОН ДАЪВОГАРАНД (427)

Мардумозорони дунё дар ҷаҳон даъвогаранд,
Баҳри озодии инсон, бегумон, балвогаранд.
Қайду зиндон сохтаанд дар Осиёву Аврупо,
Аз барои нафъи нафту газ ҳама иғвогаранд.
Мардумони камбизоат дасти худ боло кунанд,
Пораи ноне диҳанд, харчанд худ яғмогаранд.
Байни мазҳабҳо низои нав ба нав андохта,
Фитнаҳо аз номи дин, ҳам ҷангро барпогаранд.
Миллати тоҷик доим шукри неъмат мекунад,
Ҳизби исломию динӣ дар ҷаҳон расвогаранд.
Дар ғазал гӯ ошкоро аз ҳақиқат, эй Ҳусайн,
Байни давлатҳои дунё фосиқон савдогаранд.

ЦАВОНИРО ҒАНИМАТ ДОН, КИ НОТАКРОР МЕБОШАД (476)

Цавониро ғанимат дон, ки нотақро мебошад,
Зи пирон чӯ ҳидоятро, дар он асрор мебошад.
Цавонӣ неъмат мавло, бирас бо қадри ин неъмат,
Бирав бо роҳи раҳмонӣ, раҳат ҳамвор мебошад.
Замони навҷавоният замони шӯру шар бошад,
Марав бо роҳи шайтонӣ, раҳат душвор мебошад.
Умеди навҷавоният шавад ҳосил ба роҳи илм,
Бичӯ роҳи бузургонро, ки беозор мебошад.
Машав озурдаву ранҷур, ҳар он чӣ аз падар ояд,
Итоат кун бародарро, ба ту сардор мебошад.
Хусайно, шукри дарғаҳи Илоҳӣ дар намозат кун,
Бигӯ роҳи ҳидоятро, ки он гулзор мебошад.

ИЛМУ АМАЛ ДАР ИН ҲАЁТ САД ИФТИХОРАТ ОВАРАД (527)

Илму амал дар ин ҳаёт сад ифтихорат оварад,
Инкори Ҳақро ту макун, хашму ниқорат¹ оварад.
Гар хайр кардӣ бо касе, миннат макун, баҳри Худо,
Ҳар як амал дар роҳи Ҳақ сад эътиборат оварад.
Подории даврони ту вобаста бо номи накӯст,
Номи накуят, эй писар, равнақ ба корат оварад.
Безҳтиромӣ бар Худо, ношукрӣ аз даву замон
Дар роҳи қасди худкушӣ то интихорат оварад.
Норозӣ шав аз нафси худ, айбе макун бар дигарон,
Гар солики роҳи ҳақӣ, он иқтидорат оварад.
Дар роҳи ҳақ рафтӣ, Хусайн, ин роҳ аз лутфи Худо
Нуре ба ҳар ду дидағони интизорат оварад.

¹ Ниқор – душманӣ, ҷидол, низоъ.

ЗАМОНИ УМРИ МАН, ДОНӢ, ЗАМОНИ БЕӢТАРИН БОШАД (529)

Замони умри ман, донӢ, замони беӢтарин бошад,
Миёни мардуми олам ӡаётам баӡри дин бошад.
Ӣаӡонро ман ба чашми худ фаровон солӡо дидам,
Ӣама тақдири раӡмонӢ чу нақше дар ӡабин¹ бошад.
Замони умри тӯлонӢ пур аз гармиву сардӢ буд,
Хатарӡо дар масал море даруни остин бошад.
Зи заӡраш ман ӡазар кардам, ба фикри худ сухан гуфтам,
Далоил баӡри ӡуцчатӡо ба қавли худ матин бошад.
Башоратӡо² бидодам ман ба роӡи ваъзу иршоде,
Саодат баӡри инсонӡо агарчӢ дар камин бошад.
Шарофатӡо ба ту омад замони баъди истиқлол,
Ӣусайно, одами содиқ³ ба қавли худ амин бошад.

¹ Ӣабин – пешонӢ, носия.

² Башорат – мужда, ӡабари хуш.

³ Содик – ростгӯ, ростқавл.

ЭЙ ЧАВОНОНИ ЗАМОН, ШУКРОНАИ ДАВРОН КУНЕД (534)

Эй чавонони замон, шукронаи даврон кунед,
Ифтихори миллӣ аз Исмоили Сомон кунед.
Армуғон¹ оред бар миллат зи «Қонун»-у «Шифо»,
Ҳамчу Сино дардҳои қавми худ дармон кунед.
Мардуми некӯ, ҳаёти хуш зи адли Пешвост,
Сарфарозӣ бар шумо, фардои худ бунён кунед.
Дар хабар омад, бидонед, тоати² шаҳ воҷиб³ аст,
Байни абнои башар шукронаи султон кунед.
Дар ҷаҳон ҳар миллате ёбад зи ваҳдат⁴ эҳтиром,
Ёри ҳам бошедӯ мулки хешро бўстон кунед.
Мардуми соҳибназар, ҳамроҳ бо Ҳоҷӣ Ҳусайн
Шукри шоҳи додгар⁵ – Эмомалӣ Раҳмон кунед.

¹ Армуғон – тӯҳфа, савғот, ҳадя, раҳовард.

² Тоат – фармонбардорӣ, тоат, тобеият.

³ Воҷиб – бисёр лозим, зарурӣ амре, ки ба ҷой овардани он хатмӣ ва зарур аст.

⁴ Ваҳдат – ягонагӣ, танҳой, яке будан, эътиқод бо ягонагии Худо.

⁵ Додгар – додрас, одил, боинсоф.

ПАЙВАНДИ БИДЪАТҲО ШУДАН СӢИ ХИЁНАТ ОВАРАД (536)

Пайванди бидъатҳо¹ шудан сӢи хиёнат оварад,
Ҳар як хурофот, эй писар, бар ту маломат оварад.
Афсонаҳои беасос, беҳудагӯй бардавом,
Ҳар ҷоҳиле² байни авом доим надомат оварад.
Кизбу³ қимору қатъи раҳм, кибру қасам дар байни ом,
Оқи падар⁴ аз интиқом бар дил қасоват⁵ оварад.
Бемор гардад ҷони ту, гар меҳурӣ моли ҳаром,
Ҳар як гуноҳи бардавом аз худ сироят оварад.
Рафтору гуфтори накӯ бошад қабули издиҳом,
Ризқи ҳалоли бонизом бар мо қаноат оварад.
Гар як ғазал гӯй, Ҳусайн, бо он чӣ омад дар паём,
Панду насихат дар мақом доим ҳидоят оварад.

¹ Бидъат – фикру ақида ва расму қоидаҳои нав дар дин, ки муҳолифи таъиноти ҳукумронии дин мебошад.

² Ҷоҳил – нодон, беилм.

³ Кизб – дурӯғ, фиреб.

⁴ Оқи падар – фарзанде, ки падараш аз ӯ норозӣ аст.

⁵ Қасоват – дилсахтӣ, сангдилӣ, бераҳмӣ.

РҶЗИ МАВЛУДАТ ХУЧАСТА БОД ГҶЯМ, ЭЙ ХУЧАНД (703)

Рӯзи мавлудат хучаста¹ бод гӯям, эй Хучанд,
Баҳри миллат гулшанат обод гӯям, эй Хучанд.
Дар назофат² сарбаланду дар масал аспӣ саманд,
Дар миёни шаҳрхӯй аз латофат арҷманд.
Ифтихорат аз бузургон аст, эй шаҳри Камол,
Номи некат дар ҳифозат, то бимонӣ бегазанд.
Васфи абноӣ ҷаҳон шуҳрат ба ту овардааст,
Аз барои дафъӣ заҳмат сӯзу рақс орад сипанд.
Мардумонат рӯзу шаб бо меҳри рӯзафзуни худ
Масканат³ обод созанд, то ту бимонӣ дилписанд.
Тоҷикистон, меҳанам, бо Сарварат обод бош,
Рӯзи мавлудат муборак шаҳри зебо, эй Хучанд!

¹ Хучаста – хуб, хуш, муборак, хушбахт, саодатманд, фархунда.

² Назофат – покӣ, покизагӣ, тозагӣ.

³ Маскан – маҳалли сукунат, ҷои истиқомат, бошишгоҳ.

АҚЛУ НАҚЛУ КАСБИ ИНСОН ДАР ҲАДАФ СОЗАНДА БОД (968)

Ақлу нақлу касби инсон дар ҳадаф созанда бод!
Дар ҷаҳон аҳли башар аз зиндагӣ фархунда бод!
Меҳани ҳар миллате бо аҳли худ ёбад камол,
Раҳбарии илму фан дар ин замон поянда бод!
Дар низоми одамият раҳму шафқат, ҳам шараф
Байни абнои башар чун ахтари тобанда бод!
Зебиши дунё набошад ҷанги аҳли Шарқу Ғарб,
Ҳар кӣ бошад фитнагар, дар ин замон шарманда бод!
Мардуми рӯи ҷаҳон дар асл аз як чавҳаранд,
Адлу инсофу диёнат дар ҷаҳон поянда бод!
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, обод бошад ин замин,
Давру даврон бардавому Тоҷикистон зинда бод!

ҲАР ҶАВОҢ БАҢ СӢИ МАҚСУДИ ДИЛАШ РАҲ МЕРАВАД (232)

Ҳар ҷавон бар сӯи мақсуди дилаш раҳ меравад,
Ҷониби дониш, валекин шахси оғаҳ меравад.
Интиҳоби роҳи хуш таъйин кунад ояндаро,
Навҷавон раҳгум занад, гар самти гумрах меравад,
Зиндагӣ давр аст, аввал кӯдакии беғубор,
Баъд аз он даври ҷавонӣ, қисса кӯтах, меравад.
Умри одам мисли оби ҷӯ равон асту равон,
Тандурустию ҷавонӣ низ ногаҳ меравад.
Манзари зебои ту даври ҷавоният бувад,
Оҳуи маст аст он, бо роҳи кӯтах меравад.
Ту насиҳат кун, Ҳусайно, бар ҷавонони Ватан,
Гӯ, ба мақсад мерасад он, ки ба шаҳрах меравад.

САРНАВИШТИ ХАЛҚИ ОЛАМ НОМАИ РОҚИМ БУВАД (218)

Сарнавишти халқи олам номаи роқим бувад,
Ризку рӯзии башар назми он нозим бувад.
Ганчу дороии тоҷик оби соф аст, эй азиз,
Қавми сарватманд бар кулли чаҳон ҳоким бувад.
То шавад фардои мо равшантар аз имрӯзи мо,
Барқи Неругоҳи Роғун ин замон лозим бувад.
Равнақи миллат бувад оянда аз Роғуни мо,
Иқтидор аз иқтисоди пешрав солим бувад.
Ҳиммати Пешвои миллат чабҳаи созандагист,
Соҳтмони асри нав бар миллаташ ходим бувад.
Миллати тоҷик ҷовидона бодо, эй Ҳусайн,
Барқи Нерӯгоҳи Роғун равнақи доим бувад.

МАҲФИЛИ «ГАНЧИ СУХАН» МЕҲРОБИ ҲИКМАТ ДАР ХУЧАНД (295)

Маҳфили «Ганчи сухан» меҳробии ҳикмат дар Хучанд,
Маҷмаъии аҳли сухан, эҷоди исмат дар Хучанд.
Маҳфилоро доимо ҳам олимон, ҳам фозилон,
Мақтабии арзанда бошад аҳли суҳбат дар Хучанд.
Соҳиби «Ганчи сухан» Ҳоҷӣ Сайидимрони мо,
Нашъаи ҳар маҳфилаш аз баҳри ибрат дар Хучанд.
Ёди он устод бошад меҳвари ҳар анҷуман,
Мақтабии илмӣ ӯ анвори ибрат дар Хучанд.
Маҳфили «Ганчи сухан» пайғомии нав орад мудом,
Дар шабоҳат «Байти Ҳорун», «Дори ҳикмат» дар Хучанд.
Маҳфили аҳли сухан бошад мунаввар, эй Ҳусайн,
Ҳам аз он ғайзе бигир аз баҳри хидмат дар Хучанд.
Ту дуо кун дар ғазал: Ин маҳфили аҳли адаб
Бо сухан афзун кунад меҳру муҳаббат дар Хучанд.

ДОНИШУ АҚЛУ ХИРАД ОЯНДАИ ИНСОН БУВАД (668)

Донишу ақлу хирад ояндаи инсон бувад,
Ҳам камоли маърифат созандаи даврон бувад.
Ҳар кучо бошад амонӣ, мулк обод асту бас,
Ҳар кӣ андар раҳ бувад, чӯяндаи ирфон бувад.
Ҷаҳлу кибру бесаводӣ душмани инсонӣ аст,
Он ки айб ифшо кунад, сӯзандаи домон бувад.
Айби худро ту бубин, аммо мағӯ айби касе,
Айбҷӯву айббин шармандаи Яздон бувад.
Эътирофи маърифат бо ақлу бо тамйиз дон,
Аҳли дониш аз шараф бахшандаи Раҳмон бувад.
Айбу нуқсон зарра бошад назди Раҳмон, эй Ҳусайн,
Ҳар касе васфе кунад, гӯяндаи эҳсон бувад.

КАРИМОНИ ЧАҲОН ФАРДО ШАРАФРО ДАР ФАЗО БИНАНД (748)

Каримони чаҳон фардо шарафро дар фазо бинанд,
Шараф ояд ба сад маънӣ, ҳама онро раво бинанд.
Фалак аз баҳрат, эй инсон, ҳама асрори он пинҳон,
Кушоишҳо кунад ирфон, муқимонро¹ чудо бинанд.
Замину осмон якто, ҳама дар дасти он мавло,
Яқин² аз назди ӯ пайдо, адамро³ дар садо бинанд.
Садо ояд зи дуриҳо ба сад маънӣ ба гӯши мо,
Раҳораҳ назди мо саҳро, мададро дар ғизо бинанд.
Қамар бошад ба роҳи худ, башар бо роҳи худ мавлуд,
Зарар аз мо шавад масдуд, хаторо дар фано⁴ бинанд.
Сухан он гаҳ шавад маҳмуд, Ҳусайно, бо ту орад суд
Ба илму маърифат хушнуд суҳанро раҳнамо бинанд.

¹ Муқим – сокин.

² Яқин – собитшуда, возеҳ, бешубҳа.

³ Адам – нестӣ, нобудӣ.

⁴ Фано – нест шудан; нестӣ, ҳалок.

ҲАР ГАҲ МУСОФИР МЕШАВӢ, ҚАДРИ ВАТАН ПАЙДО ШАВАД (773)

Ҳар гаҳ мусофир мешавӣ, қадри Ватан пайдо шавад,
Рӯзи баҳорон дар назар вақти сафар сармо шавад.
Ноёб гардад баҳри ту меҳру муҳаббат он замон,
Дидори модар, ҳам падар аз баҳри ту Анқо шавад.
Ту дар сафар аз худ марав, бечора бинӣ, даст гир,
Хушнудӣ ояд баҳри ту, нодор ҳам доро шавад.
Бояд бигӯӣ дар сафар бо ҳар мусофир ҳар саҳар:
Ҳар кас хиёнат мекунад, шармандаи дунё шавад.
Роҳи амонат пеша гир, то ту бигардӣ дилпазир,
Гар сард мегардад замир, баъди сафар гармо шавад.
Ҳар он кӣ бошад дар сафар, бар ӯ насихат кун, Ҳусайн,
Гар қатраҳо якҷо шаванд, ҳар қатрае дарё шавад.

ЭҲТИРОМИ КУЛЛИ МИЛЛАТҲО САДОҚАТ ОВАРАД (823)

Эҳтироми кулли миллатҳо садоқат оварад,
Байни онҳо меҳрубониҳо қаробат оварад.
Ваҳдати абнои олам дур бошад аз тамаъ,
Бегуноҳӣ ҳам халосию бароат оварад.
Бе асосу бе далоил даъвии ноҳақ макун,
Айбу тухмат байни миллатҳо маломат оварад.
Миллататро дӯст дор, аммо маранҷон миллате,
Нусрати ҳар миллате бар ту каромат оварад.
Ҷумла абнои ҷаҳон дар асл аз як пайкаранд,
Ваҳдати миллат ба ҳар фарде саодат оварад.
Фикри ҷамъият бикун дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Тинҷии ҳар ду ҷаҳон бар ту саломат оварад.

КАШМАКАШҲО БАЙНИ АДЁН НАСЛИ ОДАМРО БАРАД (824)

Кашмакашҳо байни адён насли Одамро барад,
Ё низоъи беадолат сулҳи оламро барад.
Даъвии адёни дунё дар ақида мухталиф,
Лек баҳри ҳифзи инсон васфи шабнамро барад.
Хонаро оташ задан ҷоиз надонад ҳеч дин,
Иттиҳоди байни адён ҳузну мотамро барад.
Эҳтироми дини ислом бар насоро, ҳам яҳуд,
Ҳамчу абнои башар он ҷуди¹ Хотамро барад.
Бутпараст, оташпараст аз асли мо бегона нест,
Кулли абнои башар он қавли Хотамро барад.
Сулҳи оламро бигӯ дар байни адён, эй Ҳусайн,
Иттиҳоди аҳли олам аз миён ғамро барад.

¹ Ҷуд – ҷавонмрдӣ, саховат, бахшиш, эҳсон.

РАМЗИ ДҶУСТӢ БАРДАВОМ, ЎЗБЕКУ ТОЧИК ЗИНДА БОД! (912)

Дӯстии мардуми ўзбеку тоҷик зинда бод!
Сулҳу тинчлику амонӣ байнашон поянда бод!
Икки миллат аз азал қондош қариндош кӯшнимиз,
Мардумони ҳарду кишвар бо лаби пурҳанда бод!
Икки миллат орасида юлу бозору мазор,
Решаи кину адоват аз ду кишвар канда бод!
Борди келди ӯртамизда иззату ҳурмат билан,
Базму назму санъати мо ахтари раҳшанда бод!
Азми Ҷомиву Навоӣ буд пайванди ду халқ,
Эй Ҳусайн, имрӯз пайгоми ту ҳам созанда бод!
Икки халқни орасида икки раҳбар сарбаланд,
Байнашон меҳру сафо, раҳму зиё фархунда бод!¹

¹ Ин ғазал бо вазни ҳичой аст.

ШУКРИ НЕЪМАТ МЕКУНАМ ДАР ИН ВАТАН БО МЕҲРИ ХУД (896)

Лаҳзаҳои беҳтаринам дар баҳор ояд ба ёд,
Онҷӣ аз сар даргузашт бо шукру ҳам васли мурод.
Шукри неъмат мекунам дар ин Ватан бо меҳри худ,
Дар ақида байни аҳбобам намебошадтазод.
Гар ту ношукрӣ кунӣ, садҳо шикаст ояд зи ту,
Ту надоматҳо макун бар он чӣ аз дастат фитод.
Фикри ман андар ҳидоят бо ҳузури қалби худ,
Дар ғазал ҳар он чӣ гуфтам, бар ту орад эътимод.
Эътимоду эътиқодам баҳри қавму миллатам,
Баҳрае аз он бигирад ҳар кӣ бошад босавод.
Дар ақида, дар шариат ҳарчӣ гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Дар раҳи мardони некӯ аз ту бошад иҷтиҳод.

БОЗТОБИ НУРИ ҚАЛБАМ ДАР ҒАЗАЛ ПАЙДО ШАВАД (782)

Бозтоби нури қалбам дар ғазал пайдо шавад,
Мустафид¹ аз ҳикмати ман миллатам фардо шавад.
Чустучӯи шарҳи ҳолам ошкор аз ҳарфи ман,
Мисраи ҳар байти ман чун боби маъно во шавад.
Орифон² дар зиндагӣ донандаи қадри ғазал,
Нуктаи ҳар як сухан дар наздашон дарё шавад.
Гар касе хонад ғазал аз Ҳофизу Шайхи Камол,
Ғӯтаи ирфони назму ошиқи шайдо шавад.
Ошиқон беҳуда донанд дар намоиш саҳнаро,
Маснавӣ, Фаҳри Ироқӣ дар баён зебо шавад.
Шеваи ашъори ту бошад, Хусайно, бозтоб,
Дар дили ҳар орифе ҳам васфи он Мавло шавад.

¹ Мустафид – фоидабаранда, баҳраманд.

² Ориф – шиносанда, воқиф, огоҳ, доно, нуктасанҷ.

ТОЧИКИСТОН, МАРЗУ БУМАТ ТО АБАД ПОЯНДА БОД! (846)

Тоҷикистон, марзу бумат то абад поянда бод!
Баҳри ҳифзи хоки ту сарбози ту созанда бод!
Артиши миллӣ бароят чони худ қурбон кунад,
Лашкари нотарс дар роҳи садоқат зинда бод!
Хасму душманро бидонад ҳар сипаҳсолори ту,
Тоҷикистон – давлати ман, душманат шарманда бод!
Соҷаи ин давлатат маҳфуз дорад халқи ту,
Ҳар ватанпарвар зи рӯи сидқ дилчӯянда бод!
Парчамат болову оҳанги Сурудат ҷовидон,
Нури хуршедат ба авҷи осмон тобанда бод!
Тоҷикистон, васфи ту шуд мағзи ашъори Ҳусайн,
Номи неку шухратат бар тоҷикон зебанда бод!

ШУКРИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТ, ПАРЧАМИ МИЛЛАТ БАЛАНД (833)

Шукри истиқлоли давлат, Парчами миллат баланд,
Баҳри халқи Тоҷикистон Пешво шуд дилписанд.
Рози мардум ҷо ба ҷо андар Суруди миллият,
Шуд Нишони давлатӣ аз ҳафт ахтар арҷманд.
Кишвари илмию дониш, Тоҷикистони азиз,
Ҳар Паёми Сарвари ту ҳаст чун андарзу панд.
Дар диёри тоҷикон ранҷиш набошад ҳеҷ гоҳ,
Гар касе бадҳоҳ шуд, бо сар бияфтад дар каманд.
Шукри кишвар кун, Ҳусайн, бо Роғуну ҳам Норакаш,
Роҳи ҳамвори садоқат аз Душанбе то Хучанд.
Миллати тоҷик дар асл вориси Сомониён,
Рамзи давлатдорияш бар мо расида бегазанд.
Тоҷикистон, номи некат то абад поянда бод!
Пешвои халқу миллат бод доим сарбаланд.

ДАВЛАТИ ОЗОДИ ТОЧИК ДАР ЧАҲОН ОБОД БОД! (832)

Давлати озоди тоҷик дар чаҳон обод бод!
Ваҳдаташ поянда боду мардумонаш шод бод!
Марзу бумашро ҳимоятгар ҷавонони ҷасур,
Ҳар ҷавони паҳлавон чун Рустаму Фарҳод бод!
Кинаву бухлу¹ адоват дур бод аз хоки мо,
Миллати ман, хоки ҳасму душманат барбод бод!
Дасти парчамдори миллат шуд баланд аз авҷи илм,
Меҳрубонию шараф дар қалби ҳар афрод бод!
Халқи тоҷик аз азал бо роҳи Ҳақ пайваста буд,
Бо камарбанд истивою² қоматаш шамшод бод!
Васфи меҳанро бигӯ дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Тоҷикистони азизам, мардумат дилшод бод!

¹ Бухл – бахилӣ.

² Истиво – баробарӣ, эътидол.

ДАР УСУЛИ МАЪНАВӢ ОМАД САОДАТ ДИЛПИСАНД (107)

Дар усули маънавӣ омад саодат дилписанд,
Шухрати инсон набошад, гарчӣ бошад дар Хуҷанд.
Ҳам саодат, ҳам шақоват гарчӣ дар қисмат бувад,
Лек инсон дарнаёбад, хидматаш меҳнат бувад.
Моли авлодат намебошад камоли ҷисму руҳ,
Илми нофиъ бо амал бошад, бубахшояд футуҳ.
Ҳамнишинӣ бо бузургон шуд далели некбахт,
Шукри неъмат кун, ки кори некат орад тоҷу тахт.
Ранҷу меҳнат, дарду ғам бар сар биёбад муттақӣ,
Ҷоҳилию коҳилӣ бошад аломоти шақӣ.
Аз аломоти шақӣ шав дур доим, эй Ҳусайн,
Ҳамнишин шав бо бузургон, нур афзо дар ду ҷайн!

КАЛОМИ ОШНОИ ТУ БА МАН СЕҲРИ МУБИН БОШАД (163)

Каломи ошнои ту ба ман сеҳри мубин бошад,
Сухан вақте, ки мегӯӣ, нишонаш дар ҷабин бошад.
Нигоҳат рамзи ғамхорӣ, сухан доништа мегӯӣ,
Манам масхури он гуфтор, ки сеҳрат дар камин бошад.
Ҳар он чӣ гуфтаӣ аз дил, фаромӯшаш нахоҳам кард,
Ба зеҳну хотирам доим каломат дилнишин бошад.
Калом аз осмон ояд, ҳазорон пардае дорад,
Каломи осмонӣ пайки Ҷибрили амин бошад.
Сухан нурест дар зулмат, ба инсонҳо сафо бахшад,
Дами Исо кунад эҳё, шифо ҳам аз ҳамин бошад.
Умеди ту зи шеърӣ хуш, Ҳусайно, хидмати халқ аст,
Насиҳат кун, ки ашърат ҳамеша беҳтарин бошад!

МАРДУМИ АҲЛИ ЧАҲОН АЪЗО ЧУ АЗ ЯК ПАЙКАРАНД (221)

Мардуми аҳли чаҳон аъзо чу аз як пайкаранд,
Дар чаҳони гиру мон муҳтоҷ бар якдигаранд.
Гар шавад муҳтоҷ аъзое ба дармон дар бадан,
Сарнавишти дигарон онро намонад бегазанд.
Хидмати соҳибдилон обод гардонад туро,
Адлу эҳсонро намоӣ пеша, гардӣ баҳраманд.
Гар чароғе барфурузӣ дар миёни анҷуман,
Баҳри таълими улум, ту мешавӣ иқболманд.
Ҷумла неъматҳои Ҳақ ободии рӯи замин,
Сулҳу ваҳдат, ҳам салоҳи халқ бошад дилписанд.
Байни мардум некномӣ хайру эҳсон оварад,
Нақши худро, эй Ҳусайн, бигзор, гардӣ сарбаланд.

ЧУНБИШИ МАРДОНИ НЕКЎ НАФЪИ ХИРМАН ОВАРАД (505)

Чунбиши мардони некӯ нафъи хирман оварад,
Марди деҳқон баҳри мардум боғу гулшан оварад.
Ҳосили анбори вай арзонӣ орад баҳри мо,
Меваҳои шахдбораи баҳри меҳан оварад.
Чашми бадкорон, бидон, захи забонҳо баҳри ту,
Гар гиребон танг бошад, ранҷи гардан оварад.
Гар паноҳе хостӣ бо номи Ҳақ аз баҳри ӯ,
Дасти деҳқон баҳри мо аз хок равған оварад.
Пуштаи маҳсули ӯ ризки ҳалолу ҳам дуо,
Раҳна гардонад само, аз нур равзан оварад.
Дасти ту бошад, Ҳусайно, бо қалам, сирри суҳан,
Ҳар касе кашфе кунад, он дурри маъдан оварад.

ИФТИХОРИ ХАЛҚУ МИЛЛАТ – ТОҶИКИСТОН ЗИНДА БОД (837)

Ифтихори халқу миллат – Тоҷикистон зинда бод!
Номи ту зеби ҷаҳону давлатат поянда бод!
Фаҳри мо бошад Нишони давлатию Парчамат.
Марзу бумат пойдору ахтарат тобанда бод!
Пешвои миллатат обод гардонад туро,
Дар самои ҳамгаройӣ ваҳдатат созанда бод!
Рамзи давлатдории тоҷик – Суруди миллият,
Шаҳкитоби баҳти миллат ҳам шарафёбанда бод!
Чун забони шоирона шуд забони давлатӣ,
Ҳар нафар дар Тоҷикистон молику доранда бод!
Тоҷикистон шуд мунаввар, НОБ-и Роғун дар назар,
Эй Ҳусайн, ин миллати зебои мо фархунда бод!

ҶОНБОЗӢ БАҲРИ ВАТАН - РАМЗИ ШАРОФАТ ОМАД (845)

Ҷонбозӣ баҳри Ватан – рамзи шарофат омад,
Чуръату ҳам далерӣ – кашфи ҷасорат омад.
Пушту паноҳи Меҳан шуд навҷавони имрӯз,
Аз баҳри ҳар ҷавонмард амри ғимоят омад.
Дар ҷурму ҳам хиёнат – эҷоди зарби миллат,
Аз дасти ноҷавонмард қаҳру адоват омад.
Дар ҳаққи халқу миллат хидмат шараф намудан,
Бо якдигар садоқат – нақши асолат омад.
Ҳифзу дифо Ватанро – шуд достони мардум,
Ҳар як ривояти он баҳри ҳифозат омад.
Даъват намо, Ҳусайно, бо ин ғазал ту мардум,
Дар роҳи он ғимоят наشري шуҷоат омад.

МАКУН ТУ ЧАВРУ ЗУЛМИ КАС, БА ДАСТАТ ГАР СИПАР БОШАД (881)

Макун ту чавру зулми кас, ба дастат гар сипар бошад,
Ҳифозат кун ҳисореро, агар бар он хатар бошад.
Ҳисори худ Ватан медон, муҳаббат бар Ватан вочиб,
Ту хидмат кун ба ободӣ, агар кӯху камар бошад.
Камарҳо дар миёни кӯх, мусофир бо умеди он,
Ҳаловат мебарад як дам, ҳар он кас раҳгузар бошад.
Ба мисли он мусофир шав, камарбанде ба худ мегир,
Ки роҳат дуру тӯлонӣ, давоми он зафар бошад.
Ҳамеша эҳтимоме кун пайи ободии олам,
Ҳусайно, ин ҷаҳон хуррам зи дасти коргар бошад.
Сухан бошад ҳакимона, намояд оламе равшан,
Сухан гар носазо бошад, ба мисли нештар бошад.

ДАР ИН АЙЁМИ ИЛМУ ФАН АДОВАТ ПУРХАТАР БОШАД (945)

Дар ин айёми илму фан адоват пурхатар бошад,
Дигаргун мешавад олам, ҳар он чӣ дар хабар бошад.
Хусуматҳои бадбинон табоҳӣ оварад ҳар дам,
Зи вайронии инсу чин надомат бесамар бошад.
Салоҳи фориғ аз мизон ба умри мо кунад таҳдид,
Агар бар нафъи олам шуд, низоми безарар бошад.
Хунармандӣ дар ин даврон ҳама дар дасти аҳли Ғарб,
Барои аҳли Шарқи мо ғами шому саҳар бошад.
Давои дарди беморон шифо аз дасти Сино буд,
Вале фарзанди ӯ инак кучо ҷои падар бошад?!
Ҳама фарзанди Синоем, Ҳусайно, иддаоҳо кун,
Ба мардум қадри миллат гӯ, маонӣ мухтасар бошад.

АЗ МЕҲРУ АЗ ЛАТОФАТ САДОИ МОДАР ОМАД (951)

Аз меҳру аз латофат садои модар омад,
Андар ризои Яздон ризои модар омад.
Аз овони баччагӣ то охири ҳаётам,
Дилсӯзи чисму чонам нидои модар омад.
Оғӯши гарми модар садҳо саодат орад,
Дар шеъру дар мадеҳа санои модар омад.
Дар арсаи зиндагӣ ҳар хидмате, ки кардам,
Андар ситоиши он ҳаёи модар омад.
Бо меҳри худ бигуфтам пешонияш бибӯсам,
Андар ризо ба гӯшам «биё»-и модар омад.
Бо чашми ашколуда андар ғазал гӯ, Ҳусайн,
Рӯзу шаб дар ҳаёлам дуои модар омад.

ҲАР ОН ЧӢ БАҲ САРАТ ОЯД, БА ТУ ЯҚ ИМТИҲОН БОШАД (956)

Ҳар он чӣ бар сарат ояд, ба ту яқ имтиҳон бошад,
Ба дил тасдиқи имону шаҳодат дар забон бошад.
Илоҷи дарди бедармон, бидонӣ, ин бувад имон,
Ба зоҳир рӯ занад асрор, агарчӣ дар ниҳон бошад.
Зухури куфру бединии даври Шӯравӣ бигашт,
Касе, ки ҳифз имон кард, ӯ ҳам қаҳрамон бошад.
Сирочи рӯзи ҳашри ту ибодатҳои ин дунё,
Ба ихлосе адо кардӣ, ба ту он соябон бошад.
Шиори мову ту имрӯз ҳама шукронаи неъмат,
Касе ношукри даврон шуд, ҳамеша дар зиён бошад.
Ривочи ҳар ғазал маънӣ, Ҳусайно, баҳри мардум гӯ,
Касе нафъе ба миллат кард, доим дар амон бошад.

ЭЙ МУСУЛМОНОН, ШУМО ФАРҲАНГРО ПАЙДО КУНЕД (993)

Эй мусулмонон, шумо фарҳангро пайдо кунед,
Байни миллатҳои худ пайвандро барпо кунед.
Рӯ ба илм ореду кӯшиш баҳри ободӣ кунед,
Дар салоҳи Шарқу Ғарб имрӯзро фардо кунед.
Ихтилофу фитнаҳо бедодӣ орад, ҳам хатар,
Рӯзи равшан неъмату аз зулматаш тақво кунед.
Дину дунёро бубинед дар радифи ҳамдигар,
Баҳри манъи ихтилофе фикри беҳамто кунед.
Илму имон дар назар бошад муроди ин Ҳусайн,
Бартарӣ дар ҳар ғазал андар раҳи маъно кунед.
Сулҳу оромии дунё дар ризои Ҳақ бувад,
Ҳар ибодат бериё дар роҳи он Мавло кунед.

ДЎСТОН ДАР БАЙНИ ХУД ДОИМ ВАФОДОРӢ КУНЕД (995)

Дӯстон дар байни худ доим вафодорӣ кунед,
Бо муҳаббат рӯзу шаб сидқан ватандорӣ кунед.
Дар диёри хештан осор монад аз шумо,
Арзиши ин зиндагиро нақди бозорӣ кунед.
Ғайринақдӣ ҳар чӣ бошад ваъдаи беобу ранг,
Баҳри нафъи ду чаҳон ҳақро талабгорӣ кунед.
Камнамо гардад мудом гар ёр бошад аҳли қарз,
Баҳри ҳифзи обрӯ, покизарафторӣ кунед.
Дар вафодорӣ Ҳусайно, баҳри мардум ту бигӯ,
Аҳду паймон амри Ҳақ, онро харидорӣ кунед

СИЯҲБАХТОНИ ИН ДУНЁ ҶАҲОЛАТРО РАВО БИНАНД (1013)

Сияҳбахтони ин дунё ҷаҳолатро раво бинанд,
Барои мардumi олам садоқатро хато бинанд.
Ҳама бугзу адоватҳо ба сӯи Шарқи мо бошад,
Амиру шоҳу султонро шабеҳи як гадо бинанд.
Ниҳоди урфу одатҳо хилофи аҳли Ғарб ояд.
Ба сад густоҳии олам замонро беҳаё бинанд.
Нишони илми дунёвӣ ба дасти аҳли Ғарб омад,
Ҷаҳолатҳои муслимро чу дарди бедаво бинанд.
Ҳусайно, ту бигӯ доим: Хирадмандони ин олам,
Адоват байни инсонро низоми нораво бинанд.
Сияҳбахтон, шумо донед! Аз фарҳангу аз дониш
Ҳама мардони Шарқи мо раҳой аз сафо бинанд.

ХИДМАТИ МАРДУМ КУНӢ, МАҚБУЛИ ОМАТ МЕКУНАД (1031)

Хидмати мардум кунӣ, мақбули омаат мекунад,
Байни мардум бошараф, соҳибмақомат мекунад.
Хидмати мардум чу кардӣ, миннати эшон макун,
Саҳибэҳсон гар шавӣ, ҳар кас саломат мекунад.
Дар ҳузури аҳли илм ҳулқи накӯро пеша гир,
Пойдорӣ дар такомул мустадомат мекунад.
Хидмати мардум накардӣ, бар ту ояд сад малол,
Нафси саркаш гар надорияш, ғуломат мекунад.
Минбари шеърӯ суҳан гар ларза орад дар дилат,
Шоири соҳибсуҳан сеҳри каломат мекунад.
Хидмати миллат бикун бо қавлу феълат, эй Ҳусайн,
Халқ, гар марди накӯӣ, эҳтиромат мекунад.

ЯКДИЛӢ ДАР БАЙНИ МАРДУМ СУЛӢУ ВАӢДАТ ОВАРАД (1049)

ЯкдилӢ дар байни мардум сулӢу ваӢдат оварад,
Бо ҳадаф ҳар кори некӯ фатҳу нусрат оварад.
Аз замири қалби мо гар меравад кибру ғурур,
Ҳақшиносӣ байни мардум хайри неъмат оварад.
Носипосиҳои мардум неъмате аз байн барад,
Аз барои мавти одам заҳри зулмат оварад.
Ихтилофоти замона худ парешонӣ бувад,
Шӯришу балвои ом ошӯбу ҳасрат оварад.
Иттиҳоду иттифоқ ин чавҳари ҳамбастагӣ
Байни абнои ҷаҳон тавҳид роҳат оварад.
Ваҳдати миллат саро дар ҳар ғазалҳоят, Ҳусайн,
Баъди ҳар садсолаҳо он бахту раҳмат оварад.

ЯК СУХАНВАР БЕ АТО ХУД НОТИҚУ ГҶЁ НАШУД (1096)

Як суханвар бе ато худ нотиқу гҶё нашуд,
Чашма танҳо бе мадад худ баҳр ё дарё нашуд.
Печутоби зиндагӣ занчир бошад баҳри мо,
Ҳалқаҳо дорад, бубин, аз як расан барпо нашуд.
Ҳар чӣ додаст он Худо, қадраш надонист аҳли Шарқ,
Бесабаб дар ин замон ғарбӣ чунин доно нашуд.
Ҳалқаи занчири дунё шуд ба дасти аҳли Ғарб,
Издихоми Шарқ, бингар, берун аз балво нашуд.
Фитнаву ошӯбҳо дар хоки Шому ҳам Ироқ,
Ту бубин, аҳли араб худ бесабаб расво нашуд.
Аз чаман як гул равад, ҳолӣ бимонад ҷойи он,
Эй Ҳусайн, аз ҳақгузoron нотике пайдо нашуд.

ХИРАДМАНДОН ДАР ИН ДУНЁ НИГАҲБОНИ ЧАҲОН БОШАНД (1112)

Хирадмандон дар ин дунё ниғаҳбони чаҳон бошанд,
Гули меҳру садоқат дар гулистони ниҳон бошанд.
Ҳама асрори олабро бубинӣ бо ду чашми худ,
Ҳама гулҳои ин олам ҷавонони замон бошанд.
Хирад андар кутуби мо ба даъвое, ки мо дорем,
Ба даври мо фарангиён Сулаймони замон бошанд.
Ҷавонони замонро бин, ки баъзе шомили аҳзоб,
Агар рӯзе вазад боде, пушаймони хазон бошанд.
Насиҳат кун ҷавононро, ки қадри ҳалқи худ донанд,
Ба чашми мардуми олам биёбони равон бошанд.
Ҳусайно, дар вучуди ту ҳама шукронаи неъмат,
Бигӯ бар миллату қавмат саробони забон бошанд.

МАҲТОБИ КИШВАР ДАР НАЗАР ЛАЪЛИ БАДАХШОН МЕРАСАД (1151)

Маҳтоби кишвар дар назар, лаъли Бадахшон мерасад,
Аз қуллаҳои кӯҳи он хуршеди рахшон мерасад.
Партав бибахшад баҳри мо афкори солим дар амал,
Адле чу ояд дар назар ҳар гаҳ, ки фармон мерасад.
Шукре нагӯяд ҳар нафар – куфрони неъмат назди халқ,
Аз аҳли куфру ҷоҳили ҳарфи парешон мерасад.
Ҳар гаҳ ту дидӣ ҷоҳиле, аз баҳри ӯ панде бигӯ,
Дилсӯзию иршоди ту бо нархи арзон мерасад.
Аҳли зиёи кишварам пайваста бо илму адаб,
Фардои кишварро бубин, тахти Сулаймон мерасад.
Шукре бигӯӣ, эй Хусайн, анвор орад баҳри ту,
Аз баҳри миллат рамзи он рӯзе зи девон мерасад.

04.09.2018.

ДАР МАСИРИ ХАЛҚУ МИЛЛАТ ЛАҲЗАЕ БЕҒАМ НАБУД (1177)

Дар масири халқу миллат лаҳзае беғам набуд,
Шахси хуррам, насли беғам, дидаи бенам набуд.
Асри Сомонӣ, нигар, захме чу омад, баъди он
Бар чароҳатҳои миллат дорую мархам набуд.
Бахту иқболу шараф ҳастии миллат буду ҳаст,
Зиддиятҳо дар назар як зарраи шабнам набуд.
Илму ирфон дар дилу нусрат забони тоҷикӣ,
Сарваташ аҳли нубуғу дар вучудаш ғам набуд.
Шукри айёми саодат, шукри истиклоли мо,
Бо вучуди мушкилиҳо миллатам сархам набуд.
Дар китоби «Тоҷикон» гуфто, ки аҳли маърифат
Дар замони Шӯравӣ ҳам байни миллат кам набуд.
Хидмати раҳбар бигӯ андар ғазалҳо, эй Ҳусайн,
Байни миллатҳои олам тоҷикам сархам набуд.

23.09.2018.

АФТОДА ДУР АЗ ВАТАН ШОДУ ХУРРАМ НАБОШАД (1222)

Афтода дур аз Ватан шоду хуррам набошад,
Бегона байни гулҳо гули Марям набошад.
Гар як гуле шуд беоб, зардӣ ояд бар рухаш,
Ҳар обу лойи дарё оби Замзам набошад.
Ёрмандии муҳочир дар иқтисоди миллат,
Байъу широк дар сафар бе як дирам набошад.
Дар ҳар дуо гӯ, Хусайн, дар ҳаққи ҳар муҳочир,
Дар байни мардуми мо дидаи нам набошад.
Меҳри Ватан дар дили ҳар як муҳочирӣ мо,
Дар байни аҳли ҳичрат дардеву ғам набошад.
Андар Ватан шуд беҳтар ризку рӯзӣ аз азал,
Дар ризқи мардуми мо як рӯзи кам набошад.

22.10.2018.

ҲАР ОН КАС ДАР ДИЛАШ БУХЛУ АДОВАТРО БА КАС БИНАД (1283)

Ҳар он кас дар дилаш бухлу адоватро ба кас бинад,
Ҳама гулзори оламро саропо хору хас бинад.
Набинад кори хайреро, хиёнат дар макони танг,
Ба мисли кӯри нобино халосӣ дар қафас бинад.
Назартангу хасису паст турушрӯй кунад ҳар дам,
Ҳакиму аҳли донишро зи қаччашмӣ абас бинад.
Ҳавои нафси шайтонӣ барад бо роҳи шаҳвонӣ,
Зи кас ояд чу худҳоҳӣ, шарафҳову ҳавас бинад.
Ҳасадгӯёну бадҳоҳон заволи неъмат андар дил,
Ҳар он кас бадгуҳар бошад, чиноре зери хас бинад.
Ҳусайно, ҳар чӣ мегӯӣ ба нафъи миллату қавмат,
Бихонад шеърӣ ту ҳар кас, ғанимат ҳар нафас бинад.

26.12.2018.

ШУКРИ ДАВРОН МЕКУНАМ, КИ ЧАШМИ ГИРЁНЕ НАМОНД (1319)

Шукри даврон мекунам, ки чашми гирёне намонд,
Дар Ватан оромӣ шуд, ҳукми парешонӣ намонд.
Охири асри гузашта кам набуд ҷангу ҷидол,
Сулҳ омад баҳри мардум, хонавайронӣ намонд.
Саргузашти охири аср хираву осемасар,
Хуфтаро бедорӣ омад, чашми ҳайроне намонд.
Ҳичрати мардум ба хориҷ, пас ҷудой аз Ватан,
Сулҳу оромӣ, ки шуд, марди гурезоне намонд.
Байни мардум мунташир буд ранҷишу хавфу хатар,
Биму тарс аз байн рафту дасти ларзоне намонд.
Бахту давлат бошад адли Пешвои мо, Ҳусайн,
Шукри немъатро бикун, ки зор бар номе намонд.

13.02.2019.

ДИЛ ВОСИТАИ РОБИТАИ ИЛМИ ҶАҲОН ШУД (1397)

Дил воситаи робитаи илми ҷаҳон шуд,
Пайваста ба тан комила ин руҳи равон шуд.
Шукрона кунам, зарби дил доди Худо аст,
Чун маскани ҷон равшан аз он нури аён шуд.
Бо меҳру муҳаббат дили мо хонаи холист,
Худ васфи амин сидқ ба он дилбари ҷон шуд.
Инсони ба дил зиндаву шоҳид ба мазаммат,
Сӯзандаву дилхаста аз он захми забон шуд.
Соҳибдилу соҳибхунару соҳиби маънӣ,
Созандаву ҳам нодираи давраи замон шуд.
Шукрона зи дил карда, Ҳусайно, ба садоқат,
Ҳар он чӣ ту гуфтӣ, ба дилат илми баён шуд.

14.04.2019.

ОБИ РАҲМАТ БАҲРИ МО АЗ ОСМОН ОЯД ФУРУД (1411)

Оби раҳмат баҳри мо аз осмон ояд фуруд,
Хайри неъмат бехато бар остон ояд фуруд.
Ҳар чӣ ояд аз само фикре бикун ин неъмат аст,
Шукри неъмат дар дилу он аз забон ояд фуруд.
Аз барои оби мо сад роҳ дар зери замин,
Кулла бошад ҷойи обу аз давон ояд фуруд.
Дар зимистон зарраи барф аст мисли нукрае,
Зарраҳо бо шакли хоше беиён ояд фуруд.
Абру боронро бубин хидмат кунад аз баҳри мо,
Ҳар замон аз баҳри инсон соябон ояд фуруд.
Дар ғазал гуфтӣ, Хусайно, бахшишу нуру ато,
Баҳри ту илҳом аз Ҳақ бегумон ояд фуруд.

22.04.2019.

АЗ ЧАВОНОН МИЛЛАТИ МАН ИФТИХОРЕ МЕКУНАД (347)

Аз ҷавонон миллати ман ифтихоре мекунад,
Нерӯи фикри накӯ бар халқ ёрӣ мекунад.
Ҳар ҷавон имрӯзу фардо посдори миллат аст,
Дар раҳи илми дақиқ ар ибтигоре мекунад.
Посбонии Ватан кори ҷавонони ҷасур,
Давлати мо бар ҷавонон ҳақгузорӣ мекунад.
Шаҳрёрӣ давлати мо бар ҷавонон чун падар
Меҳрубониҳо зи юмни шаҳриёрӣ мекунад.
Ту насиҳат кун, Ҳусайно, бар ҷавонони Ватан,
Панди некӯ боғи дилро обёрӣ мекунад.

ХИДМАТЕ КУН БАР ВАТАН, РЌЪЗЕ САОДАТ ОВАРАД,(356)

Хидмате кун бар Ватан, рўзе саодат оварад,
Байни мардум ҳам шарофат, ҳам шаҳомат¹ оварад.
Қадри миллатро бидон, андар хато ҳамрах машав,
Худ ба худ бовар макун, ҳар кас шикоят оварад.
Аз барои нафси худ ту хонаро вайрон макун,
Ҳар кӣ бинад кори бад, бар ту маломат оварад.
Гар касе дар назди ту он фитнаҳо пайдо кунад,
Пеши роҳашро бигир, бар ту хиёнат оварад.
Эй чавон, хидмат бикун ту дар чавонӣ бар Ватан,
Дар замони пирият бар ту каромат оварад.
Даъвати ту, эй Ҳусайн, аз баҳри меҳан, миллатат,
Ҳар чӣ гуфтӣ бо далел, аз ту ривоят оварад.

¹ Шаҳомат – нотарсӣ, далерӣ.

ОЛИМОНУ ОРИФОН ЛУТФУ ИНОЯТ МЕКУНАНД (406)

Олимону орифон лутфу иноят мекунанд,
Косибону тоҷирон бо аҷр одат мекунанд.
Ризку рӯзии ҳама мақсум бошад аз Худо,
Ҳар чӣ ояд аз ато, бо он қаноат мекунанд.
Ҳар кучо соҳибдилон осудаҳолу бе риё,
Орифон дар ҳар макон Ҳақро ибодат мекунанд.
Эҳтимоми аҳли илм ояндаи миллат бидон,
Олимон дар ҳар замон ҳақро китобат мекунанд.
Олимону орифон пайваста бошанд арчманд,
Ҳар кучо як кори бад, онро маломат мекунанд.
Гар ривоят ё ҳикоят аз ту ояд, эй Хусайн,
Мардуми оянда ҳам онро ривоят мекунанд.

САРАЗМИ МИЛЛАТУ ҚАВМАМ БА САРВАР ОН АЁН БОШАД (1469)

Саразми миллату қавмам ба Сарвар он аён бошад,
Ба таърихи куҳан бингар, зи миллат он нишон бошад.
Тамоми пешрафти мо ба юмни Пешвои мост,
Ба хидматҳои бепоён ба миллат соябон бошад.
Саҳои дасти ин Раҳбар нидои сафҳаи таърих,
Варақҳо зарварақ гардад, ба мо фаҳри ҷаҳон бошад.
Ҳама Суғдию Деваштич, Муқаннаъ аз куҳан бингар,
Зи мо Эмомалӣ Раҳмон ба миллат қаҳрамон бошад.
Зи таърихи куҳан бошад шукӯҳу ифтихори мо,
Саразми мо ба ҷашни худ ба миллат армуғон бошад.
Ривоятҳои таърихӣ, Ҳусайно, бо қалам гуфтӣ,
Барои насли оянда ҳаёти ҷовидон бошад.

08.06.2019.

БА ИСТИҚЛОЛИЯТ БИНГАР, САРАЗМ АЗ ОН ЧАРОҒОН ШУД (1478)

Ба истиқлолият бингар, Саразм аз он чароғон шуд,
Зи таърих он чӣ шуд пайдо китобе аз бузургон шуд.
Кишоварзию хаттотӣ асар дар меҳвари шаҳраш,
Ҳама осори таърихи тамошо баҳри меҳмон шуд.
Канори чашмаи Қайнар набошад аз Саразм афзал,
Ҳазорон чашмаи миллат ба чашми мо зарафшон шуд.
Саразму Қайнару Рӯдак ҳама мероси аҷдоданд,
Ҳаводисҳои таърихӣ ба як афсона яксон шуд.
Ки мо шукре кунем имрӯз ҳақиқат рӯи об омад,
Ба чашми мардуми олам Саразми мо фурузон шуд.
Ба истиқлоли ин кишвар, Ҳусайно, шукри даврон кун,
Зимистони куҳансоле ба чашми мо баҳорон шуд.

14.06.2019.

САРАЗМИ МИЛЛАТАМ, ҲОЛО БА ТУ ЧАШНАТ МУБОРАК БОД (1479)

Саразми миллатам, ҳоло ба ту чашнат муборак бод,
Ҳар он гаҳ ту шавӣ обод, дили ин халқ бодо шод.
Ҳама хушнуду хушҳолем, ба чашнат мо ғазал гӯем,
Ба қисса қаҳрамон гардад зи ту Ширину ҳам Фарҳод.
Саразми мо зи худ гӯяд ҳазорон қайду банди худ,
Зи садҳо қайди таърихӣ шавад ин мулки мо озод.
Зи асли решаи миллат бувад бунёди илму фан,
Гаҳе хушкӣ зи чӯбору ба сад бора шуда бунёд.
Зи баъди пан(ч) ҳазору пан(ч) садум

тавлиди нусрат шуд,

Саразм, эй куҳнашаҳри мо, муборак бошадат мелод!
Хусайно, дар ғазалҳоят таманно кун ба сидқи дил,
Шавад бо даъвати Сарвар Саразми тоҷикон обод.

16.06.2019.

ХУД АЗ САРАЗМИ МИЛЛАТАМ РАМЗИ БАҚО ПАЙДО ШАВАД (1484)

Худ аз Саразми миллатам рамзи бақо пайдо шавад,
Андар ҳақиқат ҳар чӣ буд худ бесадо пайдо шавад.
Ў гуфта буд дар асри худ эҳё шавам ман бо сабаб,
Ҳар гаҳ, ки соҳибдавлатам худ бо ризо пайдо шавад.
Аҳли зиё монанди гул гулдони ман Ховарзамин,
Аз хоки соҳибсухбатам аҳли зиё пайдо шавад.
Вайронию нокомиҳо дарде биёрад бар танам,
Дармон зи баҳри сиҳхатам ҳамчун даво пайдо шавад.
Аз сарнавиштам ту бидон, ёде кун аз таърихи ман,
Аз фикри соҳибҳимматам дасти саҳо пайдо шавад.
Шуд раҳнамои миллатам монанди хуршеди ҷаҳон,
Дар равшании зулматам ӯ раҳнамо пайдо шавад.
Соҳибдуо шав, эй Ҳусайн, нусрат ҷу дидӣ, худ бигӯ,
Ҳар лаҳза баҳри нусратам нуру сафо пайдо шавад.

18.06.2019.

ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗАМ, БО САРАЗМАШ ЗИНДА БОД (1494)

Тоҷикистони азизам, бо Саразмаш зинда бод,
Меҳри ин хоки муқаддас баҳри мо поянда бод.
Қолаби осори сангин, зебу зинат аз занон,
Ин башоратҳо ба миллат ахтари тобанда бод.
Чархи даврони Саразм аз чаҳ биёрад оби нав,
Баҳри мардум ташналаб ҳавзи давобахшанда бод.
Ганҷи бодоварда бошад аз куҳан хоки Саразм,
То замони мо расид, ҳар заррааш фархунда бод.
Ҳифзи таърихи ватан шуҳрат биёрад баҳри халқ,
Нақши таърихи куҳан мерос бар оянда бод.
Сарнавишти миллатам дар зарварақ ё ҳарфи зар,
Баҳри ҳар як навҷавон дар асри нав рахшанда бод.
Эй Ҳусайн, андар ғазалҳо ту навишти аз Саразм,
Ҳофизи васфи Саразм чун булбули гӯянда бод.

30.06.2019.

САРАЗМИ МИЛЛАТАМ ИМРҶЗ ЧУН ШАМСЕ ДУРАХШОН ШУД (1498)

Саразми миллатам имрӯз чун шамсе дурахшон шуд,
Ба чашми мардуми олам ба мисли як гулистон шуд.
Кушоиш шуд ба асри мо ҳама асрори пинҳонӣ,
Ҳазорон парда бикшода, ба чашми мо намоён шуд.
Русуми шаҳрдорӣ баҳри мо мероси аҷдод аст,
Саразм аз коми шаб пайдо чу як хуршеди тобон шуд.
Бидидам равшанӣ нуре паногаҳ зери хоки он,
Мағоки устухонҳояш ба илми баҳс майдон шуд.
Ҳимоятҳои аҳли илм зи он осори таърихӣ,
Тасодуфҳои он олам ба мисли хори мижгон шуд.
Ҳусайно, баҳти миллат дон, зи мижгонат наояд дард,
Шиносонандаи осор ба ҳар як баҳс бурҳон шуд.
Нигар роҳи Самарқанд аст мисли як хиёбоне,
Навиштанҳои ту инак ба ҳар як сатри девон шуд.

30.06.2019.

САРАЗМИ МО ШУКУҲИ РАФТАГОНРО ЗИНДА МЕДОРАД (1499)

Саразми мо шукухи рафтагонро зинда медорад,
Зи аҷдодони ин миллат асар зебанда медорад.
Ба асри бисту як бингар шуда кашшофи ҳафт асре,
Саразм Исмокиро дар ҷустуҷӯ созанда медорад.
Зи баҳри мардуми кашшоф амонат хоку оби вай,
Бихон аз русу афранҷӣ, туро фархунда медорад.
Ба Суғду Вахшу ҳам Хатлон, Ҳисору Рашту ҳам Дарвоз,
Нигар фаҳри Саразм инак ба худ арзанда медорад.
Ҳама арбоби илму фан зи Маскав, Ҳинду ҳам Олмон,
Ки он мероси миллатро чунин тобанда медорад.
Зи хидматҳои аҳли илм, Ҳусайно, дар ғазал бинвис,
Суханҳои ҳакимона ҷаҳон поянда медорад.

30.06.2019.

ДАР БЕВАТАНӢ МАЗРАИ ГУЛЗОР НАБОШАД (1515)

Дар беватанӣ мазраи гулзор набошад,
Дар беҳирадӣ хотири дилдор набошад.
Чун Нодира Бегим мадеҳ ваъда ба фардо,
Дар бадсуханӣ нодирагуфтор набошад.
Он кас, ки гунаҳ кард, чазо дид дар охир,
Дар роҳи гунаҳ ёри вафодор набошад.
Фармон набарӣ гар зи Худо гоҳи ҷавонӣ,
Дар аҳду замон насли хабардор набошад.
Пири хирад аз баҳри ҷавонон шуда муршид,
Дар умри ҷавон ҳосили бозор набошад.
Дидори Ватан нур ба чашмон бифизояд,
Ҳар беназаре толиби дидор набошад.
Андар ғазалам васфи мададгор бичӯям,
Дар шеъри Ҳусайн оина, зангор набошад.

25.07.2019.

АҲЛИ БАЙТ ОМАД БА ХОТИР, ХОНАДОН ОМАД БА ЁД (1517)

Аҳли байт омад ба хотир, хонадон омад ба ёд,
Зикри Иброҳим чу кардам меҳмон омад ба ёд.
Хонаи ӯ оби Замзам ҳам мақом кунчи Яман,
Аз садоқатҳо саломи ҳочиён омад ба ёд.
Дар убури ҳар мусофир ғорат ояд рӯ ба рӯ,
Вақти зулматҳо чароғи корвон омад ба ёд.
Мо мусофир дар ҷаҳон чун узви корвон дар сафар,
Дар раҳи васли ҳадафҳо ошён омад ба ёд.
Дар раҳи якрангиҳо хайре бихоҳам баҳри худ,
Дӯстдору ҳам рафиқи меҳрубон омад ба ёд.
Худ бисуфтӣ дар ғазалҳо дурри маънӣ, эй Ҳусайн,
Дар маониҳо чу роҳи Қаҳқашон омад ба ёд.

26.07.2019.

ТАЪРИХИ МИЛЛАТ БАҲРИ МО НУРУ САОДАТ ОВАРАД (1520)

Таърихи миллат баҳри мо нуру саодат оварад,
Донистани аслу насаб бар мо шарофат оварад.
Сарлавҳаи таърихи мо бо аҳли ҳикмат ҳамнафас,
Гар бардавом дар интиҳо бар мо каромат оварад.
Баҳсе макун, эй аҳли илм, гар ту надорӣ ҳуччате,
Баҳси ниқоши беҳадаф бар ту надомат оварад.
Роҳи ҷаҳолатро магир, фардо пушаймон мешавӣ,
Бар аслу наслат баъди ту бугзу адоват оварад.
Ҳар сафҳаи байзoi мо аз айбу нуксон орӣ аст,
Дар байни миллатҳо, бидон, бар мо адолат оварад.
Андар чаманзори сухан чун булбули гулҳо Ҳусайн,
Баъди ҳазоронсолаҳо бо худ шаҳодат оварад.

29.07.2019.

ДОМОДИ МО САРБАЛАНД БО АРҶСАШ ДАР ХУЧАНД (1535)

Домоди мо сарбаланд бо арӯсаш дар Хучанд,
Тӯйхо муборак гӯем, ҳамсарони шакарқанд.
Келини мо дилписанд ифтихораш бо Хучанд,
Аз паси парда гӯяд ҳамсари ман асалқанд.
Ороиши ин арӯс бар ҳусни вай бегазанд,
Зинати рӯи домод баҳри келин дилписанд.
Зухра Уторида банд шоҳи арӯси дилбанд,
Анҷоми кори дунё дар боғи гул дастабанд.
Бо бахти худ чу хурсанд болои аспи саманд,
Лабханди келини мо ба ҳамсараш дилписанд.
Писта, бодому анҷир шарбату шириниҳо,
Кулчаву ҳалвову шир хони онҳо асалқанд.
Қимакабоби келин аз баҳри домоди мо,
Меҳру муҳаббати дил баҳри онҳо шакарқанд.
Меҳри арӯси моро пайваста дар дили худ,
Баҳри келин оварда ҳар он чи дар камарбанд.
Домоду келини мо ҳамчу ёқути нигин,
Мисли Юсуф Зулайхо ҳамроҳи якдигаранд.
Ҳардуяшон асалқанд дар ҳалқа аспи саманд,
Андар дуо мо гӯем бахту саодат бинанд.
Ёр-ёр ёроне, ҳардуяшон асалқанд,
Ёр-ёр ёроне, дар ҳалқа аспи саманд.
Ёр-ёр ёроне, бахту саодат бинанд,

13.08.2019.

ПЕШВО, ЭЙ ШАМСИ ХОВАР, МАРҲАБО, ХУШ ОМАДЕД (1587)

Пешво, эй шамси ховар, марҳабо, хуш омадед,
Нури дида тоҷи сар, эй раҳнамо, хуш омадед.
Тоҷикистон шуд мунаввар, шамси тобонаш шумо,
Хонамон обод шуд, нури сафо хуш омадед.
Пешрафти ин диёр аз мақдами хайри шумо,
Баҳри пиру навҷавон, эй муктадо, хуш омадед.
Мардуми мо сарбаланд аз меҳрубонии шумо,
То абад меҳри шумо дар дил бақо хуш омадед.
Кишвари мо гашт обод аз дуоҳои шумо,
Баҳри миллат дар ҳарам соҳибдуо хуш омадед.
Раҳнамоии шумо бар мо бубахшад руҳи нав,
Пешво бар мо муаззам, назди мо хуш омадед.

05.09.2019

МОДАР ПАДАР ДАР ИН ЧАҲОН МАСЪУЛИ ФАРЗАНДОНИ ХУД (1664)

Модар, падар дар ин чаҳон масъули фарзандони худ,
Пурсанд ҳоли якдигар, ҳар он чӣ дар домони худ.
Аҳду вафо назди Худо аз сарпарастии оила,
Пурсида гардад назди халқ дар ҳаққи пайвандони худ.
Бо тавлиди фарзанди худ маъмур гардад ҳар падар,
Фарҷоми таълиму ҳунар бо чеҳраи хандони худ.
Насли муносиб дар назар дар зиндагӣ ҳам баъди мавт,
Карда дуо вақти аҷал бо пайкари бечони худ.
Бошад дуои волидайн худ дар мақоми анбиё,
Пурсад падар аз некиҳо бо дидаи гирёни худ.
Ахлоқи некӯ баҳри халқ дастур бошад, эй Ҳусайн,
Хоҳиш бикард аз волидайн бо амру ҳам фармони худ.

08.10.19.

ДЎСТОНИ БОВАФО ТОЧИКУ ЎЗБЕК ЗИНДА БОД! (1667)

Дўстони бовафо точику ўзбек зинда бод!
Ду рафиқи босафо точику ўзбек зинда бод.
Пешво Эмомалӣ Раҳмону Шавкат Мирзиё,
Ҳар ду раҳбар, раҳнамо, точику ўзбек зинда бод!
Ҷамъ орад рӯзи Наврӯз ҳар ду миллатро ба ҳам,
Ман бигӯям марҳабо точику ўзбек зинда бод!
Ўзбегим айтур мудом ман дўст медорам туро,
Дар ҷабин нури сафо точику ўзбек зинда бод!
Пешвоён рамзи худ, Ҷомӣ Навоӣ дар назар,
Ҳарду раҳбар муктадо точику ўзбек зинда бод!
Ҳарду миллат бо саодат аз қудуми раҳбарон,
Ман бигӯям доимо точику ўзбек зинда бод!

Накарот

Ман бигӯям марҳабо, нури дида, тоҷи сар,
Пешво Эмомалӣ Раҳмону Шавкат Мирзиё.
Боз гӯям хуш келибсиз, нури дида, тоҷи сар,
Мирзиёв Шавкату Эмомалӣ Раҳмони мо.

11.10.2019.

ТОЧИКИСТОНИ АЗИЗАМ, БО САРАЗМАШ ЗИНДА БОД! (2042)

Тоҷикистони азизам, бо Саразмаш зинда бод!
Меҳри ин хоки муқаддас баҳри мо поянда бод!
Пешвои миллати мо баҳри миллат соябон,
Сарвари миллат чу раҳбар ахтари тобанда бод!
Пан(ч)ҳазору па(ч)садум мелоди миллат аз Саразм,
Меҳвари Пешво ба мо, ҳавзи давобахшанда бод!
Пешвоё, ҳифзи миллат дар Саразми бостон,
Меҳратон аз баҳри миллат ҷовидон поянда бод!
Хидмати Пешвои миллат дар ҷаҳон шуд муътабар,
Пешвои миллати мо мисли шамс рахшанда бод!
Ин ҳама ободиҳо аз Пешвои миллат аст,
Ҷашни эҳёи Ватан мерос бар оянда бод!

Нақарот:

Пешвоё, ҳифзи миллат дар Саразми бостон,
Меҳратон аз баҳри миллат ҷовидон поянда бод!
Ҳама Суғдию Деваштич, Муқаннаъ ибрати таърих,
Зи мо Эмомалӣ Раҳмон ба миллат қаҳрамон бошад!

20.07.2020.

«ЗОЛ»

РАДДИ СЕХР ОМАД БИДОН, ДАР ОЯҲОИ ҚУЛАЪУЗ (1699)

Радди сеҳр омад бидон, дар ояҳои кулаъуз,
Сад башорат баҳри мо худ сураҳои кулаъуз.
Дафъи сеҳру ҷодуҳо шуд баҳри он сеҳри лабид,
Хонаи дорушшифо кошонаҳои кулаъуз.
Сураи Носу Фалақ аз охиринаи сураҳо,
Баҳри таъвиз омада дурдонаҳои кулаъуз.
Дарди ӯ ёбад шифо, гар ҳар касе хонад ба сидқ,
Раҳнамоиҳо бикун ҷӯяндаҳои кулаъуз.
Дар назарҳо булбулу гул сураи Носу Фалақ,
Баҳри мардум ту бигӯ гулхонаҳои кулаъуз.
Эй Хусайно, ёфтӣ сад сарпаноҳ аз сураҳо,
Ҳамчунин огаҳ бикун хонандаҳои кулаъуз.

29.10.2019.

“РО”

ЭЙ ХУЧАНД, ЭЙ ШАХРИ ИШҚУ ШАХРИ НУР (5)

Эй Хучанд, эй шаҳри ишқу шаҳри нур,
Бар вучуди мо ҳамебахшӣ сурур!
Дар канори ту дили мо гул кунад,
Шаҳри шеърӯ шаҳри меҳру шаҳри сур.
Маҷмаи Сомонию Шайхи Камол
Мефизояд шаҳрро ҳусну ҷамол.
Соҳили Сайхуну гулгашти Хучанд
Дар забони мардумон гашта мақол.
Мардуми ин шаҳри неку бостон
Аз азал меҳнатқарину кордон.
Ҳам ба ақлу ҳам ба фазлу ҳам ба кор,
Номдору номбардори замон.
Бо бузургони Хучанд анбоз шав,
Дар суҳан умре баландовоз шав!
Ё Ҳусайн, ар толиби илми ҳақӣ,
Бо бузургон доимо дамсоз шав!

СУБҲИДАМ ШАҲРИ ХУЧАНДИ БОСТОНӢ НУРБОР (310)

Субҳидам шаҳри Хучанди бостонӣ нурбор,
Дар назар аҳли зиё, осори некон устувор.
Қисмату тақдири ман пайваста бо шаҳри куҳан,
Шукри оромӣ кунам, анвои неъмат бешумор.
Аҳли он дар ин замон қомуси илму маърифат,
Дар ҳамӯшӣ ибрату ҳарфе бигӯяд пардадор.
Гар суҳан гӯяд мулоим, пардаҳо ҳикмат бувад,
Дар мурувват¹ баркамол, аз собиқин ин ёдгор.
Он чӣ дониستم бигуфтам, гар нагуфтам, бок нест,
Васфи шаҳри хуб гашта байни мардум интишор.
Доимо фазлу каромат аз Худо бинӣ, Ҳусайн,
Субҳи содиқ ту дуо кун, истисоб аз Кирдугор.

¹ Мурувват – мардонагӣ, саховатмандӣ.

ХАЛҚИ ТОҶИК АЗ ДИЁРИ ХЕШ ДОРАД ИФТИХОР (227)

Арзиши миллию динӣ баҳри миллат барқарор,
Халқи тоҷик аз диёри хеш дорад ифтихор.
Баҳри фарзандони худ дар соҳаи илму адаб,
Миллати фархунда дорад эҳтимому ибтикор¹.
Дар замонҳои гузашта шоҳаҳои миллатам
Шуд бурида бо табар, аммо танаҳ буд чун чинор.
Иқтидори миллатам дар ваҳдати миллӣ бидон,
Ваҳдату ҳамбастагӣ бо дӯстон ислоҳи кор.
Шоҳи нав аз тан баромад – решааш оби зулол,
Шоҳу барги миллатам аз адлу инсоф устувор.
Меваи шоҳи дарахти мо, Хусайно, номи нек,
Баҳри миллат ҳарчӣ гуфтӣ, он биёбад эътибор.

¹ Ибтикор – иқдом.

ЧУН ФИКРИ МИЛЛАТ МЕКУНАМ, ОСОИШ ОЯД ДАР НАЗАР (926)

Чун фикри миллат мекунам, осоиш ояд дар назар,
Ҳам аз масири асрҳо оромиш ояд дар назар.
Номи бузургонро ба лаб гирам агар дар анчуман,
Ҳам завқ меояд ба дил, ҳам дониш ояд дар назар.
Оҳанги илму маърифат бошад ҳамеша чоннавоз,
Вақти навозишҳо суруду ромиш ояд дар назар.
Андар мақоми илму фан Сино бувад болонишин,
Бо руди шеъраш Рӯдакӣ дар хониш ояд дар назар.
Бошад самои Мавлавӣ аз созҳои маънавӣ,
Дар ҳар суҳан аз шоире сад тобиш ояд дар назар.
Файзи Илоҳӣ, эй Ҳусайн, аз заҳмати аҳли адаб,
Дар ҳаққашон некӣ талаб, омурзиш ояд дар назар.

НОМИ ФАРЗАНДОНИ МИЛЛАТ БАР ТУ БОШАД ИФТИХОР (425)

Шодию оромии мо неъматӣ Парвардигор,
Қадри неъматро бидон, то ту нагардӣ хору зор.
Гар Ватан обод гардад, зиндагӣ зебо шавад,
Номи фарзандони миллат бар ту бошад ифтихор.
Хонаат ором бошад дар ҷавонӣ байни халқ,
Дар мақоми заъфу пирӣ бар ту ояд эътибор.
Дар ҷавонӣ ҳолате гар лозим ояд дар ҳаёт,
Баҳри ҳифзи марзу буми худ бикун ҷонро нисор.
Ваъдаи Раббонӣ омад, сулҳу оромӣ кунед,
Аз барои як савобат бар ту ояд сад ҳазор.
Ту насиҳат кун, Хусайно, ҳар ҷавонро бо сухан,
То тамоми чор ғаслат умри ту бошад баҳор.

САНГҲО ДАР ИН ЗАМИН АЗ ЯКДИГАР ҲАМ БЕХАБАР (220)

Сангҳо дар ин замин аз якдигар ҳам беҳабар,
Нест рабте байни онҳо, менамояд дар назар.
Ҳалқаи занҷир бошад иртиботи мардумон,
3-ин ҷиҳат пайвастагӣ мероси ин насли башар.
Хидмати аҳли башар андешаи Раҳмон бидон,
Ҳамдилӣ дар байни мо монанди марди кӯзагар.
Беҳтарин хидмат ба мардум дар тариқи маънавӣ,
Дар адои амри хайр ахлоқи мардум ҷилвагар.
Хидмати халқ аст ибодат – амри Раҳмон омада,
Муъмини комил набошад дар ҳаёташ фитнагар.
Хидмати мардум ситоиш кун, Ҳусайно, дар ғазал,
Ин ҷаҳон обод аз хидматгузори якдигар.

РОҒУН МУБОРАК БОД, БОД! (977)

Эй шаҳри Роғун – шаҳри нур, аз ту расид бар мо сурур,
Аз ифтихоҳ омад нидо: Роғун муборак бод, бод!
Ту ифтихори миллатӣ, аз баҳри мо ту нусратӣ,
Аз дил бигӯям: Марҳабо, Роғун муборак бод, бод!
Андар барат баҳри азим, дар байни кӯҳсори қадим,
Пешвои миллат раҳнамо, Роғун муборак бод, бод!
Шодӣ диҳад бар хосу ом нерӯи барқи мустадом,
Бар дарди ин миллат даво, Роғун муборак бод, бод!
Аз баҳри осоиш ба мо андар дили ин кӯҳҳо,
Шуд Пешво худ муқтадо, Роғун муборак бод, бод!
Бо азми некӯ, эй Ҳусайн, бо Пешво ҳамроҳ бош
Дар чодаи нуру сафо, Роғун муборак бод, бод!
Дар дил муҳаббат баҳри халқ, фардои миллат дар назар,
Бар Пешво гӯям сано, Роғун муборак бод, бод!

ҲАР ҒАҲЕ ПАЙКАР РАВАД, МОНАД ЗИ МО ЁРУ ДИЁР (1025)

Ҳар ғаҳе пайкар равад, монад зи мо ёру диёр,
Аз муҳаббат сӯзише монад зи мо чашми хумор.
Ёру абно ҳамрахат дар зиндагонӣ бо карам,
Ғар нафас аз тан равад, монад зи мо чисми низор.
Ҳар дарахти боғи мо пайваста меорад самар,
Вақти рафтан аз ҷаҳон монад зи мо расми чанор.
Расми хубу урфи мардум зикри хайри рафтагон,
Аз қалам ҳарфи накӯ монад зи мо чун ифтихор.
Миллати тоҷик бифаҳрад баҳри фарзандони худ,
Назди ақвоми ҷаҳон монад зи мо сад эътибор.
Бо қалам гӯ, эй Ҳусайн, он ҳар чӣ бошад дар дилат,
Назму насри дилнишин монад зи мо чун ёдгор.

ТАМАННО МЕКУНАМ ҲАР ДАМ, КИ БОШАД ДАР АМОН КИШВАР (1134)

Таманно мекунам ҳар дам, ки бошад дар амон кишвар,
Зи Ҳақ хоҳиш кунам доим: Саломат бошад ин Сарвар!
Ҳама озоиши миллат бувад вобаста бар ҳикмат,
Хунармандию меҳнат баҳри мо орад зару зевар.
Бубинам оби ҷӯйборон ҳазорон неъмате бошад,
Тафаккур мекунам дар он, ба қалби мо шавад ҷавҳар.
Дурахшон шуд замони мо, дамида сабзаву гулҳо,
Дарахти меваи миллат шукуфон боду боровар.
Ҷаҳон зебост аз одоби ҳар инсони донишманд,
Харидорӣ кунад олам зи ҳар шахси адабпарвар.
Дуо кун, эй Ҳусайн, инак ба ҳаққи мардуму миллат,
Худовандо, дар ин олам ба адлат бошӣ худ ёвар.

26.08.2018.

ШУҲРАТИ ОЛАМ ГИРИФТ ОСОРИ БОБОЧОН ҒАФУР (1262)

Шухрати олам гирифт осори Бобочон Ғафур,
Пофишори роҳи ҳақ исрори Бобочон Ғафур.
Дар замони шӯравӣ фарҳанги миллатро навишт,
Иззу чоҳи миллатам афкори Бобочон Ғафур.
Чун китоби «Тоҷикон»-аш фаҳри миллат мешавад,
Баъди ҳар садсолаҳо гуфтори Бобочон Ғафур.
Хидмати миллат кунад, қадраш равад сӯи само,
Дар забонҳои ҷаҳон такрори Бобочон Ғафур.
Ҷовиду поянда гӯяд Раҳбари давлат мудом,
Баҳри миллат ибрат аст рафтори Бобочон Ғафур.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, дар ҳаққи ҳар як нобиға,
Ҷаннатулмаъво шавад гулзори Бобочон Ғафур.

15.08.2018.

ВАСФИ ГУЛИ ЛОЛА (1287)

Кишвари зебои мо шуд лолазор,
Иди Наврӯзаш арӯси навбахор.
Шаҳриёри мо бувад Эмомалӣ,
Ин ҳама зебоиҳо аз шаҳриёр.
Ишваи нози ҷавони васфи гул,
Ракси лола, ҳам суруде баҳри ёр.
Шодию хурсандӣ дар ин Соли Нав,
З-ин ҳама ободӣ дорем ифтихор.
Шаҳру деҳоти вилоят гулбасар,
Дар тароват гулшани мо устувор.
Рамзи ваҳдат лола бошад, эй Ҳусайн,
Тоҷикистон шуд баҳори лолазор.

02.01.2019.

ДИЛ БА ДУНЁ ГАР ТУ БАНДӢ, НОМИ НЕКАТРО ГУЗОР (751)

Дил ба дунё гар ту бандӣ, номи некатро гузор,
Байни мардум сарбаландӣ бар ту орад ифтихор.
Мақсади ту дилписандӣ байни абнои ҷаҳон,
Аҳмади Мухтор¹ бояд, васфи он бар ту шиор.
Дурри маъниро бисуфта, дар табиат некӣ кун,
Дар адаб зевар бишав, ҳаргиз намонӣ дар канор.
Дар ҳаётат ҳар чӣ қардӣ баҳри қавму миллатат,
Васфи нек аз байни мардум бар ту ояд бешумор.
Шаҳри худ оина дон, ободӣ ояд дар назар,
Гар ту бунёде кунӣ, шаҳрат бигардад беғубор.
Васфи бунёнро бигӯ, дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Назму насру номи некат аз ту монад ёдгор.

¹ Аҳмади Мухтор – Ҳазрати Муҳаммад, алайҳиссалом.

МЕШАВӢ СОҲИБСАОДАТ ДАР ДУ ОЛАМ, ЭӢ ПИСАР(136)

МешавӢ соҳибсаодат дар ду олам, эӢ писар,
Панди пирон гар бигирӢ, мешавӢ соҳибназар!
Панди пирон бар ту бошад эҳтироми волидайн,
Дар ҳазар бош аз гунаҳ, шав дар мақоми волидайн.
Соҳиби илму ҳунарро истироҳат бардавом,
Соҳиби ахлоқи некӯрост неъмат бардавом.
Фикру зикрат дар сухан, дар назди мардум боадаб,
Чашмсеру неқнафсе шав, нашав шуҳратталаб.
Шукри тинчию амонӢ, шукри даври муътадил,
Дур будан беҳтар аз он фирқаҳои тирадил.
Шукри фарзандон намо, ҳам шукри неъматҳои рӯз,
Бардавом гӯяд Ҳусайн аз панди пирон бо арӯз...

ОВАРАД БАР ТУ САОДАТ ХИДМАТИ МОДАР ПАДАР (1656)

Оварад бар ту саодат хидмати модар падар,
Бехтар аз нафли ибодат хидмати модар падар.
Дар итоат баҳри ту хушнудӣ ояд аз Худо,
Фикр кун андар ризоят хидмати модар падар.
Рӯзу шаб хидмат бикун ёби наҷот аз мушкилӣ,
Растагорӣ дар қиёмат хидмати модар падар.
Бахту иқболат чу ояд хидмате қардӣ агар,
Дар ҷавонӣ бешикоят хидмати модар падар.
Гар ризо хоҳӣ зи онҳо хайру эҳсон пеша гир,
Дар амал дасти саховат хидмати модар падар.
Бо дуои волидайн назми ту бошад, эй Ҳусайн,
Муршиди роҳи ҳидоят хидмати модар падар.

03.10.2019.

ДУШВОРӢ ОЯД БАР ЗАМИН, ОВОРА ГАРДАД ГАР ФАҚИР (1739)

Душворӣ ояд бар замин, овора гардад гар фақир,
Абтар шавад дасти дароз, бечора гардад дар ахир.
Раҳме бикун бар нотавон, вичдони покат дар назар,
Чун аҳли имон ҳар нафас наззора гардад аз замир.
Пастӣ маҷӯ дар роҳи ҳақ, ғамнок гардӣ оқибат,
Ҳар кас, ки ояд назди ту, ҳаргиз ту машмораш ҳақир.
Ҳамраҳ бишав бо аҳли хайр, ҳам роҳи ҳақро пеша гир,
Ҳар гаҳ бичӯй нусрате, доим бигир аз дасти пир.
Соҳибсаҳо шав доимо, пурсиш макун нони касе,
Дар иззатат бошад баланд дар назди шоҳу ҳам вазир.
Андар муаммои ҳаёт лағзиш набошад, эй Ҳусайн,
Худ дар ғазал ҳақро бигӯ, ҳарфи ту ояд беназир.

08.12.2019.

“30”

НУҚЛИ ДАСТАРХОНИ МО ҲАЛВОҲУ БОДОМУ МАВИЗ (464)

Нуқли дастархони мо ҳалвову бодому мавиз,
Заъфарону¹ ҳам гулоб аз баҳри меҳмони азиз.
Мизбон бо табъи болида бувад гар дилнавоз,
Мешавад дар хонаи ӯ меҳмон ҳам сарфароз.
Одати мардони некӯ нест ҳаргиз эҳтироз,
Суҳбати соҳибдилона, байнашон розу ниёз.
Ҳар замоне мекунамд баҳри тановул² илтимос,
Дар сари хони умумӣ гарчӣ бошад ношинос.
Урфу одатҳои хосе ҳаст дар ҳар як маҳал,
Миллати мо меҳрубон бошад ба меҳмон аз азал.
Урфи тоҷик баҳри меҳмон дар ғазал шуд иқтибос,
Баҳри неъмат, эй Ҳусайн, доим бигӯ шукру сипос.

¹ Заъфарон – гиёҳи зарди гизой, зардранг.

² Тановул – хӯрдан, ошомидан.

БАХТУ САОДАТИ МО ДИРЌЗ БУДУ ИМРЌЗ (1193)

Бахту саодати мо дирЌз буду имрЌз,
Шукрона мегузореи бар васфи оламафрЌз.
Дар сарнавишти миллат айёми хайри қисмат,
Бояд ҳамеша бошӣ ҳушёру ҳикматандЌз.
Пайғоми бахт бошад маймуну ҳам муборак,
Дар кишвари саодат бар мо расида имрЌз.
Бахтовар асту ҳушбахт, бо сад умеду армон,
Гар раҳму шафқат орад бар сар ниҳода фирЌз.
Шукрона гӯ, Ӣусайно, дар байни хосаву ом,
Дар кишварат чу бинӣ доим ту ҷашни НаврЌз.

02.10.2018.

ДАР РАҲИ ИШҚУ ВАФО ШАХСЕ НАБОШАД БЕНИЁЗ (1228)

Дар раҳи ишқу вафо шахсе набошад бениёз,
Сирри худ дар дил бидорад, гарчи бошад найнавоз.
Нотавону очиз асту дасткӯтаҳ назди ёр,
Васфи номардон бувад бар нақши дарди ҷонгудоз.
Хидмати мардон кунад ҳар соҳиби ишқу вафо,
Сӯзи дил рангин намояд назди мардум дилнавоз.
Худ навозад сози нав, то ёри худ оғаҳ кунад,
Пардадориҳо намояд бо навоҳо нағмасоз.
Ишқи худро худ бигӯяд, дар самоъ ояд вале,
Ҳарчӣ бинад дар вучудаҳ , худ бигардад сарфароз.
Дар раҳи ишқи вафо маънӣ чӣ бошад, эй Хусайн,
Пардадориҳо бикун бар ту чу ояд имтиёз.

23.10.2018.

ШУКРИ МЕКУНАМ МАН ПИРАМУ ҲАМРОҲИ СУЛТОНАМ ҲАНӢЗ (1298)

Шукри мекунам ман пираму ҳамроҳи султонам ҳанӢз,
Дар маҷмаи илму адаб байни ҷавононам ҳанӢз.
Дар ҳосили таҳсили худ андеша дорам рӯз шаб,
Гар боғу бўстон мулки ман, аз хас гурезонам ҳанӢз.
Чашмам ба роҳи ҳикмате аз баҳри қавму миллатам,
Чун киштие пайдо шавад, дар раҳ ниғаҳбонам ҳанӢз.
Асрори дунё дар дилам рамзи муайян кашфи он,
Адар ғазал накшудаам як сирри пинҳонам ҳанӢз.
Мафхуми маънӣ дар назар тафсири ҳар ҳарфи Ҳусайн,
Дасте наёбам бар қалам бар шарҳи девонам ҳанӢз.
Хонандаи ашъори ман, фикре бикун бар ҳарфи ман,
Гулдаста додам баҳри ту, сад гул ба домонам ҳанӢз.

26.01.2019.

НУРУ САФО ОМАД БА МО АЗ ДЎСТОНИ БЕҒАРАЗ (148)

Нуру сафо омад ба мо аз дўстони беғараз,
Аҳду вафо дар шеъри ман омад ба миллат бе иваз.
Ёрон ҳама аз сидқи дил хидмат ба миллат мекунанд,
Ҳамроҳи ман бошад ҳамин бахту соадат бе иваз.
Дар Тоҷикистон миллатам соҳибсаодат гаштааст,
Бар аҳли илму маърифат соҳибшарофат гаштааст.
Ҳам шукри дину мазҳабам, ҳам шукри халқу давлатам,
Ҳам шукри истиклолият, моро каромат гаштааст.
Ёронисодикдарзаминҳикматбидонанд «Арбаъин»¹,
Дар эътиқоди аҳли дин аз як падар аҳли замин.
Ёрон ҳама бо ту, Ҳусайн, гўянд: Ў маҳбуби дил,
Дар навбат худ ту бигў: Ин неъматӣ Ҳаққ-ул-яқин!

¹ Арбаъин – асаре, ки дар он чихил ҳадис гирдоварӣ гаштааст.

“СИН”

ҚУВВАИ НОДИДАНӢ ДАР ЧИСМИ МО БОШАД НАФАС (1147)

Қувваи нодиданӣ дар ҷисми мо бошад нафас,
Он насими фораи орад баҳри мо садҳо ҳавас.
Қадри онро ту бидон, дар ҳар нафас ду неъмате,
Шукри он гар мекуни, дар раҳ намебинӣ қафас.
Ҳамнафас бо олимони шав, як нафас бошад агар,
Нокасе бар наздат ояд, чеҳраат гардад абас.
Маҳфили нодон чу бинӣ, як нафас он ҷо машин,
Чунки онҳо дӯстдори худнамоӣ пеши кас.
Гар занад як сӯзани дар дасти доно, эй Ҳусайн,
Пеши корашро бигир, то худ нагарди хору хас.
Ҳар нафас бошад ғанимат – қадри он чун симу зар,
Кори хайреро бикун бо ҳар кӣ бошӣ ҳамнафас.

03.09.2018.

БЕҲТАРИН НЕЪМАТ БА ДУНЁ БАҲРИ ИНСОН ЯК НАФАС (1689)

Беҳтарин неъмат ба дунё баҳри инсон як нафас,
Қатраи обе чу ёбад дар биёбон як нафас.
Ту ғанимат дон нафасро сарнавиштат дар зафар,
Назди Холиқ то Паямбар амру фармон як нафас.
Ибни Довудро бубин доман бизад аз нафси худ,
Аз ризомандӣ марав, то нафси шайтон як нафас.
Сирри пинҳони Сулаймон дар раҳи деу парӣ,
Аз падидорӣ шудан то сирри пинҳон як нафас.
Баҳри тасхири мамолик духтари мулки Сабаъ,
Роҳи Шому роҳи Мочин бар Сулаймон як нафас.
Роҳи Маҷнуни ҳақиқат худ аён бошад, Хусайн,
Аз каси девонасар то ҳарфи девон як нафас.

25.10.2019.

“ШИН”

РҶҶӢ АЗ ҚИСМАТ БУВАД, АЗ ҚИСМАТИ ХУД ШОД БОШ! (667)

Рӯзӣ аз қисмат бувад, аз қисмати худ шод бош,
Миннати дунон¹ макаш, аз бандагӣ озод бош!
Пеши кас сархам набудан шеваи озодагист,
Қадди худро ҳам масозу дар сифат шамшод² бош!
Сарзаминат Тоҷикистон – хоку обаш зарфишон,
Дона кору донa пошу дар раҳи бунёд бош!
Донаат ҳосил биёрад, ризқи ту гардад фузун,
Шукри қисматро бигӯ, бо зикру бо аврод³ бош!
Ту ҳарисиҳо⁴ макун дар ин ҷаҳони бесабот,
Нафси худро таҳ бизан, аз ҷумлаи афрод бош!
Сарнавишти ту, Ҳусайно, мисли он сайди ҳарам,
Қадри ин неъмат бидон, сайёди адлу дод бош!

¹ Дун – паст, зер, поин, фуруд.

² Шамшод – дарахти ҳамешабазе, ки баргҳои хурди анбӯх дорад.

³ Аврод – ҷ. вирд.

⁴ Ҳарис – аз ҳад афзун талабкунанда, тамаъкор, озманд.

РАНЧУ МЕҲНАТ ДАР САФАР, ТУ БО ДИЁРАТ ШОД БОШ! (738)

Ранчу меҳнат дар сафар, ту бо диёрат шод бош!
Ҳар чӣ ёбӣ, эй писар, бо рӯзгорат шод бош!
Шукри неъматҳо бикун, ободиҳо дар ин Ватан,
Тоҷикистон гулшанат, бо шахриёрат шод бош!
Дар ҳадис омад: Башар соҳибсаодат дар Ватан,
Хонаи ороми ту дар ихтиёрат, шод бош!
Байни мардум бе ҳиҷолат, ризку рӯзӣ бардавом,
Қадри фарзандон бидон, бо навбаҳорат шод бош!
Молу мулку иззатат вобаста бар меҳнат бувад,
Мардуми соҳибсалоҳ андар канорат, шод бош!
Эй Ҳусайн, аз зиндагии хештан хушнуд шав,
Аз ту монад номи нек з-он ёдгорат, шод бош!

ШУКРИ ЗАМОНА ГҶЕМ, ОМАД БА МО ОСОИШ (1199)

Шукри замона гӯем, омад ба мо осоиш,
Эҳсону ҳам марҳамат дода ба мо бахшоиш.
Инъоми худовандӣ сулҳу саботи кишвар,
Дар илми ҷаҳонбинӣ бар насли мо афзоиш.
Андешаи ҳар миллат аз васфи бузургонаш,
Пайдо шавад нобиға бо маърифату дониш.
Дар иқтисоди ҳар кас бошад ранҷу машаққат,
Роҳат набинад, ҳам айш ҳар гаҳ набошад хоҳиш.
Шукри замона гӯед, эй мардумони кишвар,
Эҷоди асри навро таъмири нав пайдоиш.
Некӣ бигӯ, эй Хусайн, аз баҳри миллат мудом,
Дилҳо меёбанд он гаҳ дар ҳарфи ту оромиш.

06.10.2018.

ДАР ЧАҲОН ФАРЗАНДИ ОДАМ АЗ АЗАЛ БОШАД ШАРИФ (1742)

Дар чаҳон фарзанди одам аз азал бошад шариф,
Гашта садҳо миллате бо урфу ҳам дини Ҳаниф.
Кофиру мушрик, мусулмон бандаи як Холиқанд,
Ҳар кӣ инсонӣ бидонад, васфи ӯ бошад латиф.
Қадри худро гар надонад, нотавон гардад мудом,
Дар ҳама адёни олам бар зарар омад касиф.
Ҳар нафар гар фитна дорад, ҳамдамӣ н-ояд зи ӯ,
Байни мардум худ бигардад нотавону ҳам заъиф.
Дар сиришти аҳли ирфон иззати нафс эътибор,
Дар раҳи васфи адолат ҳамнишин бошад ҳариф.
Беҳтарин ҳолат ба инсон таъби хуш бошад, Ҳусайн,
Бетакаллуф шеър гӯяд нуктасанҷу ҳам зариф.

15.12.2019.

«ЗОД»

БАДТАРИН АЪМОЛИ ДУНЁ ДАР КИТОБ ОМАД ҒАРАЗ (1682)

Бадтарин аъмоли дунё дар китоб омад ғараз,
Соҳибашро рӯзи фардо чун азоб омад ғараз.
Бодаи аҳли ҷаҳолат нафъи худ қасди зарар,
Дар ҳаёли аҳли расво чун шароб омад ғараз.
Қасди номардон зиёни дигарон бошад мудом,
Баҳри ҳифзи мулки доро дар ҳисоб омад ғараз.
Мункири роҳи ҳақиқат чун замин дар зери баҳр,
Бенишони қаъри дарё як таноб омад ғараз.
Ношиноси роҳи ҳақ бошад дили ҳар беадаб,
Дар раҳи инкору даъво беҳисоб омад ғараз.
Фитнаву бугзу адоват шуъла орад, эй Ҳусайн,
Дар бақои аҳли маъно чун шиҳоб омад ғараз.

21.10.2019.

“ИТҚЇ”

АЗ ҲАРИСУ ҲАМ БАХИЛ ДОИМ БИШАВ ТУ ЭҲТИЁТ (1628)

Аз ҳарису ҳам бахил доим бишав ту эҳтиёт,
Сад надоматҳо кунӣ, ҳар гаҳ кунӣ ту ихтилот.
Душманӣ ояд ба ту, гар ҳамдамӣ бо аҳли шар,
Дурӣ чустан аз бадон дар беziёни иштирот.
Шодию хурсандӣ орад ҳамдамӣ бо аҳли хайр,
Дастӣ боз ин неъмат асту рӯ кушодан инбисот.
Роҳи ҳақро пеша гир, то равшани ояд ба ту,
Хайр кун дар ин ҳаёт, то бигзарӣ Пули Сирот.
Устуворӣ дар ақида ҳайбате бахшад ба ту,
То набинӣ аз ҳаётат дар шикасте инҳитот.
Бар қарори назми ту бошад, Хусайно, худ карам,
Бо касе ҳарфе задӣ, дар муддате шуд иртибот.

19.09.2019.

РОҲИ КОРВОН ОЛАМИ РУҲ , ЧИСМИ МО БОШАД РАБОТ (1634) ШУД

Роҳи корвон олами руҳ, чисми мо бошад работ,
Ин макони истироҳат чехра гардад инбисот.
Чехраи марди накӯ пирӯзӣ бошад баҳри ӯ,
Байни мардум номи некаш зикри хайраш иштирот.
Ҳамнишинӣ бо бадон паймон н-ояд ҳеҷ гаҳ,
Дар масал чун сели борон шарти он шуд ихтилот.
Ин ҷаҳон бошад муваққат пойдорӣ назди ӯ,
Орамидан бо бузургон саҳл гардонад Сирот.
Ҳар кучо дидӣ фароғат, фикри неконро бикун,
Хастагӣ н-ояд ба ту, бар акси он ояд нишот.
Гар сухан кардӣ, Ҳусайно, фикри фардоро бикун,
Ҳар чӣ гуфтӣ бо қалам андар маонӣ эҳтиёт.

23.09.2019.

“ИЗҒӢ”

ШУКРОНА БАР ИН ЗАМОН МО БАХТИЁРУ МАҲЗУЗ (1834)

Шукрона бар ин замон мо бахтиёру маҳзуз,
Дар аҳлу ҳам оила мо шаҳриёри маҳзуз.
Роҳи саодати мо нарму равону ҳамвор,
Таъбири шарҳи неъмат бо сад шиори маҳзуз.
Иқболу бахту давлат осонӣ орад ба кас,
Пайдо шавад ба наздаш сайди шикори маҳзуз.
Ҳар ҳикмате зи миллат санги нишонӣ бошад,
Ному нишону ҳурмат дар интизори маҳзуз.
Розӣ шавад ба қисмат ҳар фарди боматонат,
Тақдири сарнавишташ андар диёри маҳзуз.
Хайрхоҳӣ бинӣ зи кас қадрдонӣ кун Ҳусайно,
Шукру сипоси худро бо як виқори маҳзуз¹.

23.02.2020.

¹ Маҳзуз – соҳиб насиба

“ЪАЙН”

НУРУ САФОИ БАРҚИ МО ДУДЕ НАДОРАД МИСЛИ ШАМЪ (153)

Нуру сафои барқи мо дуде надорад мисли шамъ,
То дар ҳавои хонаҳо бӯе гузорад мисли шамъ.
Садсолаҳо шамъе набуд дар рӯзгори аҳли илм,
Инак ҳаёти олимон ҳам нур борад мисли шамъ.
Нуру зиёи барқи мо равшан кунад ҳар хонадон,
Гармию сардӣ низ аз он роҳат ба аҳли хонадон.
Ин неъматӣ Парвардигор сарчашма аз Норақ бувад,
Чашму дили мо Роғун аст, ёрӣ расад бар сохтмон.
Шамъи асал дар шоми мо на аз барои равшанист,
Муми асал донӣ, Ҳусайн, бошад даво чун армуғон!
Шамъи шабистон дар ғазал парвона дар атрофи он,
Тамсил ҳам ташбеҳ шуд дар фикри кулли шоирон.

«ҒАЙН»

**БЕҲТАРИН ФУРСАТ БА ДУНЁ РОҲАТЕ
ДАР БОҒУ РОҒ (1626)**

Беҳтарин фурсат ба дунё роҳате дар боғу роғ,
Давлате орад ба фардо заҳмате дар боғу роғ.
Боғбонро кун насихат, боғи худ хуррам кунад,
Хирманаш орад зи пайдо нусрате аз боғу роғ.
Бо бахилӣ ҳар чӣ корад, гарчи шуд боғи Ирам,
Ангубин н-орад ба даъво ғафлате аз боғу роғ.
Гулшани соҳибдилон хурсандӣ орад ҳар замон,
Анҷуман ояд чу зебо фурсате дар боғу роғ.
Гуфтугӯи аҳли ҳикмат ҳамдилӣ орад ба дил,
Чун насим аз сӯи дарё суҳбате дар боғу роғ.
Равзаи ризвони Ҳақ андар қалам ҳам дар сухан,
Дафтарат бошад, Ҳусайно, неъмате аз боғу роғ.

20.09.2019.

“ФО”

СУЛҲУ ВАҲДАТ БАЙНИ АДЁН АДЛИ ҚУРЪОНИ ШАРИФ (217)

Сулҳу ваҳдат байни адён адли Қуръони шариф,
Биъсаи пайғамбарон бо адл бошад ҳамрадиф.
Қавли Мӯсо, сидқи Исо ҳукми раҳмонӣ бувад,
Хотами пайғамбарон дар адлу рафтораш ханиф.
Байни адён муттаҳидӣ дар ҳадаф сулҳофарист,
Пайравони кулли адён муътабар дар як радиф.
Ихтилофи дину мазҳабҳо биёрад рӯзи сахт,
Душманони дини Ҳақ созанд адёнро касиф.
Иртиботи байни динҳо роҳати аҳли чаҳон,
Ваҳдати афкори олам дар замон бошад латиф.
Сулҳу ваҳдатро бигӯ дар байни адён, эй Хусайн,
Эҳтироми кулли адён ҳукми Қуръони шариф.

АСЛИ ХИЛҚАТ ДАР ЗАМИН САД ХОСИЯТ АЗ ОБИ СОФ (266)

Асли хилқат дар замин сад хосият аз оби соф,
Тандурустӣ дар танат, ҳам офият аз оби соф.
Ибтидову интиҳои ин ҷаҳон пайваста аст,
Ҳам салоҳу ҳам начоти оқибат аз оби соф.
Офтоби маърифат пайваста бошад бо само,
Илми барку пешрафти маърифат аз оби соф.
Пешниҳоди Тоҷикистон гашт мақбули ҷаҳон,
Оби рӯи тоҷикон, маъруфият аз оби соф.
Инфичори¹ чамъият аз мушкилиҳои ҳаёт,
Дар ҷаҳон имрӯз ҳар маҳдудият аз оби соф.
Сулҳу оромии дунё ваҳдати инсоният,
Эй Ҳусайн, шукре бикун, ин аслият аз оби соф.

¹ Инфичор – таркиш.

“ҚОФ”

ИТТИҲОДИ АҲЛИ ОЛАМ ЯКДИЛӢ БЕИШТИҚОҚ (1196)

Иттиҳоди аҳли олам якдилӢ беиштиқоқ,
Созиши аҳли ҷаҳон ҳамдастӢ бошад, иттифоқ.
Ҳаққи худро во гузаштан бахшиши ҳар номурод,
Маслиҳат ислоҳу сулҳ аз масдаре шуд иштиқоқ.
Кори хуб ин мардумонро бар салоҳ овардан аст,
Раҳмати Ҳақ дар назар бошад ба доми иштиёқ
Бугзу бадбинӢ, адоват хайро ботил кунанд,
Кинаву нафрат биёрад байни мардум иншиқоқ.
Бар хилофи раъйи мардум раҳ гирифтани чоҳилист,
ДушманӢ орад мудом дар байни миллат ифтироқ .
Иттиҳоду иттифоқ хайре биёрад, эй Ҳусайн,
Ту башоратҳо бидеҳ, ки бо давидан илтиҳоқ.

04.10.2018.

ҲАР ЧӢ ГУФТАМ АЗ НАСИҲАТ, ХИДМАТАМ АЗ БАҲРИ ХАЛҚ (1679)

Ҳар чӣ гуфтам аз насихат, хидматам аз баҳри халқ,
Он чи омад аз муҳаббат, нусратам аз баҳри халқ.
Бандагӣ кардам ба ҳикмат дар кафи дастам дуо,
Байни мардум аз шариат, суҳбатам аз баҳри халқ.
Меҳрубонӣ баҳри ҳамсар рашки мардони накӯ,
Раҳму шафқат бо садоқат ғайратам аз баҳри халқ.
Ҳар гаҳе бинам адоват, ман хӯрам афсӯсу ғам,
Мақсадам роҳи ҳақиқат, ҳасратам аз баҳри халқ.
Илму ирфон дар каломат сарвату дороиҳо,
Шуд зиёда бо муҳаббат давлатам аз баҳри халқ.
Фазли худро бо қалам гуфтӣ, Ҳусайно, дар ғазал,
Баҳри ман орад фазилат, заҳматам аз баҳри халқ.

21.10.2019.

ШУКРОНА БОШАД ЗИ МО ДАВРУ ДАВРОН ТАСАДДУҚ (1755)

Шукрона бошад зи мо даври даврон тасаддуқ,
Дар ин замони кайҳон илму ирфон тасаддуқ.
Бар мо бошад муқаддас ҳар зарра хоки Ватан,
Мероси миллати мо мулки Сомон тасаддуқ.
Дафъи балои ёрон аз одати қадима,
Дар роҳи ҳақшиносӣ марди майдон тасаддуқ.
Бахту саодат орад соли рушди саёҳат,
Дар урф мо чӣ дорем баҳри меҳмон? –Тасаддуқ!
Ҳар як ҷавони наврас оянда рамзи миллат,
Садҳо дуои пирон бар ҷавонон тасаддуқ.
Шукронаи замон гӯ дар ҳар дуоят, Хусайн,
Дар ҳоли истичобат бар ҷаҳонбон тасаддуқ.

05.01.2020.

“КОФ”

**ТУ ЗАМИН ОБОД СОЗӢ,
МЕШАВӢ ИНСОНИ ПОК (314)**

Фурсате дорӣ, ниҳоле менишон дар рӯи хок,
Ту замин обод созӣ, мешавӣ инсони пок.
Бахшиш ояд аз Худо, ту нақши дасти худ гузор,
Оқибат бор оварад ҳар як ниҳолат бешумор.
Навниҳоле гар ту дидӣ, баҳри пайвандаш бикӯш,
Насли он ҳам асл гардад, дар самар ояд ба чӯш.
Мева орад ҳар дарахт, баҳри ту бахшад ангубин,
Мулки ту обод гардад, аз замин ёбӣ дафин.
Ту ҳаловат мебарӣ дар ин ҷаҳон аз он дарахт,
Ачрҳо пайваста ҳамраҳ, он ҷаҳон ёбӣ ту бахт.
Ту талаб кун, эй Ҳусайн, обод бошад масканат,
Ҳам мақому зодбумат – Тоҷикистон меҳанат.

ЭЙ ҚАҲРАМОНИ САҲРО, ПИРҶЗИЯТ МУБОРАК! (1720)

Эй қаҳрамони саҳро, пирҶзият муборак!
Баҳти ту зеби дунё пирҶзият муборак!
Ҳар заҳматат ба саҳро фатҳу кушоиш орад,
Пахта нахӯрд сармо, пирҶзият муборак!
Эй пахтакори миллат, баҳри шукуҳи давлат
Ғолиб шуда ба саҳро, пирҶзият муборак!
Ҳосил шуда фаровон аз дасти марди деҳқон,
Эй марди ризқбахшо, пирҶзият муборак!
Соҳиб шудӣ ба мулку ҳам обу ҳам заминат,
Бо амру адли Пешво пирҶзият муборак!
Дар васфи марди деҳқон доим бигӯ, Ҳусайно,
Сархирманат ба боло, пирҶзият муборак!

21.11.2019.

«ГОФ»

БАЙНИ МАРДУМ ДАР ЧАҲОН ҲАРГИЗ НАБОШАД НОМИ ЧАНГ (1701)

Байни мардум дар чаҳон ҳаргиз набошад номи чанг,
Тинҷӣ ояд бар забон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Номи чанг он ҷо, ки бошад, нафрате дорам ба он,
Чун баҳори беҳазон ҳаргиз набошад номи чанг.
Дар иборат ҳар насихат ҷумлагӣ асбоби сулҳ
Чун асал андар даҳон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Тинҷию оромиҳо ободӣ орад оқибат,
Ҳамчу роҳи Қаҳкашон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Сулҳу оромии кишвар иштиёқи мо бувад,
Номи миллат ҷовидон, ҳаргиз набошад номи чанг.
Бадтарин ҳолат ба дунё фитна бошад, эй Ҳусайн,
Тоҷикистон дар амон, ҳаргиз набошад номи чанг.

29.10.2019.

“ЛОМ”

РАСМИ ХУБИ ТОЧИКОН МЕҲМОННАВОЗӢ АЗ АЗАЛ (213)

Расми хуби тоҷикон меҳмоннавозӣ аз азал,
Суннати миллии мо дар ҳар амал байналмилал.
Суннати меҳмоннавозӣ рамзи инсонпарварист,
Қадри инсон гар бидонӣ, мешавӣ соҳибамал.
Ту ғизо омода кун аз баҳри меҳмон бемалол,
Ҳамраҳи меҳмон нишину суҳбате ҳадди ақал.
Ҳурмати меҳмон бидорӣ назди аҳли оила,
Тарбия ёбад зи ту фарзанди ту дар ҳар масал.
Ҳар гаҳе меҳмон биёяд беҳабар бар хони ту,
Ту ниғаҳ дор ойини меҳмоннавозӣ беилал.
Ризқи рӯзӣ ҳамраҳи меҳмон биёяд доимо,
Ту китобат кун, Ҳусайно, расми некон дар ғазал.

ДАР ДИЛУ ДАР ДИДА ЧО ШАВ, БАР ТУ ОРАД ОН КАМОЛ (461)

Дар дилу дар дида чо шав, бар ту орад он камол,
Дар тавозуъ хоки раҳ шав, бар ту орад он чамол.
Некиҳо кун дар ҳаётат, ҳар чӣ меояд зи даст,
Соҳиби дунё шавӣ, ризки ту бошад аз ҳалол.
Мардуми атроф гар хайре зи ту дорад умед,
Хидмати шоиста кун аз баҳри мардум бемалол.
Гар ризо бошад Худо, мардум зи ту розӣ шаванд,
Амри Ҳахро пеша гир, то аз ту ояд эътидол.
Гар ту фикре мекунӣ аз баҳри фардо дар амал,
Љумла корат хайр гардад, бошӣ эмин аз завол.
Гар камоле ёфтӣ, аз худ марав ҳаргиз, Хусайн,
Бар ту ояд дар ҳаётат раҳмати он Зулҷалол.

ЧАШМИ МАН РАВШАН ШАВАД, ФАРЗАНД БИНАМ БАРКАМОЛ (1337)

Чашми ман равшан шавад, фарзанд бинам баркамол,
Баҳри ӯ гӯям мудом асло набинӣ ту завол.
Боз гӯям дар дуоҳо, ки ту бибошӣ, эй писар,
Соҳиби фазлу карам, дар илму ирфон навниҳол.
Меҳнате кун рӯзу шаб, обод гардад ин Ватан,
Дар раҳи ободиҳо бар ту намеояд малол.
Ту чавонмардӣ бикун дар байни халқу миллатат,
Фурсатеро дон ғанимат, гар надорӣ ҳам маҷол.
Ту шикоятҳо макун, коҳиш наёбад умри ту,
Шукри неъматҳо бикун, ҳам аз Худо ҳаргиз манол.
Байти шоирро чу хонӣ, дурри маънӣ дар ғазал,
Наъти ашъори Ҳусайн, дар сурату сират ҷамол.

01.03.2019.

ЯК ҲАЗОРУ ЧОРСАД ПАЙМОНА ПУР ШУД АЗ ҒАЗАЛ (1400)

Як ҳазору чорсад паймона пур шуд аз ғазал,
Шукри онро мекунам мафҳуми тақдир аз азал.
Домани соҳибдилон хирман бувад аз баҳри ман,
Дона чинам дар радиф, мазмуну маънӣ дар амал.
Гулшани аҳли карам зебо шавад бо ҳар гуле,
Васфи гул хуни дилу ҷононаи ман бебадал.
Маъдани илми ту бошад, эй ғазалхон, дар қалам,
Баҳри ту бинвиштаам ман он чӣ омад дар масал.
Гуфтани зарбулмасал орад ба мардум нафъи худ,
Равшанӣ н-орад ба дилҳо, гар сухан шуд бемаҳал.
Ҳадя созӣ баҳри миллат ҳарфи худро, эй Ҳусайн,
Дар ғазал гӯ доимо манзуми ман илму амал.

15.04.2019.

АҲЛИ МАҒРИБРО ТУ БУБИН ДАР ИЛМУ ИРФОН БАРКАМОЛ (1604)

Аҳли Мағрибро бубин дар илму ирфон баркамол,
Аҳли Машриқ то ба ҳол андар тақаддум навниҳол.
Дар замонҳои куҳан хуршеди дониш шарқӣ буд,
Ҳикмати Сино бидон аз аҳли Шарқ он шуд завол.
Дар улуми дину дунё ту бикун тақлиди Ғарб,
То тақаддум пешат ояд, бар ту бахшад он маҷол.
Ҳамрахат фисқу зиён худ розӣ гардад душманат,
Акси онро гар кунӣ, дар фикри ту н-ояд малол.
Кори хайреро бикун, худ ранчи безорӣ мақаш,
Ҳамдами некон бишав, аз умри хайри худ манол.
Лафзи зебову гуворо зевари шеърӣ ту аст,
Зеби маънӣ, эй Ҳусайн, ашъорро бахшад ҷамол.

14.09.2019.

ИФТИХОРИ МИЛЛАТИ МО ДАР ЧАҲОН БОШАД КАМОЛ (1748)

Ифтихори миллати мо дар чаҳон бошад Камол,
Соҳиби ҷашни ҷаҳонӣ дар замон бошад Камол.
Дар миёни аҳли ирфон худ камоли мазҳар аст,
Навбахори миллати худ, беҳазон бошад Камол.
Дар ғарибӣ ҳар чӣ гуфтӯ, буд ёде аз Хучанд,
Ман нагӯям аз касе озурдаҷон бошад Камол.
Назми ўро ту бубин дар ҳар ғазал садҳо ҳадаф,
Рӯзи ҳаф(т)садсолагӣ вирди забон бошад Камол.
Дар самои маърифат рахшанда шуд девони вай,
Дар тани ин миллати худ ҳамчу ҷон бошад Камол.
Тоҷикистон бар бузургон Пешво дорад, Хусайн,
Дар забони халқу миллат ҷовидон бошад Камол.

30.12.2019.

ЧАШМИ МИЛЛАТРО КУШОЯД ИЛМУ ИРФОНИ КАМОЛ (1749)

Чашми миллатро кушояд илму ирфони Камол,
Дил мунаввар мешавад аз шамси тобони Камол.
Оташи ишқи Ватан хомӯш нагардад то абад,
Ҳар касе огаҳ шавад аз сирри пинҳони Камол.
Гавҳари асрори ҳикмат гар бичӯй аз Хучанд,
Лутф гардад дар ниқоб аз чашми султони Камол.
Дил муқими кӯйи ҷонон гуфт, ҳолаш дар назар,
Буд бо ёди Ватан ҳоли парешони Камол.
Аз замони миллати худ шод гардад руҳи вай,
Во ғарибо, нашнавам аз ҷисми бечони Камол.
Риштаи ҳар як ғазалҳо аз Хучанд бошад, Хусайн,
Дурри манзуме бувад дар назми девони Камол.

31.12.2019.

БАДРИ МУНИРИ ТОЧИКОН АНДАР САМО БОШАД КАМОЛ (1750)

Бадри мунири тоҷикон андар само бошад Камол,
Бар Ҳофизи ғайбошно худ муқтадо бошад Камол.
Андар давоми қарнҳо гар зикри вай шуд бардавом,
Дар ҳаф(т)садум мелоди худ нуру чило бошад Камол.
Аз Каъбаи мақсуди вай ояд Самарқанду Хучанд,
Аз баҳри халқу миллаташ соҳибдуо бошад Камол.
Шайхи Камоли миллатам андар қабои шеъри худ,
Васфи ашоир дар суҳуф, аз авлиё бошад Камол.
Таъби латифи шайхро шоҳона гуфтӣ, эй Ҳусайн,
Андар раҳи иршоди мо худ раҳнамо бошад Камол.
Гарчанд дар садсолаҳо Табрез бошад марқадаш,
Бо меҳри бепоёни худ дар қалби мо бошад Камол.

01.01.2020.

ДУРРУ ГАВҲАР ЧИДААМ АЗ БАҲРУ ДАРЁИ КАМОЛ (1751)

Дурру гавҳар чидаам аз баҳру дарёи Камол,
Ғарқи маъно дар дилам гирдоби савдои Камол.
Маънии ин дурру гавҳар нақди ҳикмат дар садаф,
Назди ҳар соҳибназар бозори шайдои Камол.
Зинати ашъори вай сарчашмааш шаҳри Хучанд,
Ҳофизи Шероз гӯяд наъти зебои Камол.
Монда аз мавлиди худ садҳо нишона дар ғазал,
Чехраи миллат бувад асрори симои Камол.
Дар ҳақиқат шайх бошад шамси тобони Ҳусайн,
Оламе равшан шавад аз меҳри маънои Камол.
Қашни мелоди Камол эҳёи миллат дар назар,
Муждае аз мо расад аз баҳри фардои Камол.

01.01.2020.

“МИМ”

ПАРЧАМИ МО ДАР ҶАҲОН ШУД ИФТИХОРИ МИЛЛАТАМ (271)

Парчами мо дар ҷаҳон шуд ифтихори миллатам,
Рамзи давлат дар замон шуд эътибори миллатам.
Он дирафши Ковиён аз Коваи оҳангар аст,
Баъди истиқлоли мо шуд иқтидори миллатам.
Давлати тоҷик омад аз замонҳои қадим,
Парчамаш поянда шуд чун кӯҳсори миллатам.
Нақши парчам, аввалан, оинаи таърих дон,
Баъди даврони зиёди интизори миллатам.
Ҷашни Парчам чун усули якдилӣ дар байни мо,
Шаъшаъи¹ алвони вай шуд ибтикори миллатам.
Шахси парчамдори миллат Пешвову раҳнамо,
Дар ғазал гӯ, эй Хусайн, аз ифтихори миллатам.

¹ Шаъшаъ/ шаъшаъа – нурпошӣ, партавфиканӣ.

КИШВАРАМ ТОЧИКИСТОН – БАХШАНДАИ НИШОТАМ 263

Кишварам Тоҷикистон – бахшандаи нишотам,
Дар хоки покат бошад ҳам мавту ҳам ҳаётам.
Хубби ватан дар ҳадис омад ба мо аз Набӣ,
Чайхуну Нилро бидон, Сайхуну ҳам Фуротам.
Оромии ин диёр амну амони миллат,
Халал наёбад, эй кош, ин назму ин саботам.
Дар ҳар дуо бигӯям: Оромӣ насиб гардон,
Мақбули даргаҳ бошад ҳам савму¹ ҳам салотам².
Ҳар фарди миллат бо ман ҳамраёю ҳамакида,
Аз баҳри парвози ман шавад ҳарду қанотам.
Ифтихор кун, Ҳусайно, дар ҳар кучо, ки бошӣ,
Кишварам Тоҷикистон, дар он бошад начотам.

¹ Савм – рӯза.

² Салот – намоз.

РАНЧИШИ ХОТИР НАДОРАМ БАҲРИ ТУ САНГАР КУНАМ (330)

Ранчиши хотир надорам, баҳри ту сангар кунам,
Баҳри девори ғазаб ман меҳрро лангар кунам.
Сабру оромӣ надорам, гар ту бошӣ тирадил,
Баҳри хушнудии ту гуфтори худ анбар кунам.
Эй мухотаб, меҳри ту андар дилам маъво гирифт,
Ҳарчӣ дорам дар бисотам, дар барат зевар кунам.
Ман намехоҳам, ки худро назди ту беҳ оварам,
Ту ҳақиқатро бигӯ, ман он сухан довар кунам.
Доварӣ дар ҳар сухан чун маънӣ андар маънӣ аст,
Ман намехоҳам сухан бар қалби ту ханҷар кунам.
Ҳикмати ҳоким бидонӣ, шукри давронро бикун,
Эй Ҳусайн, доим бигӯ: Ман хидмати кишвар кунам.

МАРДУМОНИ НЕКХӢ ХУД АӢЛИ ИЛМАНДУ ӢАКИМ (925)

Мардумони некхӢ худ аӢли илманду Ӣаким,
Комрону босаодат, васфашон бошад Ӣалим.
РаӢму шафӢат дар дилу Ӣам меӢрубонӢ дар замир,
Дар дилу Ӣам зикрашон номи Худованди РаӢим.
Дар масири ин ӢаӢт арзиш надорад молу ӢоӢ,
МуӢтадил дар Ӣар амал, Ӣам ӢодаӢои мустаӢим.
Ӣар замоне Ӣ бубинад меӢнату дарду алам,
Изтиробе Ӣис кунад, ранӢур бошад Ӣам алим.
Аз замони бостонӢ дostonӢо мондаанд,
Ӣикмату ирфон ба мо мерос монда аз Ӣадим.
Дар асоси илму ирфон Ӣар Ӣазал бошад, Ӣусайн,
Мевазад бар бӢӢстони Ӣон ба монанди насим.

БА ИН САРЧАМЪИИ МИЛЛАТ, КИ КИШВАР ДАР АМОН БИНАМ (909)

Намехоҳам адоватро ба дасти душманон бинам,
Мурувват рафта аз мардум, сахоро дар забон бинам.
Риёву сумъаи мулло ба дастори дарозу риш,
Ҳама аҳли қаламкашро бахилу нотавон бинам.
Хазонрезии ин олам зи ношукрӣ шавад пайдо,
Ба назди мардуми чоҳил хазонро ман гарон бинам.
Бузургворони ин айём шарафёбанд бо ҳикмат,
Ҳама рамзи асолатро зи файзи хонадон бинам.
Агар хоҳӣ каломи ту бимонад дар масири даҳр,
Ҳусайно, ту насихат кун, насоиҳ ҷовидон бинам.
Ту доим панд мегӯӣ ба нафъи мардуму ваҳдат,
Зи сарчамъиҳои миллат ин Ватанро дар амон бинам.

ГАР ЗАРРАЕ БОШАД ЗИ МАН ХАЙРЕ ЗИ БАҲРИ МИЛЛАТАМ (308)

Гуфтору кирдорам накӯст, бар халқ ёрӣ мекунам,
Инҳо ҳама доди Худо, ман бахтиёрӣ мекунам.
Гар имтиҳонам мекунад бо лутфи худ Парвардигор,
Осоише пурсам аз ӯ, шабзиндадорӣ мекунам.
Роҳи сирот-ал-мустақим пайваста бо Қуръон бувад,
Дар роҳи таълими улум ман дастёрӣ мекунам.
Гар заррае бошад зи ман хайре зи баҳри миллатам,
Дар роҳи иршоду ғазал ман пофишорӣ мекунам.
Ҳар хидмате, ки мекунӣ дар роҳи ислом, эй Ҳусайн,
Бар халқу бар миллат, бигӯ, воқеънигорӣ мекунам.
Эҷоди маънӣ дар калом пайваста бо гардун бувад,
Ҳар он чӣ ояд аз Худо, миннатгузорӣ мекунам.

САРАФРОЗӢ КУНАМ ДОИМ, ДИЁРЕ ЧУН ЧАМАН ДОРАМ (784)

Сарафрозӣ кунaм доим, диёре чун чамаи дорам,
Тафохур¹ мекунам ҳар дам, ҳаёте дар Ватан дорам.
Ватан ин Тоҷикистону шарофат ваҳдати мардум,
Ҳимоят мекунам онро, агар чон дар бадаи дорам.
Бувад рами шарафмандӣ Нишону Парчами миллат,
Маёни аз Суруди он, тафохур аз суҳан дорам.
Бувад пирӯзии олам – адолат байни инсонҳо,
Чу дидам роҳи ободӣ, зафар дар анҷуман дорам.
Бигӯяд бо сипос ин дам Ҳусайн андар ғазалҳояш:
Шарофат аз Ватан дорам, саодат дар Ватан дорам.
Наҷоти мардуми мо шуд адолат дар ҳама айём,
Ғурури² миллиям гӯяд, ки ман марди Ватандорам!

¹ Тафохур – фаҳр, мағрурӣ, кибр, худписандӣ.

² Ғурур – фирефтан; фиреб; кибру калонигарӣ, такаббур, ҳа-вобаландӣ, болидаи ба чизи ботил.

КОМЁБӢ ЁФТАМ АНДАР РАӢИ ТАЪЛИМИ ИЛМ (437)

Комёбӣ ёфтам андар раҳи таълими илм,
Ҳам бузургӣ ёфтам андар раҳи таъзими илм.
Олимону фозилон пайваста бо гардун буванд,
Баҳрабахши мо мудом андар раҳи тақсими илм.
Дар давоми асрҳо арбоби илму маърифат
Хидмате карданд андар ҷодаи таслими илм.
Ман гирифтам сад ҳазорон ҳикмати аҳли адаб,
Хидмате вочиб бувад андар раҳи тафҳими илм.
Илми дину илми дунё дар ҳадаф яксон бувад,
Фарқмониҳо макун андар раҳи таҳкими илм.
Роҳи таълим пеш гир дар зиндагонӣ, эй Ҳусайн,
Ҳаққи олимро бидон андар раҳи тақрими илм.

ҲИҚМАТИСТОН ДАР ДИЛУ ОНРО БИГӢЯМ БО ҚАЛАМ (1019)

Ҳикматистон дар дилу онро бигӢям бо қалам,
Баҳри миллат зинда дорам ҳарчи бошад дар дилам.
Илму ирфон аст асоси пешрафти ҷамъият,
Аҳли Ғарб инро бидид, аммо надид онро Аҷам.
Шарқи мо дар илмомӯзӣ басо таъхир кард,
Ҳам улуми дину дунё шуд адам¹ бо сад алам.
То бисозад сӯзане, ҳиммат надорад аҳли Шарқ,
Баъди нисёни харобӣ шуд сабаб бо дарду ғам.
Ибни Сино фаҳри миллат дар давоми асрҳо,
Бӯалии сонӣ кучо? Осоише шуд дар Ҳарам.
Ҳикматистони Ҳусайн аст аз забони тоҷикӣ,
Шукри миллат мекунад бо мардуми соҳибкарам.

¹ Адам – муқобили вучуд нестӣ, нобудӣ.

ЗИ АҲЛИ ШАРҚИ ИН ДАВРОН МУСУЛМОНӢ НАМЕӢБАМ (1175)

Зи аҳли Шарқи ин даврон мусулмонӣ намеӢбам,
Чароғи донишу ирфон фурузонӣ намеӢбам.
Вафодорӣ ба аҳди худ намонда байни инсонҳо,
Ба хони ховарӣ, инак, намакдоне намеӢбам.
Ҳама ношукрии мардум зи чаҳлу кину бадхоҳӣ,
Муҳаббат байни инсонҳо ба меҳмонӣ намеӢбам.
Ба чашми ғарбиён бошад тамоми дурбиниҳо,
Зи гумроҳони бемантиқ суҳандоне намеӢбам.
Биё, эй аҳли Шарқи ман, сабақ аз аҳли Ғарб омӯз,
Адолат дар тарозуҳо зи мизоне намеӢбам.
Ҳусайно, бо каломи худ ту даъват кун ба илму фан,
Улуми дину дунёро зи девоне намеӢбам.

19.09.2018

ҚАРОҲАТ МЕШАВАД ҚАЛБАМ, ҲАР ОН ГАҲ ҒАФЛАТЕ БИНАМ (1176)

Қароҳат мешавад қалбам, ҳар он гаҳ ғафлате бинам,
Адоват дар назар бошад, ба гардиш зулмате бинам.
Қафас гардад ҳама саҳро, мусофир беватан бошад,
Ғарибиҳо ба ман ояд, зи марде ғурбате бинам.
Ватан ин Тоҷикистону гуҳар ҳар зарраи хокаш,
Забони шукр бикшоям, ҳар он гаҳ неъмате бинам.
Чавонмардони ин айём ҳама хушҳолу хуштолеъ,
Дуояш мекунам ҳар дам, зи марде ҳиммате бинам.
Рафиқу ёри ҳампеша ба наздам симу зар бошад,
Ҳарифонро дар ин олам ба молу давлате бинам.
Хусайно, раҳму шафқат кун, ки дилсӯзӣ ба ту ояд,
Талабгорам дар ин айём зи Холиқ раҳмате бинам.

19.09.2018

МУБОРАК ЧАШНИ НАВРҶЗАТ, ДИЁРАМ! (1369)

Муборак чашни Наврӯзат, диёрам!
Ҳумоюн шуд зи ту фасли баҳорам.
Сарафрозӣ ба миллат чилвагар шуд,
Ки шукрона-ш зи миллат интизорам.
Чароғи халқи мо пурнур гашта,
Ки он равшан кунад чашми хуморам.
Гули зардолуи бобоиро бубин,
Гулистон гаштааст инак диёрам.
Зи боди он насими навбаҳорон,
Муаттар шуд зи бўяш гулузорам.
Ҳусайно, бо тафохур гӯ ба миллат,
Ки ҳаст аз Пешво ин ифтихорам.

10.03.2019.

ДАР САРИ РОҲИ ҲАҚИҚАТ ОШИҚИ ШАЙДО МАНАМ (1379)

Дар сари роҳи ҳақиқат ошиқи шайдо манам,
Аз барои зиндагонӣ лоиқи дунё манам.
Ҳар чӣ гуфтам баҳри миллат васфи ободӣ бувад,
Ғарқи дарёи маонӣ шоири фардо манам.
Баҳру дарё он замону бигзарад киштӣ зи он,
Ҳар замон гавҳар бичӯй, зери ҳар дарё манам.
Чун нагардад хушк дарё чуз ба Мӯсои Калим,
Назди гаввосони баҳр имрӯз беғавғо манам.
Издихоми мардумон овозаи ишқ асту бас,
Зери гулхан ҳар садое Вомиқу Узро манам.
Чӯшиши хуни Ҳусайн андар ғазал чун гулхан аст,
Зери оташхона гӯяд хонаи маъно манам.

18.03.2019.

ВАСФИ ПАЁМИ ПЕШВОИ МИЛЛАТ (1288)

Шукр бо соли навин аз Пешво омад Паём,
Баҳри миллат раҳгузору раҳнамо омад Паём.
Зиндагӣ осуда шуд, сулҳу саодат пойдор,
Бо садоқат байни мардум ҳамнаво омад Паём.
Пешворо матлаби дил бахту тахти миллат аст,
Дар ҳадаф бар дарди миллат чун даво омад Паём.
Мактабу илму ҳунар, ҳам зиндагии бомаром,
Бар раҳи оянда бо нуру сафо омад Паём
Пешворо ҳар сухан андар радифи кори хайр,
Бемуҳобо дар ҳадаф баҳри бақо омад Паём.
Мешавад обод деҳот, рӯзгор андар нишот
Дар раҳи бахти Ватан муҳри ризо омад Паём.
Шукр месозам, Ҳусайно, зиндагӣ пурнур гашт,
Бар бақои миллатат ҳамчун дуо омад Паём.

03.01.2019.

ҲИММАТИ МАРДОНИ НЕКӢ ҲАСТ ЧУН ОЛИМАҚОМ (404)

Ҳиммати мардони некӢ ҳаст чун олимақом,
Гар ту олиҳимматӣ, умри ту бошад мустадом.
Хидмати миллат бикун, ҳам зиндагонии ҳалол,
Дур бош аз мардумозориву аз моли ҳаром.
Гар касе некӣ кунад, некӣ бикун ҳамчун саҳоб,
Гар бадӣ ояд зи кас, аз ӯ магир ту интиқом.
Гар ту дидӣ як нафар афтода муҳтоҷу ғариб,
Дастгири ӯ бишав муҳтоҷ бошад бар таом.
По бинех дар роҳи Ҳақ, ҳарчанд нафъаш камтар аст,
Нури бахту ҳам саодат бар ту ояд бардавом.
Меҳрубониҳо бикун бар қадри имкон, эй Ҳусайн,
Мардуми имрӯзу фардо бар ту оранд эҳтиром.

АССАЛОМ, ЭЙ ПЕШВОИ ИЛМИ ТОЧИК, АССАЛОМ (849)

Ассалом, эй пешвои илми тоҷик, ассалом,
Бар Шумо, Фарҳоди дониш, аз Хучанди мо паём.
Олими машҳури физик, ҳам фасеҳу ҳам балеғ,
Вориси Сукроти доно, чун Арасту дар мақом.
Ҳикмати хеле куҳан гар чизи Афлотун бувад,
Роҳи Синои ҳақим дар илми мо бошад низом.
Раҳбари илму фунун бо пешниҳоди Пешво,
Дар ҳақимӣ шуҳратовар дар миёни хосу ом.
Мефиристам баҳри ҳазрат мачмаъи ашъори худ,
Ҳамчу рамзи эътиқоду эътимоду эҳтиром.
Як дуо кун, эй Хусайн, аз баҳри Фарҳоди Раҳим,
То ки бошад раҳбари илми диёраш бардавом.

АЗ ЗАМОНҲОИ КУҲАН ОМАД САРАЗМИ МИЛЛАТАМ (1467)

Аз замонҳои куҳан омад Саразми миллатам,
Васфи миллат дар суҳан омад Саразми миллатам.
Пан(ҷ) ҳазору пан(ҷ) садум мелоди шаҳри тоҷикон,
Руҳи миллат баҳри тан омад Саразми миллатам.
Ҳоки поки Тоҷикистон ибтидо шуд аз Саразм,
Ифтихори ин ватан омад Саразми миллатам.
Баъди истиқлоли давлат ин Саразм эҳё шуда,
Дар гулистон чун ҷаман омад Саразми миллатам.
Баҳри табрикоти ту халқи ҷаҳон омода аст,
Чун мадори ҷону тан омад Саразми миллатам.
Дар сари эҳёи давлат Раҳбари миллат бувад,
Шодмонӣ дар бадан омад Саразми миллатам.
Васфи миллатро бигӯ бо ин Саразмат, эй Ҳусайн,
Халқ баҳри анҷуман омад, Саразми миллатам.

07.06.2019.

САРАЗМИ МИЛЛАТАМРО МАН НАМУНА ДАР ҶАҲОН БИНАМ (1474)

Саразми миллатамро ман намуна дар ҷаҳон биам,
Зи осори куҳан шамсе ба чашми худ аён биам.
Шуда маълум таърихаш зи ковишҳои осораш,
Зи ҳар як зарраи хокаш намуна як нишон биам.
Шаҳаншоҳони дунёро Саразмаш хоки суғдӣ шуд,
Ҳама асрори дунёро ба шакле дар ниҳон биам.
Саразми миллату қавмам тамаддун баҳри миллат шуд,
Саразми миллати худро ҳамеша ҷовидон биам.
Ҳасоратҳои мулки мо нишони асри сангин аст,
Намехоҳам зиёнеро зи дасти дигарон биам.
Ҳама ободии олам, Ҳусайно, баҳри озоиш,
Ба назми худ бигӯ доим: Ватан андар амон биам.

10.06.2019.

ФАХРИ МИЛЛАТ ШУД САРАЗМУ БАҲРИ ДИДОР ОМАДАМ (1482)

Фахри миллат шуд Саразму баҳри дидор омадам,
Дар раҳи васфи Саразм амсоли меъмор омадам.
Омадам то худ бубинам зарраҳои хоки он,
Баҳри ҳуҷҷат бо қалам бо роҳи душвор омадам.
Дар санад аз баҳри ҳуҷҷат баҳри даъво матлабе,
Бетичорат ҳукми фатво ман харидор омадам.
Ман бичустам шашҳазора соли онро бо далел,
Баҳри исботи сухан бар зери девор омадам.
Муҷибӣ исботи ҳуҷҷат нақши мардум дар амал,
Бо сурури қалби худ ҷашни сазовор омадам.
Ҳарчӣ хоҳӣ бо далоил худ бигӯӣ, эй Ҳусайн,
Дар баёни ҳар ғазал аз баҳри гуфтор омадам.

18.06.2019.

МЕҲВАРИ ТАЪРИХИ МИЛЛАТ ИБТИДО ШУД АЗ САРАЗМ (1503)

Меҳвари таърихи миллат ибтидо шуд аз Саразм,
Пояи зарпӯши он ҳам кимиё шуд аз Саразм.
Шуд Зарафшон дар ҷаҳон машҳур аз ин ҳафриёт,
Маъхази таърихи миллат дар садо шуд аз Саразм.
Хидмати маъхазшиносон баҳри мо санги асос,
Равшанӣ сад тираҳо ҳам босазо шуд аз Саразм.
Дар пайи ободиҳо, эҳёи осори куҳан,
Дар мақоми ҷустуҷӯи беҳато шуд аз Саразм.
Дар ҳадаф аз ҷӯстучӯ бунёди ҳар шаҳри куҳан,
Дар баёни илми таърих муқтадо шуд аз Саразм.
Асли насли миллатат бошад, Ҳусайно, аҳли Суғд,
Раҳбари миллат ба таърих раҳнамо шуд аз Саразм.

01.07.2019.

ДАР ҲАЁТИ ИН ЧАҲОН ШУКРИ ХУДО БОЯД КУНЕМ (1459)

Дар ҳаёти ин чаҳон шукри Худо бояд кунем,
Аз ҳасуду кинаҳо дилро сафо бояд кунем.
Дур бошем аз мазаммат, манманӣ, кибру ҳаво,
Ҳар амал баҳри саодат бе риё бояд кунем.
Бо умеди рӯзи фардо зиндагӣ андар бихишт,
Баҳри муҳтоҷу یتим дасти ато бояд кунем.
Гумраҳиро гар бидидем, садди раҳ бошем мудом,
Бо сухан андар далолат бе асо бояд кунем.
Хотири марди накӯро пос дорем, эй азиз,
Васфи инсони накӯро бе хато бояд кунем.
Раҳнамоиҳо бикун бо панду андарзат, Ҳусайн,
Ҳар чавонро бо ҳидоят раҳнамо бояд кунем.

22.05.2019.

МО ЧАВОНОНИ ЗАМОН ШУКРОНАИ ДАВРОН КУНЕМ (1487)

Мо чавонони замон шукронаи даврон кунем,
Ифтихори миллӣ аз Исмоилӣ Сомон кунем.
Шукри истиклоли давлат парчами миллат баланд,
Шукри шоҳи додгар Эмомалӣ Раҳмон кунем.
Шукри оромии миллат – адли Пешво дар назар,
Дар масири зиндагӣ шукронаи султон кунем.
Худ навозишҳо кунад аз баҳри муҳтоҷу ятим,
Шукри раҳми Пешво, шукронаи дармон кунем.
Рамзи давлат худ нишону шукри Роғун дар забон,
Хоки поки Тоҷикистон сурма бар чашмон кунем.
Шукри халқи Тоҷикистон, шукри ободии он,
Шукри адли Пешво, Эмомалӣ Раҳмон кунем.

17.06.2019.

АЗ ВАТАН БАҲРИ ШУМО БО ХУД САЛОМ ОВАРДААМ (1504)

Аз Ватан баҳри шумо бо худ салом овардаам,
Меҳри худ бо ҷону тан рамзи паём овардаам.
Дар Ватан тинҷӣ, амонӣ, пешрафти иқтисод,
Чун башоратҳои нек бар хосу ом овардаам.
Ман таманно мекунам аз баҳри ҳар як навҷавон,
Гарчи дуред аз Ватан, назми калом овардаам.
Ҳар ҷавон бояд бидонад қадри меҳан дар амал,
Аз гулистони Ватан гул бар машом овардаам.
Эй ҷавонони Ватан, донед қадри умри худ,
Ин суҳанро аз Ватан ман бо маром овардаам.
Бо суҳан даъват бикун бар ҳулки некӯ, эй Ҳусайн,
Ту бигӯ ҳар кори хайр андар калом овардаам.
Эй ҷавонони азиз, бошед доим сарбаланд,
Аз меҳан баҳри шумо садҳо салом овардаам.

01.07.2019.

ЭЙ ВАТАН, ЭЙ АҲЛИ МЕҲАН, БАР ШУМО ПАЗМОН ШУДАМ (1713)

Эй Ватан, эй аҳли меҳан, бар шумо пазмон шудам,
Хотири меҳру муҳаббат дар сафар ҳайрон шудам.
Ман бичустам илму ирфон он чи омад баҳри ман,
Дар сафар, ҳам дар ҳазар чун Юсуфи Канъон шудам.
Дар баёни ҳар дуо ёдоварӣ кардам ба дил,
Аз барои дарди миллат бо қалам дармон шудам.
Як замоне хушксол омад, қалам гуфто ба ман:
– Аз барои ҳар гуле як қатраи борон шудам.
Қатраи борони ман нафъе чу орад баҳри халқ,
Бо навишти ҳарфи худ гулхонаи даврон шудам.
Шукри неъмат мекунӣ баҳри Ватан доим, Хусайн,
Бо қалам гӯ дар ғазалҳо соҳиби гулдон шудам.

08.11.2019.

МАН БА ИН ХУРРАМЗАМИН БАҲРИ САОДАТ ОМАДАМ (1737)

Ман ба ин хуррамзамин баҳри саодат омадам,
Ҳам ба ҳукми қисматам бо вақту соат омадам.
Шукри неъмат мекунам, масъулият андар барам,
Комронӣ аз азал, баҳри рисолат омадам.
Ҳар чӣ кардам дар ҳаётам, баҳри миллат шуд ҳилол,
То ки он бадре шавад, рамзи шарофат омадам.
Лангари дарёи мавлид адлу инсоф асту бас,
Бехасорат, безарар баҳри адолат омадам.
Минбару меҳробу масҷид пайрави аҳли хирад,
Раҳнамо андар ғазал баҳри ҳидоят омадам.
Ҳикматашро худ бигӯяд нуктаи шеъри Ҳусайн,
Ҳар чи гуфтам мухтасар, баҳри садоқат омадам.

03.12.2019.

ШУКРОНАИ АМНУ АМОН МАН ДАР ҲАЁТАМ ДИДААМ (1811)

Шукронаи амну амон ман дар ҳаётам дидаам,
Ободии давру замон ман дар ҳаётам дидаам.
Побӯси аспам дар инон садҳо сафарҳо ройгон,
Хайри мамолик дар ҷаҳон ман дар ҳаётам дидаам.
Дӯстони содиқ мисли ҷон ҳам дар дилу ҳам дар забон,
Ёри мувофиқ дилситон ман дар ҳаётам дидаам.
Андар амал шуд имтиҳон сангини омад ногаҳон,
Дар назди мардум ноаён ман дар ҳаётам дидаам.
Вазнини рафта он замон бо ёрӯ дӯсти меҳрубон,
Дар зери борон соябон ман дар ҳаётам дидаам.
Шукронаи назми ҷавон бошад Ҳусайно дар ниҳон,
Аъмоли хайр шуд ҷовидон ман дар ҳаётам дидаам.

10.02.2020.

ШУКРИ ҲАҚ БАР НАФЪИ МИЛЛАТ МАН БА ДУНЁ ОМАДАМ (1902)

Шукри ҳақ бар нафъи миллат ман ба дунё омадам,
Дар раҳи беинтиҳо ҳамчун ҳувайдо омадам.
Мунтаҳои ҳар амал поянда бошад дар дилам,
Панду андарзи Илоҳӣ баҳри фатво омадам.
Ҳамчу булбул дар гулистон зиндаги дорам ба гул,
Дар давоми умри худ баҳри тамошо омадам.
Ҳар касе дар роҳи тақво бартарӣ дорад ба худ,
Дар раҳи парҳезиҳо бо сад таманно омадам.
Хоҳиши ман дар ҳаёт ҳеҷ гаҳ набуд дар роҳи бад,
Шукри Ҳақ то ин замон бе як муаммо омадам.
Зиндагӣ кун, эй Ҳусайно, ҳосили умрат бубин,
То бигӯяд руҳи ту ман назди мавло омадам.

29.03.2020.

“НУН”

ГАР ЧАҲОН АНГУШТАРӢ, ШАҲРИ ДУШАНБЕ ЧУН НИГИН (533)

Пойтахти Тоҷикистон – ҷаннати рӯи замин,
Гар чаҳон ангуштарӣ, шаҳри Душанбе чун нигин¹.
Ҳар дарахташ лаъли нодир, гавҳари қиматбаҳо,
Меваҳои шахдбораи дар сифат чун ангубин².
Миллати тоҷик бо номат чу хусрав³ сарбаланд,
Эй Душанбе, тоҷ шав бар мардуми Ховарзамин⁴.
Ҳар ҷавон имрӯз дорад бо Душанбе ифтихор,
Қасри миллат – рамзи иқболи диёри нозанин.
Шаҳри тоҷи тоҷикон ободу зебо, эй Ҳусайн,
Шаҳрвандон шоду мамнун⁵, шаҳриёраи⁶ шуд амин.
Эй Душанбе, рамзи давлат, пойтахти мо туй,
Кош байни шаҳрҳо бошӣ ҳамеша беҳтарин.

¹ Нигин – ангуштарин, ангуштарӣ, ангуштарини мӯҳрдори подшоҳон; санги қимматбаҳое, ки дар болои ангуштарӣ бошад.

² Ангубин – асал, шахд.

³ Хусрав – шоханшоҳ.

⁴ Ховарзамин – Шарқ, Машрик.

⁵ Мамнун – хушҳол.

⁶ Шаҳриёр – роҳбар, ҳокими шаҳр, соҳибфармон.

ТОЧИКИСТОН ИФТИХОРУ ШУҲРАТУ УНВОНИ МАН (262)

Тоҷикистон ифтихору шуҳрату унвони ман,
Ҳар кучо бошам, бигӯям: Ин Ватан бӯстони ман.
Байни кишварҳои олам чун нигини хотам аст,
Дар самои пур зи ахтар кавкаби рахшони ман.
Гар Ватан гӯям, садо ояд ба ман аз хуни ман,
Равшанӣ ояд ба қалбу нур бар чашмони ман.
Дар сафар бошам агар, ёди Ватанро мекунам,
Баҳри Юсуф ман бигӯям: Ин Ватан Канъони ман.
Тоҷикистон меҳанам, гаҳвораи аҷдоди ман,
Рамзи истиқлол бошад давра ҳам даврони ман.
Эй Ҳусайн, андар ғазал шукронаи даврон бигӯ,
Байни хосу¹ ҳам авом² манзума³ шуд девони ман.

¹ Хос – шахсони маъруф, волокадрон.

² Авом – омма, мардумон.

³ Манзума – ба назм даровардашуда.

РУСТОИ РОСРОВУТ АСТ АЗ СУҒДОН НИШОН (93)

Рустои Росровут аст аз суғдон нишон,
Мерасад ҳар қуллаи кӯҳаш ба авчи осмон.
Хоки зархезаш муқаддас, чашмасор – оби ҳаёт,
Мардуми боҳимматаш дар роҳи некӣ босабот.
Росровут байни деҳот ҳалқаи заррин бувад,
Мардумаш аҳли тичорат, аҳли илму дин бувад.
Мардумаш дар мушкилӣ мушкилкушои ҳамдигар,
Ғамгусори якдигар, ҳам дилкушои ҳамдигар.
Чилваи рангинкамон аз Метк то Даҳкат бувад,
Кӯчабоғи булбулон ин боғи Хишеват бувад.
Росровут, эй диёри мардуми соҳибдуо,
Навчавонони туро умре ниғаҳ дорад Худо!
Марқади аҷдоди ту бошад, Ҳусайно, ин макон,
Ҳикмати «хубб-ул ватан» дар қалби покат ҷовидон!
Ту дуо кун баҳри миллат, Тоҷикистон зинда бод,
Росровути ту чун гул дар гулистон зинда бод!

ШУД ТОЧИКИСТОН ВОРИСИ ОН ДАВЛАТИ СОМОНИЁН (264)

Дармони дарди миллатам тавҳид бошад дар ҷаҳон,
Сарҷамъии миллат бувад аз юмни чандин қаҳрамон.
Сомониён дар асри худ сарҷамъ карда тоҷикон,
Аркони давлат баҳри мо монда аз он давра замон.
Девони Исмоил мудом бо адл буда ҳаммаром,
Ҳам дину ҳам мазҳаб, бидон,

дар ҷашми мардум шуд аён.

Аз баъди даҳ қарни расо мо соҳиби давлат шудем,
Шуд Тоҷикистон вориси он давлати Сомониён.
Хуршеди тобон Пешво Эмомалӣ Раҳмони мо,
Исмоили сонӣ бувад инак ба кулли тоҷикон.
Доим дуо кун, эй Ҳусайн, андар раҳи сулҳу салоҳ
Тоҷик сарафрозӣ кунад дар ин замин чун Қаҳқашон.

ШОҲРОҲИ ЗИНДАГӢ БАР ЧАШМИ МО БОШАД АЁН (405)

Шоҳроҳи зиндагӣ бар чашми мо бошад аён,
Ибтидо аз кай буду ҳам интиҳояш ноаён.
Мо дар ин айёми нек осудадил аз ваҳдатем,
Роҳи мо ҳамвор бошад сӯи фардои замон.
Роҳ ноҳамвор агар бошад, набошад пешрафт,
Санги раҳ бахшад ба пой роҳрав доим зиён.
Шоҳроҳ аст ин ҳаёт – дар он гузаргоҳи зиёд,
Бе хато бояд гузашт, ин роҳ бошад имтиҳон.
Кӯчаи борики мо гар бар хиёбонҳо барад,
Кори хайре чун кунем, аз мо бимонад як нишон.
Он хиёбони бузург ин роҳи умр аст, эй Хусайн,
Ҳамраҳи мардум бишав, роҳи ту – Роҳи Қаҳқашон.

ДАР МАСИРИ ЗИНДАГӢ ВАЙРОНАРО ОБОД КУН (441)

Дар масири зиндагӣ вайронаро обод кун,
Ҳар кучо пое ниҳӣ, ғамдидагонро шод кун.
Аз тариқи неқномиҳо башоратҳо бидеҳ,
Зиндагонро эҳтирому рафтагонро ёд кун.
Дӯсти содиқ бувад доим бароят хайрхоҳ,
То тавонӣ дӯстонро хурраму дилшод кун.
Шукри неъмат мекунем, обод бошад ин Ватан,
Дар замону асри мо қошонаҳо¹ бунёд кун.
Бар ҷавонон ту бигӯ аз фитнаҳо оғаҳ шавед,
Қавми худро ҷониби созандагӣ иршод² кун.
То ҷаҳоне баҳра бардорад зи андарзат, Ҳусайн,
Ҳар чӣ ояд аз Худо, андар ғазал эҷод кун.

¹ Қошона – хонаи хурд, бошишгоҳи зимистона.

² Иршод – роҳи рост нишон додан, раҳнамоӣ кардан.

ҲАР ҶАВОҢ БОЯД БИДОҢАД: ҚАРЗИ МО ҲИФЗИ ВАТАН (535)

Мулки олам шуд амонат, эй ҷавонони ҷаҳон,
Ҳифзи он вочиб бувад дар ҳар замону ҳар макон.
Ҳар ҷавон бояд бидонад: қарзи мо ҳифзи Ватан,
Ҷаҳд кун, то дар Ватан миллат бимонад дар амон.
Мардуми рӯи ҷаҳон ғарқи хилофу фитнаҳо¹,
Дур шав дар ҳар макон аз фитнаҳои ин замон.
Фитнаву бугзу² адоват³ мулки оламо барад,
Бар сарат тире занад он кас, ки бардорад камон.
Садди роҳи фитнаҳо шав, дасти холи аз силоҳ,
Номи некат дар раҳи сулҳ аз ту бошад як нишон.
Эй Ҳусайн, аз баҳри ин насли ҷавон ҳикмат бигӯ,
То бимонад байни мардум номи некат ҷовидон.

¹ Фитна – балво, шӯриш, исён, ихтилол, ҷанг, ҳарб.

² Бугз – кина, адоват, душманӣ.

³ Адоват – душманӣ, бадҳоҳӣ, кинадорӣ, муҳосимат, муҳо-
лифат.

ТАШНА ҚАДРИ ОБ ДОНАД, ХИС КУНАД БО ЧИСМУ ЧОН (559)

Ташна қадри об донaд, хис кунад бо чисму чон,
Дар назар анҳор¹ ояд қатра бошад дар даҳон.
Халқ медонад, ки оби баҳр бошад пурнамак ,
Ташналаб дар иштиёқ², гар баҳр бошад бекарон.
Бар лаби дарё нишинӣ, ташналабро ёд кун,
Қадри неъмат дон, бикун шукронаи оби равон.
Гар дарахти босамар аз об бошад бенасиб,
Баъди айёми накӯ оҳиста мегардад хазон.
Эй Ҳусайн, андар ғазал ту ташналабро ёд кун,
Ташнагии илми ту ибрат шавад бар дигарон.
Ҳар кафи оби равон рамзи ҳаёти дигар аст,
Қадри онро ту бидон, доим бимонӣ дар амон.

¹ Анҳор – ҷ. наҳр, ҷўйборҳо.

² Иштиёқ – шавқмандӣ ва орзумандии қавӣ.

ОБРҶҶО МОЛУ МУЛКАТ ДАР ГАРАВ БОШАД, БИДОН (577)

ОбрҶҶО молу мулкат дар гарав бошад, бидон,
Он гарав шукронаи неъмат ба ту чун имтиҳон.
Шукри неъматҳо бикун дар роҳи ҳақ пайваста шав,
Ризку рӯзӣ бардавом бар ту чу ояд бегумон.
Куфри неъматҳо макун, дар ҳар нафас шукрона гӯ,
Эй бародар, куфри неъмат мебиёрад сад зиён.
Абр орад барфу борон – нафъи он бар бандагон,
Аз барои рӯи ту обе наборад з-осмон.
Дар масири¹ зиндагӣ бар чашми ту зоҳир шавад,
Ирзу² чоҳу³ молу мулкат ҳарчӣ бошад дар ниҳон.
Эй Ҳусайн, аз шукри неъмат ризқи кас афзун шавад,
Шукри ин даврон бигӯ, то сулҳ бошад ҷовидон.

¹ Масир – сайргоҳ; роҳи рафт; сайр; равиш, ҳаракат.

² Ирз – обрӯ номус, ҳайсиат, шараф.

³ Чоҳ – мақом, мартаба, рутба; мақом ва мартабаи олий.

АНДАР ҲИДОЯТ, ЭЙ ЧАВОН, БИШНАВ ТУ АЛФОЗИ ҲУСАЙН (17)

Осори чанг озурдагӣ бошад ба ҳар даври замон,
Зулму ситам меоварад бар мардумон тиру камон.
Авзоъи¹ оламро бубин, аъдои² инсон дар камин,
Афкори солим шуд ҳазин, асҳоби душман бадгумон.
Ҳам Суриёву ҳам Ирок, ҳам Мисру мулки Либиё
Бо хуну хок оғушта гашт аз дасти ин ноодилон.
Ин чанг бо номи чиҳод, он қатл дар роҳи Худо,
Бешак, чиҳоде нест ин, таълими Қуръон нест он.
Ҳар фитнаву ҳар душманӣ аз номи дин бошад хато,
Хуни мусалмон мечакад аз теғҳои хунчакон.
Андар ҳимоёти Ватан бошем мо бо қону тан,
Аз баҳри сулҳу дустӣ бошем бо ҳам меҳрубон.
Андар ҳидоят, эй чавон, бишнав ту алфози³ Ҳусайн,
Шукронаи даврон кунӣ, доим бимонӣ дар амон!
Аз фитнаҳо дурӣ намо, дар роҳи мазҳаб рост рав,
Баҳри Ватан хидмат намо, номат бимонад ҷовидон.

¹ Авзоъ – қ. вазъ, ҳолат.

² Аъдо – қ. адӯ, душман.

³ Алфоз – қ. лафз.

РУДИ САЙХУН БИГЗАРАД АЗ САРЗАМИНИ ТОЧИКОН (231)

Руди Сайхун бигзарад аз сарзамини точикон,
Оби ширину гуворо дар масири он равон.
Он равон, покиза, тоҳир¹ мисли чӯбори биҳишт,
Соҳилаш бошад муназзах² баҳри миллат ҷовидон.
Мисли ҷоне, ки ба тан пайваста бо ҳукми Худо,
Васл бошад руди Сайхун бо Хучанди бостон.
Дар канори наҳри Сайхун дар ҳавое чун биҳишт,
Сайругашти одамон бошад давои ҷисму чон.
Дар баҳорон оби Сайхун баҳри деҳқон дастӣёр,
Дар зимистон барқистеҳсол бошад оби он.
Дар ҳадис омад, ки бошад чор дарё дар биҳишт:
Наҳри Нилу ҳам Фурот дар Мисру Бағдод ин замон.
Наҳри Сайхун, руди Ҷайхун исми дарёҳои мо,
Номи дарёи биҳишт омад ба мо аз осмон.
Он Камоли ҷовидон дар соҳили дарёи Сир
Сирри ин Сайхун бидонад рамзи ин оби равон.
Дар канори марқади Шайх ин ғазал бинвишта шуд,
Хатти ту боқӣ, Ҳусайно, мисли Сайхун навҷавон.
То қиёмат ҳар чӣ гуфтӣ бо тариқи назму наср,
Нафъи дину ҳам диёрат, нафъи мардум ҳар замон.

¹ Тоҳир – поку тоза.

² Муназзах – беолоиш.

ТИРАДИЛ ГАРДАД ЗИ ҒАМ БУЛБУЛ ЗИ ҲИЧРОНИ ЧАМАН (320)

Тирадил гардад зи ғам булбул зи ҳичрони чаман,
Доғу ҳузну ғуссаҳо омад ба дунё аз куҳан.
Булбулон андуху меҳнат мекашанд аз ҳачри гул,
Тири ҳасрат меҳӯранд аз баҳри гулҳо бар бадан.
Ҳасрату меҳнат ба инсон имтиҳони ин ҳаёт,
Шодии дидори гул аз баҳри булбул анҷуман.
Имтиҳони зиндагӣ ғамгин насозад оқиле,
Шодмониҳо биёрад баҳри мардум дар ватан.
Қиссаи қуръонӣ омад ёри ғори он Расул,
Ғамгусориҳо бикарду ҳикмати он дар суҳан.
Ту, Ҳусайно, шодмониҳо бидидӣ дар ҳаёт,
Дар дуо доим бигӯ: Обод бодо ин Ватан!

ХОКИ КҶҲЯТ ҲАР ҒУБОРАШ СУРМАИ ЧАШМОНИ МАН (422)

Хоки кӯят ҳар ғубораш сурмаи чашмони ман,
Хору санги пеши поят савсану райҳони ман.
Мухраи дарёву баҳр, гулҳои зебо дар чаман,
Ҳар ҷӣ бидам, дар назар он лӯълӯву марҷони ман.
Ҷавҳари инсонӣ бошад эҳтироми якдигар,
Дидани рӯи гулат ҳам гулшану бўстони ман.
Ғар туро бидам, мунаввар мешавад ин қалби ман,
Дидаам равшан шавад, ин равшанӣ бунёни ман.
Ғар набидам ман туро, он рӯзи ман ялдо шавад,
Вар-на роҳи машриқу мағриб ҳама даврони ман.
Эй Ҳусайн, ҳар он ҷӣ гуфтӣ лӯълӯву марҷони ту,
Риштаи назмат мудом ҳам нуру ҳам ирфони ман.

ДОМАНАФШОНӢ МАКУН АЗ ИН ВАТАН, ЭӢ ҲАМВАТАН (502)

Доманафшонӣ макун аз ин Ватан, эӣ ҳамватан,
Доманат асрор пӯшад, бар ту бошад чону тан.
Дар Ватан будан шарофат, беватан бошад ғариб,
Бар дилат оромӣ ояд, ҳарчӣ гӯӣ дар Ватан.
Домани ҳар беватан дар лой бошад доимо,
Дар раҳаш ҳайрон бимонад беватан чун бекафан.
Хидмати модар – Ватан бар аҳли имон лозим аст,
Заъфи имон ҳамраҳи ҳар он, ки шуд паймоншикан.
Дар фироқи ин Ватан чандин ҳазорон мурдаанд,
Роҳи онҳоро магир, он бар ту н-омад аз куҳан.
Баҳри хидмат дар Ватан ту раҳнамоӣ кун, Ҳусайн,
Дар ғазал онро навису худ бидон қадри Ватан.

ҲАР ОН ЧӢ ГУФТАМ ДАР ҒАЗАЛ ОЯНДАИ ФАРДОИ МАН (589)

Ҳар он чӣ гуфтам дар ғазал ояндаи фардои ман,
Ҳар як каломе чун бино созандаи фардои ман.
Фардои миллатро мудом равшан кунад илму адаб,
Имрӯз бошад насли нав ёбандаи фардои ман.
Гӯям калом аз аҷзи худ эҷоз гардонам туро,
Аз баҳри некӯ ҳар суҳан парвандаи фардои ман.
Парвандаи ҳар як нафар сабт аст бо чандин санад,
Манзума дар афкори худ дурдонаи фардои ман.
Дар бойгонии ғазал парвандаи умри ман аст,
Ором бошад мурғи дил дар лонаи фардои ман.
Кошона бошад лонаат дар рӯи ин дунё, Ҳусайн,
Гӯӣ, ки ҳар булбул бувад гӯяндаи фардои ман.

ШОДМОНӢ БАР ТУ ОЯД, ЧУНБИШИ БЕЧО МАКУН (740)

Шодмонӣ бар ту ояд, чунбиши бечо макун,
Шаҳр агар обод бошад, рӯй бар саҳро макун.
Айши дунё гар ту хоҳӣ, нашъа¹ аз риндон талаб,
Хидмати мардум накардӣ, нусрате² даъво макун.
Чунбиши бечо ту кардӣ, ларзише ояд ба ту,
Дахлу харчат номуайян, сарф чун доро макун.
Айши дунё бар ту н-ояд, молу мулк аз ҳаром,
Дар раҳи бугзу адоват фитнае пайдо макун.
Тӯдаи мардум чу дидӣ кори хайре мекунад,
Ҳамраҳӣ кун бо ҷамоат, хешро танҳо макун.
Дар санои ин Ватан садҳо ғазал гӯ, эй Ҳусайн,
Шеъри худро бе муҳаббат бар Ватан иншо макун.

¹ Нашъа – кайф, сархушӣ, мастӣ.

² Нусрат – ёрӣ, ёрмандӣ, кӯмак, ёрӣ расондан.

УМРИ ХУД БЕХУДА МАГЗОР, ШУКРИ РАҲМОНРО БИКУН (745)

Умри худ беҳуда магзор, шукри Раҳмонро бикун,
Кори хайрат шуд сазовор, шукри давронро бикун.
Рӯзгорат дар амону номи некат устувор,
Давлатат обод бошад, шукри султонро бикун.
Дар амал кун эътибору баҳри нуқсон эътизор,
Умри ту тӯлонӣ бошад, фикри инсонро бикун.
Ҳар касе бошад гунаҳкор, шуд зи раҳмат бенасиб,
Ту бипарҳез аз кабоир¹, тарки исёнро бикун.
Ҳар чӣ дидӣ дар ҳаётат, хайри онро пеша гир,
Фикру зикрат дарди миллат, назми ирфонро бикун.
Ҳочати мардум раво кун қадри имкон, эй Ҳусайн,
Умри ту ҳар гаҳ фазояд, мадҳи субҳонро² бикун.

¹ Кабоир – гуноҳҳои кабира ба монанди ширк, зино, қимор ва ғайра.

² Субҳон – номи Офаридгор.

КИШВАР ЧУ БОШАД ДАР АМОН, МИЛЛАТ БИМОНАД ДАР АМОН (804)

То чашмаи илҳоми ман фаввора зад оташфишон,
Ҳар он чӣ омад дар дилам, он бар забонам шуд равон.
Шуд сурати илҳоми ман тафсири гулҳои чаман,
Чун нахтаташ дар анҷуман озод омад бар забон.
Рози ниҳонам бо яқин савти қалам шуд ҷонишин,
Берун баровард аз дафин¹ ҳар он чӣ бошад дилситон.
Ҳар чӣ навиштам дар ғазал, насхе набошад аз бадал,
Бар шоире н-орад ҳалал ашъори нобам, бегумон.
Дорам ҳадаф, шеърар мудом бошад писанди хосу ом,
Дар ҳар мақоме бо маром нафъе биёрад дар ҷаҳон.
Ҳар нуктаи ашъори ту оғози як роҳи ҷадид,
Ин роҳи ту бошад, Ҳусайн, монанди роҳи Каҳкашон.
Дар ҳар ғазал доим бигӯ шукре зи амни миллатат,
Кишвар чу бошад дар амон, миллат бимонад дар амон.

¹ Дафин – пинҳон кардашуда, руст кардашуда, пӯшида.

ЯК НАФАС ДАР ИН ЧАҲОН БАХШАД БА ТУ РУҲУ РАВОН (899)

Як нафас дар ин чаҳон бахшад ба ту руҳу равон,
Қадри он дар назди худ беҳтар бидон аз заргарон.
Заргаре бар ту бигӯяд: Хунби тиллоро бигир,
Як нафас бар ман бидеҳ, то ман бимонам дар амон.
Ту бигӯ аз баҳри заргар: Ин нафас орият аст,
Аз барои рафъи ҳочат, ҳам барои имтиҳон.
Ман гирифтам, пас диҳам бар соҳибаш бе қилу қол¹
Рӯзи маҳшар бо умедам гарчӣ дар саҳро давон.
То ту мегири нафас, шукронаи неъмат бигӯ,
Симу зар нафъе надорад рӯзи рафтан аз чаҳон.
Ту бигуфтӣ, эй Ҳусайн, дар ҳар нафас шукри Худо,
Қаъри дарёро бичустӣ, баҳр омад зарфишон.

¹ Қилу қол – мубоҳисаи илмӣ

АЁ РОҒУН, АЁ РОҒУН, БА МО НУРУ САФО, РОҒУН (957)

Аё Роғун, аё Роғун, ба мо нуру сафо, Роғун!
Барои миллату қавмам ато аз Пешво, Роғун!
Ҳама ободии кишвар зи нури шамси истиқлол,
Чавонмардии ин сарвар ба ту орад сано, Роғун!
Биной садди мустаҳкам ба мисли садди Искандар,
Кушояд садди пеши оби ту роҳи зиё, Роғун.
Шуъои равшани дилҳо ҳама вобаста бо номат,
Забони миллати тоҷик бигӯяд: Марҳабо, Роғун!
Суруду зиндагии мо бувад бо Пешво маъруф,
Тараннум мекунад доим зи оҳангу наво Роғун.
Зи нураш, эй Ҳусайн, акнун мунаввар
шоми кишварҳо,
Барои асри оянда ба миллат раҳнамо Роғун.

ХОКИ ПОКИ ТОЧИКИСТОН ЧАННАТИ РҶИ ЗАМИН (538)

Хоки поки Тоҷикистон чаннати рӯи замин,
Ҳалқа бошад рӯи олам, лаълу ёкуташ нигин.
Кӯҳҳои сарбаландаш рамзи миллат дар ҷаҳон,
Меваҳои шахдборааш дилпазиру ангубин.
Оби софаш шуҳратовар, дар ҷаҳон шуд муътабар¹,
Чашмаҳои зарнигорааш нуқрат обу хуштарин.
Миллати тоҷик мудом дар байни абнои² ҷаҳон
Дар мақоми илму ирфон доимо болонишин.
Роҳбари одил чу дорад, халқу миллат сарбаланд,
Баҳри эҳёи Ватан шуд хидматаш нур-ул-яқин³.
Тоҷикистон, хоки покат сурмаи чашми Ҳусайн,
Номи некат ҷовидон бод устувору ҳам матин⁴.

¹ Муътабар – соҳибобрӯ, соҳибэътибор.

² Абно – ҷ. ибн, фарзандон.

³ Нур-ул-яқин – киноя аз ҳақиқат; ростӣ, дурусткорӣ.

⁴ Матин – устувор, собит, маҳкам.

ДАР БИЁБОНИ ФАНО РАҲГУМ МАЗАН, ЭЙ НАВЧАВОН (522)

Дар биёбони фано раҳгум мазан, эй навчавон,
Роҳи Ҳақро пеша гир, то худ бимонӣ дар амон.
Роҳи Ҳақ – ин роҳи Қуръон, роҳи мардони бузург,
Аз барои солики Ҳақ ояташ бошад нишон.
Роҳи некат мебарад то бар гулистони биҳишт,
Дашти беобу алаф бошад биёбон, ту бидон!
Коҳилӣ ҳаргиз макун андар раҳи таълими илм,
Баҳри миллат хидмате кун, то ту гардӣ қаҳрамон.
Ҳар касе дар роҳи хайр ободӣ орад дар амал,
Дар таги борону барф бар сар биёяд соябон.
Соябон гир, эй Ҳусайн, андар раҳи борону барф,
Раҳмати Ҳақ бар ту ояд, номи некат ҷовидон.

НАЗДИ МАН АЗ СИМУ ЗАР БОЛО БУВАД ХОКИ ВАТАН (841)

Назди ман аз симу зар боло бувад хоки Ватан,
Ҳам гулистон баҳри ман ҳар хору хошоки Ватан.
Сарвату роҳат надорад ташнаи анбори зар,
Баҳри ман оби зулол он хоки намноки Ватан.
Қайди зиндон баҳри мо ҳичрону¹ дурӣ аз меҳан,
Раҳна бошад баҳри ман он синаи чоки Ватан.
Чун сипар бинам мудом рамзи ҷавонони ҷасур,
Дар ҷасорат пурдилу нотарсу бебоки Ватан.
Номи неки аҳли илм аз миллати тоҷиктабор,
Босамар бошад ҳамеша боғу амлоки Ватан.
Тоҷикистон – меҳанат, васфаш бигӯйӣ, эй Ҳусайн,
Номи некӯят бимонад дар дили поки Ватан.

¹ Ҳичрон. – дурӣ аз ёру дӯстон ва хешон, махсусан аз маъшук, чудой, фирок.

ЁР АГАР АЗ МАН РАВАД, БЕГОНА ОЯД НАЗДИ МАН (1024)

Ёр агар аз ман равад, бегона ояд назди ман,
Гул агар пажмурда гардад, хор монад дар чаман.
Дар чаман ҳар гул, ки бошад ҳамнишин бо булбуле,
Накҳати гулҳо надонад, гарчӣ ҳамрах аз куҳан.
Назди ман бегона ояд – роҳи Мачнун дар назар,
Чашми ман Лайлӣ бубинад, ман набошам бе Ватан.
Гар назар кардам ба Лайлӣ, роҳи Ҳақ худ пеши ман,
Пайрави некон манам, то чон бувад андар бадан.
Васфи ёри худ кунам шому саҳар бо зикри хайр,
Чун сафар андар Ватан, ҳам хилвате дар анчуман.
Хилвати ёрат чу гуфтӣ дар каломат, эй Ҳусайн,
Васли онро ту бичӯ, то ки биёбӣ бо суҳан.

ТАЪНИ МАРДУМРО МАКУН, ЯКСОН МАШАВ БО НОКАСОН (1047)

Таъни мардумро макун, яксон машав бо нокасон,
Айби неконро маҷӯ, ҳамраҳ машав ту бо бадон.
Сарзаниш гар мекунӣ бар аҳли факру мустанад,
Дар раҳи зулму ситам пайдо шавад бар ту гумон.
Айби мардумро бипӯш, ҷавру ситам кори ту нест,
Душманат хору залил бар пеши ту ояд давон.
Хайр кун дар ин ҳаёт бо қадри имконоти худ,
Байни халқи пешсаф, дар дасти ту бошад инон¹.
Баҳри файзи зиндагӣ донӣ ғанимат ҳар нафас,
Аз ту баҳри миллатат номи накӯ монад нишон.
Васфи неконро бигӯ, дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Меҳвари ашъори ту монанди роҳи Каҳкашон.

¹ Инон – лаҷоми асп, аз ҳаракат боз доштан.

ДАР ТУЛҶИ СУБҲИ СОДИҚ ЗАКРИ СУБҲОНРО БИКУН (1255)

Дар тулӯи субҳи содиқ закри Субҳонро бикун,
Дар дилат шафқат чу омад, шукри давронро бикун.
Қиссаи гурги сияҳ асрори он дар хилқаташ,
Назди мардум дар хатогӣ узри чӯпонро бикун.
Бо забонат ҳар чӣ гуфтӣ, ту мағӯ бад мардумӣ,
Қудрати некӣ надорӣ, фикри паймонро бикун.
Аҷзи худро худ бубин, воқиф бишав худ дар саҳар,
Рӯзу шаб андар тафаккур заҷри султонро бикун.
Аз қазо шуд шоҳзода ошиқи кампири зол,
Қиссаҳо з-он Мавлавӣ, ту наشري ирфонро бикун.
Матлабат бошад, Хусайно, хидмати халқу Ватан,
Умри ту аз шаст бигашт, амри Раҳмонро бикун.

16.11.2018.

ДАР ҒАЗАЛ БО ҲАР ЗАБОН ТУ ВАЗНИ МИЗОНРО БУБИН (1300)

Дар ғазал бо ҳар забон ту вазни мизонро бубин,
Дар мақоми илму ирфон қадри инсонро бубин.
Бо ғазал гарди равон тахти Сулаймон дар назар,
Дар масири ғарқи тўфон чашми ҳайронро бубин.
Нақши дастат шуд писанди аҳли илму ҳам адаб,
Дар ниҳоди нақши гулдон аҳди Сомонро бубин.
Мақсади ашъори мо шукронаи даври замон,
Ёварат шуд шамси тобон, даври давронро бубин.
Зери он хуршед чун ҳар барги гулшан бар замин
Бар ту бошад соябон, нафъи гулистонро бубин.
Чун расид бар як ҳазору сесадум шеъри Ҳусайн,
Бо садо ангуштзан занчири девонро бубин.

31.01.2019.

ЛАҲЗАИ МЕҲРУ МУҲАББАТ ГУЛШАНИ ОЗОДИ МАН (1336)

Лаҳзаи меҳру муҳаббат гулшани озоди ман,
Бехтарин фурсат ба ман ин як дами озоди ман.
Шукри неъмат мекунам бо суҳбати аҳли хирад,
Ҳамдаи роҳат ба ман он макдами озоди ман.
Рамзи осоиш бидонам сарвату дороиҳо,
Чун нишон неъмат ба ман ин як дами озоди ман.
Арзиши дунё бубинам шахди суҳбат чун асал,
Ангубин қимат ба ман ин як дами озоди ман.
Лаҳзаи пинҳониям пиндоштани аъмоли хайр,
Сад дафин нусрат ба ман ин як дами озоди ман.
Чорсӯи зиндагӣ орад ба ман иқболу бахт,
Дар чабин давлат ба ман ин як дами озоди ман.
Як нафас ҳамдам будан гӯяд, Ҳусайно, дар ғазал,
Қовидон соат ба ман он як дами озоди ман.

01.03.2019.

АЗ БАҲРИ ИНСОН АСТ, ДОН, ПАЙДОИШИ ҲАРДУ ҶАҲОН (1346)

Аз баҳри инсон аст, дон, пайдоиши ҳарду ҷаҳон,
Донистани даври замон оромиши руҳу равон.
Аз Ибни Синои Ҳаким ибрат чу ояд дар нишон,
Аз баҳри ҳар як нотагон он медиҳад зӯру тавон.
Ҳар ҳикмате бо роҳи илм гулдон бигардад баҳри гул,
Оёти Қуръон дар забон сад нур мебахшад ба ҷон.
Аз баҳри миллат ҳар нафар хидмат бикард аз роҳи илм,
Бӯҷаъфари Рӯдак бидон, бо донишаш шуд меҳрубон.
Ҳар наврасе дар кӯдакӣ омӯхта илму адаб,
Ободӣ ояд бар ҷаҳон бо хоҳиши ҳар навҷавон.
Аз баҳри ҳар инсон бигӯ, дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Оромӣ бошад ҷовидон осоиши даври замон.

05.03.2019.

ҲАР ОН ЧИ КАРДӢ КОРИ ХАӢР, АЧРУ САВОБАШРО БУБИН (1356)

Ҳар он чӣ кардӣ кори хайр, ачру савобашро бубин,
Пурсон машав подоши вай, музди ҷавобашро бубин.
Оё шунидӣ қиссаи дар Дачла нон андохтан?
Бар назди султон омада нону кабобашро бубин.
Чокар¹ бишав бар модарат монанди он Султон Увайс,
Мамдуҳи Пайғамбар шуда, ту интихобашро бубин.
Ҷуғрофидонони ҷаҳон бо кори худ дар ҳайратанд,
Андоза бин дар ҳар амал бурчи ҳисобашро бубин.
Парҳез кун ту аз ҳаром, дурӣ бичӯ аз Аҳриман,
Таъчил дорад сӯи ту, азми шитобашро бубин.
Некӣ бикун дар ин ҳаёт бо қадри имкон, эй Ҳусайн,
Рӯзе чу ёбӣ дафтаре, нақши китобашро бубин.
Ҳар як гуле дар назми ту гулшан шавад бар миллатат,
Аз рӯи ҳар гул қатрае зарфи гулобашро бубин.

07.03.2019.

¹ Чокар – хизматгор.

ЭЙ САБО, ҲОЛИ МАРО БАР ЧАМЪИ ЁРОНАМ РАСОН (1370)

Эй сабо, ҳоли маро бар чамъи ёронам расон,
Гар вазидӣ дар Ватан хурсандӣ ояд бегумон.
Номи ман андар дили мардони некӯ дар маҳал,
Мисли шамсе боз гардад ҳоли ман бар дигарон.
Дар ватан ҳар кас нагуяд, ӯ нагуфт аз баҳри ман,
Ман бигуфтам баҳри миллат ҳар чӣ омад бар забон.
Сирру асрорам зи дил оҳиста гӯям бо қалам,
Ҳарфи ман шуд дар биёбон мисли дашти бекарон.
Шеърӣ ман омад ба водӣ аз куҳистони баланд,
Назми он гар ғайри мафҳум, насри он бошад баён.
Ҳар чи гуфтӣ дар ғазалҳо шубҳа н-орад, эй Ҳусайн,
Маъниҳо пайдо шавад шеърат намонад дар ниҳон.

10.03.2019.

ИН ЧАҲОН ОБОД АЗ АҚЛИ РАСОИ ОҚИЛОН (1374)

Ин чаҳон обод аз ақли расои оқилон,
Баҳри мардум мустақим бошад ба саҳро соябон.
Илму ирфон, меҳрубонӣ тандурустӣ оварад,
Иzzату икром ёбад ҳар кӣ бошад меҳрубон.
Меҳрубониҳо бикун бар аҳли илму маърифат,
Авлиёуллаҳ ҳама бар чашми мардум ноаён.
Ҳар хирадманде бидидӣ фикри вайронӣ макун,
Дар хароба ганҷ ёбӣ бар ту бошад имтиҳон.
Аз бари саҳро гузаштӣ шукри дарёро бикун,
Зиндагӣ бо аҳли илм ободии ҳар як замон.
Баҳри ободӣ бикӯш бо назми ирфон, эй Ҳусайн,
Ҳишти ободӣ бинех, номат бимонад ҷовидон.

14.03.2019.

ДЎСТОН, ДАР ИН ЧАҲОН НЕКӢ БИМОНАД ҚОВИДОН (1385)

Дӯстон, дар ин чаҳон некӣ бимонад қовидон,
Номи неки Ҳолами Той ибрате бар дигарон.
Хайрхоҳӣ байни мардум дар баҳорон мисли гул,
Накҳате орад писанд аз даст ояд ё забон.
Ёрмандӣ бар یتимон нузҳате орад ба кас,
Қовидона барги ҷон ҳаргиз набинад он хазон.
Неку бадро ту бубин подоши он аҷру ҷазо,
Ошкоро рӯзи маҳшар ҳар ҷӣ бошад дар ниҳон.
Шукри неъматро бикун, манъе набинӣ дар амал,
Роҳи хайр ин ҷо бувад монанди Роҳи Қаҳқашон.
Некӣ кун то зинда ҳастӣ бо каломат, эй Ҳусайн,
Баҳри нафъи мардумат андар varaқ монад нишон.

04.04.2019.

ГАРЧИ БОШӢ ДАР САМО ҚАДРИ МУАЛЛИМРО БИДОН (1387)

Гарчи бошӢ дар само, қадри муаллимро бидон,
Аз падар авло бувад васфи муаллим бегумон.
БартарӢ пайдо бикун дар чашми шогирдони ӯ,
Иzzату ҳам эҳтиромаш бар ту бошад имтиҳон.
Дар ҷавонӢ илм омӯз аз бузургони замон,
Қадри устодӢ бидон ҳоло, ки ҳастӢ ту ҷавон.
Бо умеди рӯзи фардо то шавӢ соҳибмақом,
Баҳри устодони худ хидмат бикун бо ҷисму ҷон.
Хидмати ту бар муаллим оварад ақлу тамиз,
Назди олим гар равӢ, аз ҷаҳл монӢ дар амон.
Бо муҳаббат баҳри толиб дар ғазал гӯ, эй Ҳусайн,
Баҳри ту бошад муаллим мушфиқу ҳам меҳрубон.

06.04.2019.

ГАР ХИРАДМАНДӢ БИХОӢӢ, ДАР ЧАВОНӢ НЕКӢ КУН (1408)

Гар хирадмандӢ бихоӢӢ, дар чавонӢ некӢ кун,
То шавӢ пири бадавлат, то тавонӢ некӢ кун.
Шахси эҳсонкор шав бо қадри имконоти худ,
Хайру эҳсон пеша гиру дар ниҳонӢ некӢ кун.
Неъмате гар бар ту ояд, шукри он овар ба ҷо,
Байни мардум чун шамоле бар хазоне некӢ кун.
Дар сафар баҳри ҳидоят шав чароғи корвон,
Дар раҳи мӯру малах бар корвоне некӢ кун.
Хидмате кардӢ агар, миннат макун аз баҳри кас,
Зери борон ё ки шамс чун соябоне некӢ кун.
Дар ғазал гуфтӢ, Ҳусайно, ҳикмате аз баҳри халқ,
Бо каломи ноби худ ту ҷовидонӢ некӢ кун.

21.04.2019.

АЗ КУҲАНМИЛЛАТ НИШОН БОШАД САРАЗМИ ТОЧИКОН (1466)

Аз куҳанмиллат нишон бошад Саразми тоҷикон.
Баҳри миллат соябон бошад Саразми тоҷикон.
Пан(ҷ) ҳазору пан(ҷ) садум мелоди миллат дар назар,
Дар масираш ҷовидон бошад Саразми тоҷикон,
Созмони миллати дунё гузаргоҳаш бихонд,
Баҳри миллат ошён бошад Саразми тоҷикон.
Ҷомаи миллат матои Роҳи абрешим бувад,
Тору пуде баҳри ҷон бошад Саразми тоҷикон.
Ҷонфидоебаҳри миллат шуд Деваштич дар Саразм,
Сарзамини қаҳрамон бошад Саразми тоҷикон.
Сарзамини Суғди мо шуд шуҳраташ оламшумул,
Фаҳри мулки Суғдиён бошад Саразми тоҷикон.
Адли Сомонӣ ба дунё рамзи кишварҳо бувад,
Давлати Сомониён бошад Саразми тоҷикон.
Аз Самарқанду Бухоро, Панҷакенти номдор
Аз куҳан андар нишон бошад Саразми тоҷикон.
Вориси таърихи миллат Панҷакенти бостон,
Ҳоки покаш зарфишон бошад Саразми тоҷикон.
Шуд қадимӣ дар назар ҳар зарраи ҳоки ватан,
Назди миллат навҷавон бошад Саразми тоҷикон.
Аз замони қабли мелод омад ин равшанпаём,
Хатти некаш дар амон бошад Саразми тоҷикон.
Аз замонҳои куҳан ҳам тоҷу тахти Осиё,
Ошқорову аён бошад Саразми тоҷикон.
Сарвару сардори миллат ифтихори миллат аст,

Баҳри ӯ олинишон бошад Саразми тоҷикон.
Ин ҳама ободиҳо аз Пешвои миллат аст,
Баҳри миллат армуғон бошад Саразми тоҷикон.
Сарвари миллат ба адлаш фаҳри мо эҳё намуд,
Баҳри миллат қисму қон бошад Саразми тоҷикон.
Ту дуо кун эй Хусайн, обод бошад ин ватан,
Баҳри миллат дар амон бошад Саразми тоҷикон.

06.06.2019.

ДАР ШИНОХТИ ХАЛҚУ МИЛЛАТ ИН САРАЗМ УНВОНИ МАН (1471)

Дар шинохти халқу миллат ин Саразм унвони ман,
Шуд Саразми бостони баҳри ман Канъони ман.
Решаи пайванди миллат аз замони Паҳлавӣ,
Тоҷикистон – фаҳри миллат, давлати Сомони ман.
Қавму миллатҳои дунё решапайвандӣ бувад,
Васфи таърихи бузурге гавҳари тобони ман.
Ориёи насли мо аз мардуми олитабор,
Дар тамаддун пешрав, ҳам маҷмаи ирфони ман.
Сарзамини Тоҷикистон ибтидо шуд аз Саразм,
Рамзи некӯӣ чу бошад давраи ҳам даврони ман.
Марзу буми ин диёрат ту бигӯ, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Менағунчад васфи он дар сатри як девони ман.

08.06.2019.

ҚИССАҲО ОМАД ЗИ ТАЪРИХ АЗ САРАЗМИ ТОЧИКОН (1495)

Қиссаҳо омад зи таърих аз Саразми тоҷикон,
Ҳуҷҷати он ибрате шуд баҳри таърихи ҷаҳон.
Тибқи манбаъҳои хаттӣ аз Саразми миллатам,
Устухону миссу тилло баҳри дунё армуғон.
Дар сари роҳи тиҷорат маркази Суғди қадим,
Буд Саразми бостон шаҳри бузурги он замон.
Баҳри ҳифзи хоку обаш давраи Суғди куҳан,
Дар қаламрав шуд муайян ҳар чӣ бошад дар ниҳон.
Сафҳаи рангини таърих васфи он шеъри Ҳусайн,
Кашфиёти нодире аз баҳри миллат зарфишон.
Кӯчаву бозору дукон бурчи тирандозияш,
Дар асарҳо боқӣ монда рамзи миллат ҷовидон.

30.06.2019.

АЗ КУҲАН ОМАД САРАЗМИ МИЛЛАТАМ ЗЕБИ ЧАҲОН (1496)

Аз куҳан омад Саразми миллатам зеби чаҳон,
Байни абнои башар он баҳри миллат соябон.
Кашфи он аз илми тоҷик ҳам Фарангу Амрико,
Ошкоро карда инак ҳар чӣ дорад дар ниҳон.
Сафҳаи таърихи он ойна бошад баҳри ман,
Асли худро ман бубинам гарчи бошад ноаён.
Донаку тухмии мева то замони мо расид,
Аз азал то ҳол бошад обу хокаш зарфишон.
Маъбади шаҳри Саразм аз санъати меъморияш,
Сарҳади таърихӣ дорад, гарчи бошад бекарон.
Чӯстучӯи хоки девораш башоратҳо диҳад,
Пашму гӯште нест боқӣ, лек монад устухон.
Баҳри сайёҳони олам рамзи миллат дар назар,
Эй Ҳусайн он ҳар чи гуфтӣ, баҳри миллат армуғон.

30.06.2019.

ВАСФИ САРАЗМИ МИЛЛАТАМ ПАЙВАСТА ОЯД БАР ЗАБОН (1502)

Васфи Саразми миллатам пайваста ояд бар забон,
Ҳар он чи дорам дар дилам, осон шавад бар ман баён.
Мероси фарҳанг аз куҳан даври биринҷӣ дар назар,
Дар асри нав эҳёгарӣ ободии мулку макон.
Хоки Саразми бостон дар байни ҳар шаҳри куҳан,
Макшуфи илму фан шавад ҳар он ҷӣ бошад дар ниҳон.
Сарчашмаи шаҳри Саразм аз муҳраву деғу табар,
Ҳам дар тичорат марказу ҳам дар саноат кордон.
Девони ашъори Ҳусайн як зарра бошад аз Саразм,
Бо меҳри дил он ҳар чи гуфт, мавзун бигардонад калом.
Ин шаҳр бошад муътабар дар байни ҳар донишпажӯх,
Андар Саразм аъмоли хайр боқӣ бимонад ҷовидон.

01.07.2019.

АЗ АҲЛУ АЗ ОИЛА МУЖДА ОРАД АЗ ВАТАН (1712)

Аз аҳлу аз оила мужда орад аз Ватан,
Бар турна ҳам бигӯед, хабар орад баҳри ман.
Мактуби дасти манро пинҳон кунад ба болаш,
Мафҳуми номаи ман дар он бошад ҷону тан.
Аз баҳри волидайнам ман фиристам меҳри худ,
Хидмат кунам баҳрашон, то ҷон дорам дар бадан.
Бошад даврони даврам ҳамсару ҳам фарзандон,
Фарсуда нашуд бар ман ҳар чӣ омад аз куҳан.
Даъво макун зиёда бар турнаҳои қатор,
Асрори наонавишта, нашкуфта гул дар чаман.
Бигрифтай, Хусайно, садҳо ҷавоби хаттат,
Дерина шуд маонӣ бо рамзи худ дар сухан.

06.11.2019.

НАВРҶЗ МУБОРАК БОШАДЕ, НАВРҶЗ МУБОРАК БУЛСҶН (1668)

НаврҶз муборак бошаде, НаврҶз муборак булсҶн,
ИмрҶз муборак бошаде, НаврҶз муборак булсҶн.
Ин ҷашни НаврҶз беҳтарин аз Пешво эҳёи ин,
НаврҶз муборак бошаде, НаврҶз муборак булсҶн.
Аз баҳри ҳар як навҷавон НаврҶз аз таърихнишон,
Меҳру муҳаббат зарфишон НаврҶз муборак бошад.
НаврҶз муборак бошаде наврҶз муборак булсҶн.
НаврҶз булсин армуғон миллатро чун ҷисму ҷон,
Шукрона гӯем бе карон НаврҶз муборак бошад.
НаврҶз муборак бошаде, НаврҶз муборак булсҶн.
Хурсандӣ бар пиру ҷавон бо нағмаҳои булбулон,
Ин ҳарду миллат меҳрубон НаврҶз муборак бошад.
НаврҶз муборак бошаде, НаврҶз муборак булсҶн.
Узбеку тоҷик дилситон меҳру муҳаббат байнашон,
НаврҶз бошад ҷовидон НаврҶз муборак бошад.
НаврҶз муборак бошаде, НаврҶз муборак булсҶн.

Накарот

Дар байни ҷашнҳо чун нигин НаврҶз муборак бошад,
Мо бигӯем ҷовидон НаврҶз муборак бошад.
НаврҶз муборак бошаде, НаврҶз муборак булсҶн.
Мо бигӯем марҳабо, нури дида тоҷи сар,
Пешво Эмомалӣ Раҳмону Шавкат Мирзиё.
Боз гӯем хуш келибсиз нури дида тоҷи сар,
Мирзиёв Шавкату Эмомалӣ Раҳмони мо.

13.10.2019.

РАҲНАМО ҲУШЁР БОШ АЗ РОҲИ ҲАҚ РАҲГУМ МАЗАН (1745)

Раҳнамо ҳушёр бош, аз роҳи ҳақ раҳгум мазан,
Бо каломи номуносиб бар дили мардум мазан.
Байни адёни ҷаҳон фарқе набошад дар ҳадаф,
Тухмату бухтони худ бар домани Марям мазан.
Гулшани партавфнишоне гар дурахшад дар сахар,
Акси он пайдо шавад, бар тобиши шабнам мазан.
Хайри моли худ бикун, дасти саховат пеша гир,
Оташи бухлу ҳасад бар хирмани Ҳотам мазан.
Дар садоқат оби ҷорӣ худ ҷаҳони дигар аст,
Оташи ҷангу ҷадал дар рӯди ин олам мазан.
Меҳри Пайғамбар туро нақши нигин бошад, Ҳусайн,
Ҳарфи носанҷидаро бар гулшани Хотам мазан.

17.12.2019.

БАР КАСЕ ҲОЧАТ НАДОРӢ, ШУКРИ ОН ЯЗДОН БИКУН (1754)

Бар касе ҳоҷат надорӣ, шукри он Яздон бикун,
Бар ғатиму нотавон аз моли худ эҳсон бикун.
Адлу инсофат мудом осонӣ орад баҳри ту,
Мушкилӣ дорӣ, ғатими хастаро хандон бикун.
Дар амал ноҳақ надидӣ, мавҷи ҳар дарё машав,
Дар талотум байни мардум айби кас пинҳон бикун.
Дар баёни илму ирфон баҳри халқу миллатат,
Ҳар чи дорӣ дар тавонат, нақди он арзон бикун.
Ту бидидӣ дар ҳаётат хайри дунё, эй Ҳусайн,
То бигардад бардавом, шукрона аз султон бикун.

05.01.2020.

ЁД КУН РҶЗЕ, КИ ОДАМ ҲАМНАФАС ШУД БО ЗАМИН (1747)

Ёд кун рӯзе, ки Одам ҳамнафас шуд бо замин,
Дар раҳи ободиҳо бо амри Ҳақ шуд ҷонишин.
Аз биҳишт омад Сарандеб аз қадам осор монд,
Баҳри фарзандон намуна бандагӣ нурулякин.
Фикри рӯзиро бичусту илму дониш пеша кард,
Дар ҳидоят васфи ӯ шуд ибтидои мурсалин.
Хилқаташро худ бидиду доноро бар хок кард,
Шукри ҳақ андар замиранш ҳамсараш шуд ҳамнишин.
Дар ҳадафҳо баҳри Одам мо ҳама фарзанди вай,
Ваҳдати афроди олам худ низоми беҳтарин.
Рӯзӯ шаб ободиро андеша дорӣ, эй Хусайн,
Ҳар чӣ гуфтӣ дар ғазал аз ҳукми Раббиллоламин.

22.12.2019.

ШУЪЛАИ ШАМЪИ КАМОЛ АФРЎХТ ШОМИ ИН ЗАМОН (1777)

Шуълаи шамъи Камол афрӯхт шомии ин замон,
Баъди ҳаф(т)садсоли мозӣ шайхӣ мо шуд навҷавон.
Муҳтавои шеърӣ Хоҷа ибрати аҳли хирад,
Ҳар чӣ гуфто баҳри миллат, раҳнамо шуд дар ҷаҳон.
Ишқу ирфону маонӣ дар ғазалҳои Камол,
Кашфи ҳикмат баҳри миллат ҳар чӣ он буд дар ниҳон.
Гар ба Табрез аст ҷисмаш, руҳи покаш дар Хучанд,
Хоҷа Ҳофиз неқ гуфто васфи ин ширинзабон.
Сояи аслӣ зи худ хуршед бошад бо ҷароғ,
Ҳикмату ашъори Хоҷа баҳри миллат соябон.
Эҳтироми шайхро андар ғазал гӯ, эй Ҳусайн,
Бо мурури асри ҳафтум номи некаш ҷовидон.

21.01.2020.

ВОРИСИ МУЛКИ СОМОН ДИЁРАМ ТОЧИКИСТОН (1862)

Вориси мулки сомон диёрам Тоҷикистон,
Гулшану боғу бустон диёрам Тоҷикистон.
Омад фасли баҳорон сарзамин мулки арзон,
Меваву нон фаровон диёрам Тоҷикистон.
Дехаву шаҳр гулистон ҷавононат ниғаҳбон,
Маскану илму ирфон диёрам Тоҷикистон.
Кишвари мо зарфишон, нури Роғун фурӯзон,
Тобандаву дурахшон диёрам Тоҷикистон.
Баҳри Ҳусайнат Канъон, бошӣ мулки Сулаймон,
Пояи адли султон диёрам Тоҷикистон.
Ояндаи ҳар ҷавон баҳри миллат армуғон,
Доим боши ҷовидон, диёрам Тоҷикистон!

08.03.2020.

ШУКРИ ҲАҚ, КИ МИЛЛАТАМ ШУД ҲОМИИ ХОКИ ВАТАН (1898)

Шукри ҳақ, ки миллатам шуд ҳомии хоки Ватан,
Хоки фарзандони миллат дар дили поки Ватан.
Синаи хоки Ватан аз баҳри миллат шуд сипар,
Дар назар дорам чу гулшан хору хошоки Ватан.
Дасти сарбоз дар сифат мурғи шикорӣ чун Уқоб.
Рӯмиёну аҳли мағриб берун аз хоки Ватан.
Хоку оби Тоҷикистон сурма бар чашмони мо,
Шуд амонат баҳри моён молу амлоки Ватан.
Шукри даврон мекунам, ки неъмате омад ба ман,
Мушку анбар шуд ба муштам хоки намноки Ватан.
Худ бигуфтӣ дар сухан парво надорӣ, эй Ҳусайн,
Биму тарс н-ояд ба ту аз ҳарфи бебоки Ватан.

23.03.2020.

“BOB”

**ҚАДРИ НЕЪМАТРО БИДОН,
БАР ИН ЧАҲОН ШУКРОНА ГӮ (418)**

Қадри неъматро бидон, бар ин чаҳон шукрона гӯ,
Бандаи солеҳ¹ бишав, бар ин замон шукрона гӯ.
Дасту поят, ҳам забон ин неъматӣ Парвардигор,
Руху ҷисмат солиму бо ин забон шукрона гӯ.
Гӯшро баҳри шунидан бар ту додаст он Худо,
Гар шунидӣ ҳарфи хуш аз дӯстон, шукрона гӯ.
Чун ту чашми сер дорӣ, ҳориси дунё най,
Дар қаноат нафси ту чун соябон, шукрона гӯ.
Гар шикоят мекунӣ аз пайкари бемори худ,
Ту даво пурсон бишав бар ҷисму ҷон, шукрона гӯ.
Чашми бино рӯй зебо фикри ту шуд раҳнамо,
Дар вучудат нафси ту шуд соябон шукрона гӯ.
Касбу корат пешрав муҳтоҷи ҳар кас нестӣ,
Қадри ҳар неъмат бидон, аз мағзи ҷон шукрона гӯ.
Тоҷикистон – мулки мо андар чаҳон соҳибмақом,
Неъматӣ амну амон дор-ул-амон, шукрона гӯ.
Ту тафаккурҳо намо дар ҳар каломат, эй Ҳусайн,
Аз барои нусрати ҳар ду чаҳон шукрона гӯ.

¹ Солеҳ – покдоман, покдил.

ДАР ИН ЧАҲОНУ ИН ЗАМОН ИМРӮЗИ МАН ФАРДОИ ТУ (175)

Дар ин чаҳону ин замон имрӯзи ман фардои ту,
Дармони дарди миллатам фардои нурафзои ту.
Шукр аз чунин даврон кунам, фардои миллат дар назар,
Илму ҳунарпарвар манам дар боғи беҳамтои ту.
Дирӯзи ман бигзашту рафт аз худ бимонда хотира,
Дар сина аксандоз шуд оҳи дил аз овои ту.
Имрӯзи ман пеши назар дарки ҳазорон неъмате,
Ман шукри неъмат мекунам аз давлати волои ту.
Розу ниёзи бандагӣ, фардо чӣ меорад маро?
Фурсат ғанимат, эй азиз, баъдан кӣ монад ҷои ту?!
Дирӯзу имрӯз, эй Ҳусайн, андозаи як фосила-ст,
Фардо ба миллат мерасад дар ин ғазал начвои ту!

САРВАТУ МОЛАТ ФУЗУН, МАҒРУРУ БЕПАРВО МАШАВ (808)

Сарвату молат фузун, мағруру бепарво машав,
Худпараст, аз баҳри мол ошуфтаву шайдо машав.
Фикр кун дар зиндагӣ дороият аз баҳри чист?
Кас надонад сирри ту, андар чафо гӯё машав.
Шомили киштӣ шудӣ, бар ту чу ояд изтироб,
Баҳра аз имон талаб, бо моли худ расво машав.
Иззу чоҳу молу мулкат то абад поянда нест,
Дар назар аз баҳри зар бо кори бад пайдо машав.
Гар ҳавас дорӣ ба мол, дарёб аз роҳи ҳалол,
Аз пайи моли ҳаром олудаи савдо машав.
Сарвату молат, Ҳусайно, эҳтироми мардумон,
Хидмати миллат бикун, чӯяндаи дунё машав.

ЭЙ ТОЛИБИ РОҲИ УЛУМ, НУРУ САФО ОЯД ЗИ ТУ (1254)

Эй толиби роҳи улум, нуру сафо ояд зи ту,
Андар раҳи таълими фан илми фазо ояд зи ту.
Сидку садоқат дар амал, нафъе биёри баҳри халқ,
Фардои миллат дар назар савту наво ояд зи ту.
Ту ранчи таҳсилро бикаш, соҳибдиле ояд ба ту,
Имрӯзу фардо баҳри халқ дасти асо ояд зи ту.
Андар ҷавонӣ тавба кун аз банди шахват дур шав,
Эй толиби илму амал, шарму ҳаё ояд зи ту.
Кашфи улуми дунявӣ ором бахшад бар танат,
Гар марҳамат бахшӣ ба кас, дасти сахо ояд зи ту.
Ҳамроҳи мардони накӯ соҳибсухан шав, эй Ҳусайн,
Ёвар шавӣ бо илми худ, сад раҳнамо ояд зи ту.

16.11.2018.

МУНИСУ ҲАМ МЕҲРУБОН, БО НЕКУВОН ҲАМДАМ БИШАВ (1375)

Мунису ҳам меҳрубон, бо некувон ҳамдам бишав,
Дар ҳаётат, эй ҷавон, дар хидмати мардум бишав.
Хидмати инсон чу кардӣ, фазл орад баҳри ту,
Дар садоқат дилситону муътабар одам бишав.
Бандагӣ кун бо умеду некхоҳӣ баҳри халқ,
Дар сафар бошӣ, равон ҳангоми субҳидам бишав.
Ту хиёнатҳо макун бо зулмати шабҳои тор,
Гарчи гаштӣ беиён, васфи Банӣ Одам бишав.
Абри беборон машав, нафъе наорӣ бар замин,
Баҳри нону ризқи мардум донаи гандум бишав.
Мерасад бар халқ нафъи шеърӣ ту, Ҳоҷӣ Ҳусайн,
Байни мардум ноаён дар васф исодам бишав.

15.03.2019.

“ҲОИ ҲАВВАЗ”

**ИЛМУ ТАЪЛИМ АЗ АЗАЛ
БО РОҲИ ЭЪЛОМ ОМАДА (212)**

Илму таълим аз азал бо роҳи эълom омада,
Нури илму маърифат аз роҳи пайғом омада.
Дар миёни мардумон бошад муаллим чун чароғ,
Ў ба нури маърифат чун моҳ дар шом омада.
Соия илми муаллим доимӣ дар фикри мо,
Ҳамнишинӣ бо муаллим неқфарҷом омада.
Фикри равшан дар сараш бошад чароғи маърифат,
Баҳри шогирдон муаллим чун нақӯном омада.
Дар ҳуқуқ омад муаллим аз падар авло бaсе,
Дар сари роҳи ҳидоят садри ислом омада.
Аз сифатҳои муаллим, эй Ҳусайн, ин ҷо бигӯ,
Чашми ӯ равшан кунад ҳар он ҷӣ илҳом омада.

БО ТАРИҚИ ҒАЙРИМАЗҲАБ, ЭЙ ЧАВОН, ФАТВО МАДЕҲ (984)

Бо тариқи ғайримазҳаб, эй чавон, фатво мадеҳ,
Ояти Қуръониро бо фикри худ маъно мадеҳ.
Интиҳоби роҳи мазҳаб пайрави аҳли хирад,
Маъдани ноёби худ бар шахси бепарво мадеҳ.
Маъдани ноёби ту бошад ақида дар сарат,
Акси худро бо ҳавас бар санги гавҳарзо мадеҳ.
Санги гавҳарзо чу дидӣ, бишканад аз баҳри зар,
Байни мардум дасти худ бар соҳиби балво мадеҳ.
Зухду тақво пеша гир, фатво мадеҳ роҳи хато,
Ҳар чӣ дорӣ дар барат, бар шахси бетақво мадеҳ.
Худ навис афкори худро, эй Хусайни ҳақталош,
Шеъри носанчидаро бар котибу мирзо мадеҳ.

“ЙО”

ЇАВЃАРИ МИЛЛАТ – ЗАБОНИ ТОЇИЇ (265)

Рамзи давлат дар ӯаҳон бошад забони тоҷикӣ,
Фаҳри миллат, ҳам нишон бошад забони тоҷикӣ.
Дар суруди Рӯдакиву шеъри Саъдиву Камол
Лафзи ширину равон бошад забони тоҷикӣ.
Миллати тоҷик дар таърих соҳибдавлат аст,
Партаву нури замон бошад забони тоҷикӣ.
Мушкилиҳои ҳаёт аз по наафтонд ин забон,
Чун фазои Каҳкашон бошад забони тоҷикӣ.
Бо забони ҳештан мо посдори миллатем,
Рамзи миллат, бегумон, бошад забони тоҷикӣ.
Дар забонҳои ӯаҳон Наврӯз номи ӯашни мост,
Ҳамчу он доимҷавон бошад забони тоҷикӣ.
Їавҳари миллат забони ӯ бувад дар ҳар замон,
Баҳри миллат армуғон¹ бошад забони тоҷикӣ.
Шукри истиклоли давлат, Тоҷикистон баркамол,
Рӯзи фирӯз ин замон бошад забони тоҷикӣ.
Ҳикмати ашъори ту бо ин забон бошад, Ҳусайн,
Чун даво бар ӯисму ӯон бошад забони тоҷикӣ.

¹ Армуғон – тӯҳфа, ҳадя.

ДАВЛАТИ ОРОМИ МАН, ЭЙ ТОЧИКИСТОНАМ ТУЙ (532)

Давлати ороми ман, эй Тоҷикистонам, туй,
Дар дилам осоишу ҳам нозу ҷавлонам туй.
Аҳду паймон кардаам, хидмат ба меҳан мекунам,
Давраи нав – асри мо аз аҳди Сомонам туй.
Чашми бад бар ту наояд, куфри¹ неъмат аз бадон,
Душманат дар ғафлату² аз он ниғаҳбонам туй.
Гардиши олам ба фардо гардиши Кайҳон³ бувад,
Об аз чаҳ чун баромад, чархи давронам туй.
Эй Ҳусайн, аз рӯзгори хештан шодона бош!
Васфи меҳанро бигӯ: Майдони ирфонам⁴ туй!
Тоҷикистон, меҳанам⁵, поянда бошад давлатат,
Аслу наслам ҳамраҳат, хуршеди тобонам туй.

¹ Куфр – пӯшидани ҳақиқат.

Куфрон – носипосӣ, ношукрӣ.

² Ғафлат – беҳабарӣ, фаромӯшӣ, бетадбирӣ, бепарвой.

³ Кайҳон – ҷаҳон, дунё, олам.

⁴ Ирфон – шинохтан, доништан, шинохтани Худо.

⁵ Меҳан – Ватан

АЗ ЗАБОНҲОИ ЧАҲОН БЕҲТАР ЗАБОНИ ТОЧИКӢ (64)

Аз забонҳои ҷаҳон беҳтар забони тоҷикӣ,
Ин забон поянда медорад ҷаҳони тоҷикӣ.
Миллати тоҷик дар таърих – соҳибмаърифат,
Ҳоҷате набвад ба таърифи баёни тоҷикӣ.
Миллати тоҷик надорад чун ғуруру саркашӣ,
Хонаи занбӯри шаҳдовар макони тоҷикӣ.
Асрҳо гар дар қафас буд, мисли булбул месурӯд,
Инак озод аст мурғи парфишони тоҷикӣ.
Сарзамини миллати тоҷик гулистони Ҳусайн,
Булбул омад нағмагон дар бӯстони тоҷикӣ.
Бо балоғат¹, бо ғасоҳат² ғуфтуғу бо ин забон,
Ҷаҳри аҳли илму ҳилм аст ин забони тоҷикӣ.

¹ Балоғат – зебу ороиши суҳан.

² Ғасоҳат – равшанбаёнӣ.

ХАШМИ ДУШМАН БАР ТУ ОЯД, ГАР АДОВАТ МЕКУНӢ (743)

Хашми душман бар ту ояд, гар адоват мекунӢ,
Қобили таҳқир гардӢ, гар ихонат¹ мекунӢ.
Душманат гар нек бошад, роҳи худ ислоҳ кун,
Раҳмати Ҳақ бар ту ояд, гар надомат² мекунӢ.
Дӯсту душман бувад яксон чу дар пеши назар,
Ту «дарахти дӯстӣ биншон», ки роҳат мекунӢ.
Душманатро гар шиносӣ, ту мағӯ ин душманам,
Сулҳу некӣ бар ту ояд, гар часорат мекунӢ.
Аҳли исломӣ агар, қаҳрӣ машав бо нокасе,
Раҳмат ояд бар сарат, гар ту саломат мекунӢ.
Аз диёнат гӯ, Ҳусайно, душманӣ бошад зиён,
Панду андарз ин шараф, нусху³ хидоят мекунӢ.

¹ Ихонат – ҳақиру хор пиндоштан, хор кардан.

² Надомат – пушаймонӣ аз душманӣ.

³ Нусх – насх, панд додан, насиҳат кардан.

ИЛМ ОМЎЗ, ЭЙ ЧАВОН, ТО ОҚИЛУ ДОНО ШАВӢ (435)

Илм омӯз, эй чавон, то оқилу доно шавӣ,
Дар замони баркамолӣ одилу мавло¹ шавӣ.
Байни мардум ҳар замон мақбул гардӣ, эй чавон,
Дар тафаккур вақти гуфтан шомили маъно шавӣ.
Баҳри ту дода Худо садҳо ҳазорон аз карам²,
Ту надонӣ қадри неъмат, ғофили дунё шавӣ.
Дар чавонӣ гар шудӣ бо аҳли фосиқ ҳамнишин,
Вақти пирӣ хору зору бекасу танҳо шавӣ.
Оби дарё ин ҳаёт – ором бошад бо худуд,
Аз барои ҳифзи он ту соҳили дарё шавӣ.
Чун дарахти шахдпайванд аст шеъри ту, Ҳусайн,
Баҳри қавму миллатат ту ҳосили фардо шавӣ.

¹ Мавло – пешво.

² Карам – ато, лутф, иноят.

АЗ САДАФ ГАВҲАР БИЧӢ, ЗЕРО САЗОВОР ОМАДӢ (414)

Аз садаф гавҳар бичӢ, зеро сазовор омадӢ,
Ту Ватан обод кун, азбаски меъмор омадӢ.
Аз бадихо дур бошу хайрхоҳи халқ бош,
Дар дуо машғул шав, ҳар гаҳ ки бедор омадӢ.
Гар қазое рафта бошад, дар бадӢ таъбир чӢ,
Фикри некӢ бикун, бар он харидор омадӢ.
Гар ту дар роҳи салоҳӢ, нағмаҳо пайдо макун,
Пеши роҳи бад бигир, чун некрафтор омадӢ.
Маъсият ояд ба наздат тавба, истиғфор кун,
Вар-на дарди беамон, гар ту гунаҳгор омадӢ.
Эй Ҳусайн, андар садаф ту дурри маъниро бичӢ,
Раҳнамоиҳо бикун, маҳфузи асрор омадӢ.

ИЛМУ АДАБРО ПЕША ГИР, ТО БЕҲТАРИН ИНСОН ШАВӢ (687)

Илму адабро пеша гир, то беҳтарин инсон шавӣ,
Касбу ҳунар аз худ бикун, то соҳиби даврон шавӣ.
Ту дар давоми ин ҳаёт нафъе¹ биёвар баҳри халқ,
Некӣ чу ояд назди ту, аз чашми бад пинҳон шавӣ.
Кӯшиш бикун дар роҳи хайр, инкор² кун омори³ нафс,
Роҳи қаноат пеша гир, бар нафси худ султон шавӣ.
Ҳаргиз марав роҳи фасод⁴, зиштӣ⁵ чу ояд аз пасат,
Расво дар ин олам машав, бо айби худ гирён шавӣ.
Ту беҳтарин инсон бишав, бо роҳи Пайғамбар бирав,
Дар ҳар мақому ҳар замон чун Юсуфи Канъон шавӣ.
Дар роҳи Мавлои бузург баҳри дамон шав, эй Ҳусайн,
Дар даст дорӣ домане, ту баҳри бедомон шавӣ.

¹ Нафъ – фоида, суд, манфиат, муқобили зарар.

² Инкор – рад кардан, эътироф накардан, қабул накардан, муқобил эътироф.

³ Омор – шумор, ҳисоб, ҳисобу китоб.

⁴ Фасод – табоҳӣ, вайронӣ, бетартибӣ, зишткорӣ, бадахлоқӣ.

⁵ Зиштӣ – бадӣ, қабехӣ, бадафти, бадшаклӣ, муқобили зебой.

ОЯНДАИ ОБОДИ МО БОШАД ШИОРИ ЗИНДАГӢ (632)

Фасли ҷавониро бидон чун навбаҳори зиндагӣ,
Ояндаи ободи мо бошад шиори зиндагӣ.
Бар қадри ин айём рас, зоеъ¹ макун як соатат,
То метавон боло бирав бо иқтидори зиндагӣ.
Боло марав аз роҳи бад, заъфе² биёбӣ дар ҳаёт,
Андар раҳи зулму азоб бошӣ дучори зиндагӣ.
Обу гиёҳи ин Ватан аз шибҳи³ он ҷаннат бидон,
Бо равнақи миллат бизӣ ин ифтихори зиндагӣ.
Илме биёмӯз, эй ҷавон, ахлоқи некӯ пеша гир,
Дар байни мардум шав азиз бо як виқори⁴ зиндагӣ.
Фасли ҷавоният Ҳусайн, бо ҳурмату икром рафт,
Бар ҳар ҷавон доим бигӯ аз гирудори зиндагӣ.
Дар гирудори зиндагӣ некӣ бувад шаъну шукӯҳ,
Номи накӯ поянда аст андар ҷавори⁵ зиндагӣ.

¹ Зоеъ – талаф, нобуд, барбод.

² Заъф – сустӣ, нотавонӣ, беқувватӣ.

³ Шибҳ – ҳаммонанд, монанд, мисл.

⁴ Виқор – аслаш вақор, тамкин, вазнини, чоранборӣ.

⁵ Ҷавор – наздикӣ, ҳамсоягӣ.

КАСЕ ПУРСАД ЗИ НАФСИ ХУД БА МАРДӢ (129)

Касе пурсад зи нафси худ ба мардӢ:
Барои миллату қавмат чӣ кардӢ?
Ба ту дода Худо ин сарбаландӢ,
Ташаккур мекунӢ доим ба сардӢ.
Гузашта аз сарат айёми душвор,
Макун ҳаргиз фаромӯшаш ту зинҳор.
Агар ношукрӢ кардӢ ту ба як бор,
Туро ояд зиёну ғам батакрор.
Хусайно, ту хабар дорӢ зи ислом,
Бипурс аз нафси худ аз баҳри пайғом!
Башоратҳо бидеҳ гоҳо зи фарҷом,
Мақоми ту рафеъ бошад зи илҳом.
Ту хидмат кун ба миллат то саранҷом,
Ки бошӢ то абад хушкору хушном.

БОСАОДАТ МЕШАВӢ, ГАР ХИДМАТИ МОДАР КУНӢ (192)

Босаодат мешавӢ, гар хидмати модар кунӢ,
Чашми ӯ равшан шавад, гар хубӢ бо додар кунӢ.
Модарат доим туро донад чароғи зиндагиш,
Эҳтироми хоҳарат дар қалби ӯ чавҳар кунӢ.
Ранчи модар омада дар қиссаи як навҷавон,
Норасой гурда буд, он қиссаро минбар кунӢ.
Гурдаи худро ба модар дод фарзандаш ниҳон,
Боз гуфто: мирам, ар ту қиссаро мазҳар кунӢ!
Қиссаи соlexнасабро ҳаққи фарзандӢ бидон,
Ҳалқаи занҷир бошад, бар ҷаҳон довар кунӢ.
Дар ривоят, дар ҳикоят ҳам ҶурайҷӢ Роҳибе,
Дар ғазал бояд, Хусайн, асрори худ гавҳар кунӢ!

ДАР МАҚОМИ АҲЛИ ДИЛ ОСОН НАБОШАД ХИДМАТЕ (270)

Дар мақоми аҳли дил осон набошад хидмате,
Дар ситоиш Хоҷа Ҳофиз худ бидонад ҳикмате.
Солики роҳи тариқат аҳли ирфону адаб,
Мерасад бар мақсадаш аз юмни соҳибҳиммате.
Гар туро бошад таваҷҷуҳ ҷониби сидку вафо,
Кадри аҳли дил бидон, бар ту наояд заҳмате.
Аҳли дил дар ҳар замон дар байни мардум ноаён,
Зухду тақво дар дилу худдорӣ бошад исмате.
Мавлавӣ, Аттору Ҷомӣ, Бедилу Шайхи Камол,
Хоҷа Ҳофиз, ҳам Саной баҳри миллат неъмате.
Эй Ҳусайн, имрӯз аҳли дил бувад ҳамроҳи ту,
Шукри неъмат гӯ, ки дорӣ беҳтарин ҳамсухбате.

ШУД МУҚАДДАС БАҲРИ МО ШАҲРИ ЗЕБО – ДУШАНБЕ (836)

Шуд муқаддас баҳри мо шаҳри зебо – Душанбе,
Ҳам дилрабо Душанбе, ҳам дилоро Душанбе.
Оби нилгун зи Варзоб биёрад хайри зиёд,
Пур зи мавчи саодат мисли дарё Душанбе.
Ҳама шодиву ҳам тараб аз шарафи истиклол,
Монанди моҳи тобон андар шабҳо Душанбе.
Аз оҳанги ҷавонӣ пур гашта хиёбонҳош,
Гулшани навҷавонон, шодиафзо – Душанбе.
Кохи Наврӯз аз Пешво чун хуршеди мучалло¹,
Ободу зебо гашта аз он Мавло Душанбе.
Равшанӣ шуд, Хусайно, аз тулуъи шамси ӯ,
Рустамат ниғаҳон аст, эй фаҳри мо – Душанбе.

¹ Мучалло – равшан, хувайдо, поккардашуда.

МИЛЛАТАМ, БО НОМИ НЕКАТ ИФТИХОРИ МО ТУӢ (839)

Миллатам, бо номи некат ифтихори мо туй,
Байни миллатҳои олам эътибори мо туй.
Дар улуми дину дунё номи фарзандони ту,
Шухрати олам гирифтӣ шахсавори мо туй.
Нури хуршеди хирад нобуд кард зулму ситам,
Кишвари одил бигӯяд: Дар қатори мо туй.
Аз заминӣ оби ту ободӣ ояд баҳри мо,
Дар ҳаёти шоду хуррам устувори мо туй.
Ҳастии худ гар намоям ман фидои ҳастият,
Дар раҳи сулҳу сафоят интизори мо туй.
Ту дуо кун, эй Хусайн, осуда бошад ин Ватан,
Лаҳзаи осудагӣ ҳам дар қанори мо туй.

ТОЧИКАМ, ХАЛҚИ АЗИЗАМ, ҲИКМАТИСТОНАМ ТУЙӢ (843)

Тоҷикам, халқи азизам, ҳикматистонам туйӢ,
Гулшани боғи баҳору ҳам гулистонам туйӢ.
Илму ирфон, урфу одат бо тариқи насли худ,
Зарфишону зарварақ аз аҳди Сомонам туйӢ.
Ҳикмати халқи азизам рӯи оламро гирифт,
Тӯдаи сахро саробу абри боронам туйӢ.
Бо забони ноби тоҷик лафзи фарзандони ту,
Дар раҳи торик чун шамъи фурузонам туйӢ.
Тоҷикам озодачон – Нуъмони Собит дар назар,
Рӯдакӣ, Саъдию Айнӣ – назми девонам туйӢ.
Байни миллатҳо ба ҳикмат шуҳратат боло гирифт,
Дар ғазал гӯяд Ҳусайнат: Давру давронам туйӢ.

ХУДПАРАСТИҲО МАКУН, ГАР БАР МАҚОМЕ МЕРАСӢ (891)

Худпарастиҳо макун, гар бар мақоме мерасӣ,
Бар ту ояд сад виқор¹ бар хосу оме мерасӣ.
Мушкилӣ дар зиндагӣ ношод созад гар туро,
Бартарӣ бар худ магир, бар шодкомӣ мерасӣ.
Гар фурӯтан нестӣ, даъво макун аз ҳад зиёд,
Лофи бечора мазан бар талхкомӣ мерасӣ.
Гар ту аз чоят бихезӣ, аз дилат кибрат равад,
Нафси худро сар бизан, бар эҳтироме мерасӣ.
Фикру зикрат дар амал, хидматгузорӣ бар касе,
Гар Худо хоҳад, ту бар олимакомӣ мерасӣ.
Аз ғуруру манманӣ дӯрӣ бичӯ доим, Ҳусайн,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон бар неқномӣ мерасӣ.

¹ Виқор – аслаш вақор, тамкин, вазнинӣ, чоранборӣ

ДАР НИЗОМИ ҚАТРАҲО ЧУН РАМЗИ БОРОНАМ ТУӢ (1005)

Дар низоми қатраҳо чун рамзи боронам туй,
Ҳамсадои муסיқият сози авзонам туй.
Уду чангу арғунун¹ созиш биёрад баҳри мо,
Равшанӣ ҳар гаҳ наояд, шамси тобонам туй.
Бодбони киштӣ - ин рамзи саломат дар назар,
Бодбони ман, зи ҳар тӯфон ниғаҳбонам туй.
Боди носанчида ояд, чашми ман андар раҳат,
Ҳофизи ҳастии ман аз боду боронам туй.
Гар сухан гӯям муназзам, баҳри ман ояд сано,
Назми ман гар шуд парешон, дурри афшонам туй.
Баҳри ёронат бигӯ дар дил чӣ дорӣ, эй Ҳусайн,
Ҳам ба миллат гӯ, ки шеърӣ аҳди Сомонам туй.

¹ Арғунун – навозандаи арғунун, номи як навъ асбоби му-
сиқӣ.

ДАРДИ МИЛЛАТ БАР ТУ ГҮЯМ, ШЕЪРИ МУМТОЗАМ ТУЙЇ (1011)

Дарди миллат бар ту гӯям, шеъри мумтозам туйӣ,
Шукри давлат аз ту бошад, назми эъҷозам туйӣ.
Шеъри мумтоз аст асли назми эъҷозофарин,
Шеъри ман, ифшоғари андешаву розам туйӣ.
Маънии ҳар ҳарфи ман худ зинда гардонад туро,
Ҳам шифо бахшад ба шиддат, чунки дамсозам туйӣ.
Ҳамнафас бошам ба ту, бахту саодат ҳамраҳам,
Ин ҷаҳону он ҷаҳон як умр анбозам туйӣ.
Болу пар бахшидаӣ ҷисми Ҳусайнатро зи нур,
Дар самои маърифат асрори парвозам туйӣ.
Баҳри ту ҳар он чи гуфтам ё навиштам дар ғазал,
Баҳри эҳёи накӯӣ савти овозам туйӣ.

ЭЙ ДИЁРИ НОМДОРАМ, ТОЧИКИСТОНАМ ТУЙ (1138)

Эй диёри номдорам, Тоҷикистонам туй,
Гунчаи гул, навбаҳорам Тоҷикистонам туй.
Шукри истиқлоли ту, хокат муқаддас баҳри ман,
Ту баҳори беғубору ҳам гулистонам туй.
Чун чаман шуд ҳар маҳал, ҳам сабзу хуррам ин Ватан,
Номи ту бошад шиорам, Тоҷикистонам туй.
Боғу бўстон баҳри миллат, гулшанат шуд лолазор,
Дар гулистон ифтихорам, Тоҷикистонам туй.
Пешвои миллати мо зинда бодо гӯ, Ҳусайн,
Ифтихори шаҳрёрам, Тоҷикистонам, туй.

06.03.2019.

РӯЗИ ШОДӢ НАВЧАВОН ОЯД ҲАМЕ (1280)

Рӯзи шодӣ навчавон ояд ҳаме,
Даври пирӣ комрон ояд ҳаме.
Гар ту кардӣ кори неке бар Ватан,
Умри хайрат дар амон ояд ҳаме.
Байни мардум номи неку хулқи нек,
Дар бадан чун рамзи ҷон ояд ҳаме.
Илму ирфон байни абнои башар
Обрӯи тоҷикон ояд ҳаме.
Ҳар гаҳе гуфтӣ, Хусайно, шеъри худ,
Мадҳи миллат бар забон ояд ҳаме.
Нафъи мардум дар дилу ҳам дар забон,
Кори хайрат ҷовидон ояд ҳаме.

24.12.2018.

ҲАР ОН ЧӢ КАРДӢ БАР АСЛАТ, ЗИ АВЛОДАТ ҲАМОН БИНӢ (1285)

Ҳар он чӣ кардӣ бар аслат, зи авлодат ҳамон бинӣ,
Зи шуҳрат номи неки худ ба наслат соябон бинӣ.
Чу дидӣ некӣ як зарра, макун сарфи назар онро,
Гар он чӣ дар ниҳон бошад, ба чашми худ аён бинӣ.
Ту шукре кун ба ҳар дода вагарна куфри неъмат шуд,
Заволи молу мулкатро ба дасти дигарон бинӣ.
Ғуборе мунташир бошад, мапиндораш, ки беҳуда,
Зи асрораш бишав оғаҳ вагарна сад зиён бинӣ.
Ба авлодат насиҳат кун, саодат панду андарз аст,
Муҳаббат байни инсонҳо чу Роҳи Каҳкашон бинӣ.
Хусайно, шеваи назмат ба худ андозае дорад,
Сухан дониста гар гӯӣ, ту худро дар амон бинӣ.

01.01.2019.

ЭЙ ВАТАН, ТО ЧОВИДОН ИНЪОМИ ОҒОЗАМ ТУЙ (733)

Эй Ватан, то човидон инъоми¹ оғозам туй,
Гарчи ман дар Каҳкашон, анҷоми парвозам туй.
Аз барат гар дур рафтам, рӯзу шаб дар зикри ту,
Аз Худо пурсам амон, пайғоми овозам туй.
Ҳар чӣ гуфта дигарон, дурӣ бикардам ман аз он,
Чун ба роҳи имтиҳон илҳому анбозам² туй.
Эй Ватан, ту дар амон бошӣ зи юмни³ роҳбарат,
Ҳамчу ёри дилситон орому ҳамрозам туй.
Тоҷикистон, номи ту сарлавҳаи шеъри ман аст,
Мисли кӯҳи зарфишон хушноми мумтозам туй.
Шеъри ту баҳри Ватан бошад, Хусайно, бехатар,
Ҳамчу баҳри бекарон фарҷоми⁴ бенозам туй.

¹ Инъом – неъмат, ато, баҳшиш.

² Анбоз – рафик, шарик, ҳамдам, ҳамроҳ.

³ Юмн – бахт, толеъ, иқбол, некбахтӣ, хушбахтӣ.

⁴ Фарҷом – охир, анҷом, оқибат, натиҷаи кор.

ФИТНА ОРӢ ДАР ДИЛАТ, ТУ БЕСАРУ СОМОН ШАВӢ (480)

Фитна орӣ дар дилат, ту бесару сомон шавӣ,
Дар илоҷи он амал дармондаву ҳайрон шавӣ.
Иҷтиноб аз фитнаҳо осон набошад дар ҳаёт,
Фитна орад бар сарат ранҷу бало, гирён шавӣ.
Садди роҳи фитна шав, роҳи бузургонро бигир,
Вар-на дар роҳи шариат дур аз имон шавӣ.
Гар салоҳе мекунӣ дар оила баҳри касе,
Эҳтиром орад ба ту ҳаргаҳ, ки ту меҳмон шавӣ.
Тинчию оромӣ бошад беҳтарин неъмат ба мо,
Доимо шукрона гӯ, то мукбили Раҳмон шавӣ.
Фитна дарди бедаво гӯ, дар каломат, эй Ҳусайн,
Сулҳу оромӣ бичӯ, бар дардҳо дармон шавӣ.

ФИТНАВУ ҲАНГОМА НОГАҲ АЗ ИРОҚ ОЯД ҲАМЕ (1218)

Фитнаву ҳангома ногаҳ аз Ироқ ояд ҳаме,
Аз дари Шоми шариф ҳам иншиқоқ ояд ҳаме.
Ин ҳама ҷангу ҷадал бо номи дин шуд муштарақ,
Байни аҳли дину мазҳаб ифтироқ ояд ҳаме.
Фитнаву бугзу адоват зулми мардум дар ҳадаф,
Аз каломи фитнаангез иштиқоқ ояд ҳаме.
Хайрхоҳӣ дар ҷаҳон оромӣ орад баҳри халқ,
Дар расидан баҳри сангар илтиҳоқ ояд ҳаме.
Сангари Шому Ироқ беҳуда бошад дар назар,
Байни мардум, баҳри тинҷӣ иштиёқ ояд ҳаме.
Ту дуо кун, эй Ҳусайн, ором бошад аҳли Шарқ,
Байни аҳли Шарқу Ғарб ин иттифоқ ояд ҳаме.

21.10.2018.

АЗ ҲАЁТ, ЭЙ ШАХСИ НОДОН, НОРИЗОЙ ТО БА КАЙ (1855)

Аз ҳаёт, эй шахси нодон, норизоӣ то ба кай?
Байни бугзу ҳам адоват ошноӣ то ба кай?
Фитнаву ҳам шуру ғавғо кулфате орад ба кас,
Аз зану фарзанду ёронат ҷудой то ба кай?
Тухмату бухтону ғайбат ҳамчу заҳри қотил аст,
Байни бадхоҳони дунё ифтироӣ то ба кай?
Дар хато афтад мудом дармонгарӣ бо фикри худ,
Бо ҷаҳолат беназофат ху давой то ба кай?
Равшании ҳарфи ту аз баҳри миллат эй Хусайн,
Ҷоҳилонро кун ишорат бесафой то ба кай?
Дар замири нафси худ поки надорад беадаб,
Беадабро байни мардум беҳаёӣ то ба кай?

02.03.2020.

МУНДАРИЧА

Ашъори садоқат 3

«АЛИФ»

Баҳри мулки тоҷикон шукрона меғӯем мо (1489)	10
Рӯзи бахту шодмонӣ рӯзи истиклоли мо (1133)	11
Тоҷикистони азизам мардумат ваҳдат саро (1921)	12
Асри мо ин асри дониш ҳам саодат ҳам сафо (305)	13
Эй ҷавонони ҷаҳон, ин даври даврони шумо (749)	14
Тоҷикистони азизам, халқи ту ваҳдатсаро (838)	15
Хучанд, эй маркази фарҳанги дилҳо (4)	16
Хучанд, эй мазҳари фарҳанги дилҳо (6)	17
Булбули боғи Ватан, ман машрабе дорам, биё (39)	18
Шукри неъмат аз азал осоиши Наврӯзи мо (69)	19
Пешво, Олӣ Ҷаноб Эмомалӣ Раҳмони мо (1136)	20
Шукрона меғӯем мо аз кишвари нуру сафо (1488)	21
Чехраи пурнури устодаст шамсе дар фазо (388)	22
Паёми сулҳ бар ҷаҳон рисолати диёри мо (528)	23
Рози шӯрангези душман фитнаҳо орад туро (397)	24
Дилбари маҳбуби ман, имрӯз дилшодам, биё (412)	25
Носазогӯӣ макун даври замони хешро (916)	26
чашмҳо равшан шавад аз ранги тобистони мо (1331)	27
Дар шаби берангу торик моҳи тобонам шумо (1393)	28
Дар сари роҳи хидоят Ҷомӣ аз нуру сафо (907)	29
Мухтоҷ бошад ҳар гиёҳ оби сафоро чун ҳаво (224)	30
Эй ҳамватанон, ба ин ғазалҳо (939)	31
Ҳар зарраи хоки ватан бар чашми ман шуд тӯтиё (1168)	32
ҳазорон ибрате дорад Саразм андар ҳаёти мо (1473)	33
Ба таърихи куҳан бингар, Саразм ин навбаҳори мо (1477).	34
Аз Саразми тоҷикон осор монда баҳри мо (1486)	35
Аҳли Саразми миллатам, дар фикру дар ёдам шумо (1500).	36
Эй ҷавонони замон гул карда сахрои шумо (1860)	37
Рушди истиклоли давлат хидмати Пешвои мо (2070)	38
Мақсади Пешвои миллат баҳри мо шуд раҳнамо (2071)	39

«БО»

Таъассуб ҷаҳлу нодонӣ чи дар дину чи дар мазҳаб (187) . .	40
Шухрати аҳли сафо пайвастабошад бо адаб (807)	41
Ёдгори ҳастии инсон китоб (1395)	42
Умри мо монанди бод андар само дорад шитоб (803)	43
Сарвати ғункардаам дар ин ҷаҳон бошад китоб (688)	44
Тухми раҳмат ҳар кӣ корад, он бирӯяд бошитоб (737)	45

«ТО»

Тоҷикистони азизам, ифтихорам аз ту аст (32)	46
Поядори давлати мо Пешвои миллат аст (23)	47
Нури ҷашми пиру барно Пешвои миллат аст (24)	48
Тоҷикистон модару як шахписар Эмомалист (25)	49
Тоҷикистон давлати ором, ҳам фархунда аст (109)	50
Пайрави мазҳаб бидон, ки сулҳ андар мазҳаб аст (126) . . .	51
Баҳор омад, замин сарсабзу хуррам гашту пурнур аст (49).	52
Асри бисту як, ки бошад асри илму коинот (88)	53
Ваҳдати мардум, бидон, дар анҷуман ояд ба даст (285) . . .	54
Касбу ҳунар дар ҳар замон осоиш орад дар ҳаёт (359)	55
Дар низоми зиндагӣ роҳи саодат мактаб аст (360)	56
Аҳди мо аҳди саодат аз садоқат буду ҳаст (724)	57
Иқтидори давлати ту шукри неъмат буду ҳаст (698)	58
Ғазалҳои самимона ҳама аз аҳди Сомон аст (666)	59
Номи неки Тоҷикистон ифтихори давлат аст (840)	60
Тоҷикистон сарзамини ҳикматистони ман аст (842)	61
Барқи нерӯгоҳи Роғун ифтихори миллат аст (1006)	62
Устуворӣ дар ҳаёт ин рамзи фаҳри одам аст (1022)	63
Устуворӣ дар калом рамзи бузургон буду ҳаст (444)	64
Хоби ширин дар ватан аз беҳтарини неъмат аст (1126) . . .	65
Аҳли Сомон ёдгори Тоҷикистони ман аст (1132)	66
Хонаи умеди мо шаҳри Душанбе буду ҳаст (1141)	67
Шукри Ҳақ, ин умри ман дар кишвари зебо гузашт (1149) .	68
Рӯзгори аҳли олам чун найистон буду ҳаст (1160)	69
Ин корвони умри ман аз дашту аз саҳро гузашт (1209)	70
Шукри Ҳақ, бар ман нашуд душман касе дар ин ҳаёт (1217).	71
Нияти хайре бикун, дар ҳар амал ёбӣ начот (1226)	72

Меҳрубонӣ бо низом аз ҳикмати инсонӣ аст (1249)	73
Навозиши фарзандон баҳри модар ғанимат (1276)	74
Гулшани зебо диёри Ғӯлакандози ман аст (1314)	75
Ҳикмати аҳли суҳан он боғу бўстони ман аст (1359)	76
Дар зиндагоният падар - сарвар ғанимат аст (1363)	77
Шухратовар баҳри миллатин матои атлас аст (1129)	78
Ҳикмату панди қалам дар шеърӣ мавзуни ман аст (835)	79
Ифтихору ёдгори мо Саразми миллат аст (1470)	80
Зарраи хоки Саразм, эй аҳли дунё, ибрат аст (1472)	81
Шукӯҳи кишвари мо аз шарофатҳои Раҳмон аст (1475)	82
Қасидаи Саразм (1476)	83
Саразми миллати тоҷик ба дунё як китобе ҳаст (1480)	86
Дар Саразми тоҷикон тақвими ҳикмат будааст (1481)	87
Нақши Саразми миллатам бармо паём оварда аст (1483)	88
Нақши дасти Сугдиён рамзи паёми миллат аст (1485)	89
Эй Саразми миллати ман ифтихорам аз ту аст (1493)	90
Бо Саразмаш Тоҷикистон ифтихори миллат аст (1497)	91
Гулшани зебо Саразми васфи Канъони ман аст (1501)	92
Хидмати халқу ватан аз шукри даврони ман аст (1509)	93
Бехтарин фурсат ба шоир сайри маъни буду ҳаст (1719)	94
Тоҷикистони азизам як гулистон гашта аст.....(1757)	95
Бар Худо шукре кунем даври амон омада аст.....(1772)	96
Тоҷикистон меҳани ман тахти султони ман аст (1775)	97

«СОИ МУСАЛЛАСА»

Дар замони мушкили дар дил дуоям ё Муғис (1691)	98

«ЧИМ»

Бар сари фарзанди одам илму дониш ҳамчу тоҷ (1289)	99

«ҲО»

Шайхӣ ояд бар сарат, бар дигарон гардӣ насех (1631)	100

«ХО»

Ҳар он гаҳ мункире дидӣ, ба ин кораш мағӯ посух (1639)	101
Тағйири ҳукми Қуръон оят чу гашта мансух (1680)	102

«ДОЛ»

Лағзиши аҳли улум аз лағзиши афкор буд (307)	103
Пешвои миллати моро чу сарвар офарид (834)	104
Хаёт осудатар аз хидмати ин Пешво гардид (971)	105
Дар забони тоҷикӣ шеърӯ ғазал ҷавҳар бувад (120)	106
Ватан гуфтам зи қалби худ, садо аз хуни ман омад (171) .	107
Бахту саодат дар ватан аз ваҳдати миллат бувад (186) . . .	108
Тоҷикистон – тоҷи дунё, номи некат зинда бод (36)	109
Тинчию оромию сулҳ ибтидо шуд аз Хучанд (43)	110
Олимон дар зулмати дунё ҷароғи равшананд (99)	111
Ақлу тадбир офтоб асту дурахшон мешавад (197)	112
Нури Раҳмонӣ бирезад, ҷашми дил равшан шавад (200) .	113
Рамзи ношукрӣ бувад норозигии шахрванд (211)	114
Вазъи ноороми олам ҳоли маҳзун оварад (267)	115
Бар ҳарам рафтам замоне, к-он замон илҳодӣ буд (326) . .	116
Эй ҷавонони замона, шукри давронро кунед (393)	117
Марде ғариб бошад, дур аз ватан бимонад (410)	118
Мардумозорони дунё дар ҷаҳон даъвогаранд (427)	119
Ҷавониро ғанимат дон, ки нотақрор мебошад (476)	120
Илму амал дар ин ҳаёт сад ифтихорат оварад (527)	121
Замони умри ман, донӣ, замони беҳтарин бошад (529) . . .	122
Эй ҷавонони замон, шукронаидаврон кунед (534)	123
Пайванди бидъатҳо шудан сӯйхиёнат оварад (536)	124
Рӯзи мавлудат хучаста бод гӯям, эй Хучанд (703)	125
Ақлу нақлу касби инсондар ҳадаф созанда бод (968)	126
Ҳар ҷавон бар сӯи мақсуди дилаш раҳ меравад (232)	127
Сарнавишти халқи олам номаи роқим бувад (218)	128
Маҳфили «Ганчи суҳан» меҳроби ҳикмат дар Хучанд (295).	129
Донишу ақлу хирад ояндаи инсон бувад (668)	130
Каримони ҷаҳон фардо шарафро дар фазо бинанд (748) .	131
Ҳар ғах мусофир мешавӣ, қадри Ватан пайдо шавад (773).	132
Эҳтироми қулли миллатҳо садоқат оварад (823)	133
Кашмакашҳо байни адён насли одамро барад (824)	134
Рамзи дӯсти бардавом, ўзбеку тоҷик зинда бод! (912)	135
Шукри неъмат мекунам дар ин ватан бо меҳри худ (896) .	136

Бозтоби нури қалбам дар ғазал пайдо шавад (782)	137
Тоҷикистон, марзу бумат то абад поянда бод! (846)	138
Шукри истиқлоли давлат, парчами миллат баланд (833) .	139
Давлати озоди тоҷик дар ҷаҳон обод бод! (832)	140
Дар усули маънавӣ омад саодат дилписанд (107)	141
Қаломи ошноӣ ба ман сеҳри мубин бошад (163)	142
Мардуми аҳли ҷаҳон аз ҷо аз як пайкаранд (221)	143
Ҷунбиши мардони неқӯ нафъи хирман оварад (505)	144
Ифтихори халқу миллат – Тоҷикистон зинда бод (837) . .	145
Ҷонбозӣ баҳри ватан - рамзи шарофат омад (845)	146
Мақун ту ҷавру зулми кас, ба дастат гар сипар бошад (881).	147
Дар ин айёми илму фан адоват пурхатар бошад (945)	148
Аз меҳру аз латофат садои модар омад (951)	149
Ҳар он ҷӣ бар сарат ояд, ба ту як имтиҳон бошад (956) . .	150
Эй мусулмонон, шумо фарҳангро пайдо кунед (993)	151
Дӯстон дар байни худ доим вафодорӣ кунед (995)	152
Сияҳбахтони ин дунё ҷаҳолатро раво бинанд (1013)	153
Хидмати мардум кунӣ, мақбули омад мекунад (1031)	154
Якдилӣ дар байни мардум сулҳу ваҳдат оварад (1049)	155
Як суҳанвар бе ато худ нотиқу гӯё нашуд (1096)	156
Хирадмандон дар ин дунё ниғаҳбони ҷаҳон бошанд (1112).	157
маҳтоби кишвар дар назар лаъли Бадахшон мерасад (1151).	158
Дар масири халқу миллат лаҳзае беғам набуд (1177)	159
Афтода дур аз Ватан шоду хуррам набошад (1222)	160
Ҳар он кас дар дилаш бухлу адоватро ба кас бинад (1283).	161
Шукри даврон мекунам, ки ҷашми гирёне намонд (1319) .	162
Дил воситаи робитаи илми ҷаҳон шуд (1397)	163
Оби раҳмат баҳри мо аз осмон ояд фуруд (1411)	164
Аз ҷавонон миллати ман ифтихоре мекунад (347)	165
Хидмате кун бар Ватан, рӯзе саодат оварад, (356)	166
Олимону орифон лутфу иноят мекунанд (406)	167
Саразми миллату қавмам ба Сарвар он аён бошад (1469).	168
Ба истиқлолият бингар, Саразм аз он ҷароғон шуд (1478).	169
Саразми миллатам, ҳоло ба ту ҷашнат муборак бод (1479).	170
Худ аз Саразми миллатам рамзи бақо пайдо шавад (1484).	171

Тоҷикистони азизам бо Саразмаш зинда бод (1494)	172
Саразми миллатам имрӯз чун шамсе дурахшон шуд (1498).	173
Саразми мо шукӯҳи рафтагонро зинда медорад (1499) . . .	174
Дар беватани мазраи гулзор набошад (1515)	175
Аҳли байт омад ба хотир, хонадон омад ба ёд (1517)	176
Тарихи миллат баҳри мо нуру саодат оварад (1520)	177
Домоди мо сарбаланд бо арӯсаш дар Хучанд(1535)	178
Пешво эй шамси ховар марҳабо хуш омадед (1587)	179
Модар падар дар ин ҷаҳон масули фарзандони худ (1664).	180
Дӯстони бовафо тоҷику узбек зинда бод (1667)	181
Тоҷикистони азизам, бо Саразмаш зинда бод! (2042)	182

«ЗОЛ»

Радди сеҳр омад бидон дар ояҳои қулабӯз (1699)	183

«РО»

Эй хучанд, эй шаҳри ишқу шаҳри нур (5)	184
Субҳидам шаҳри хучанди бостонӣ нурбор (310)	185
Халқи тоҷик аз диёри хеш дорад ифтихор (227)	186
Чун фикри миллат мекунам, осоиш ояд дар назар (926) . .	187
Номи фарзандони миллат бар ту бошад ифтихор (425) . .	188
Сангҳо дар ин замин аз якдигар ҳам беҳабар (220)	189
Эй шаҳри Роғун – шаҳри нур, аз ту расид бар мо сурур (977).	190
Ҳар ғае пайкар равад, монад зи мо ёру диёр (1025)	191
Таманно мекунам ҳар дам, ки бошад дар амон кишвар (1134).	192
Шухрати олам гирифт осори Бобочон Ғафур (1262)	193
Кишвари зебои мо шуд лолазор (1287)	194
Дил ба дунё гар ту бандӣ, номи некатро гузор (751)	195
Мешавӣ соҳибсаодат дар ду олам, эй писар(136)	196
Оварад бар ту саодат хидмати модар падар (1656)	197
Душворӣ ояд бар замин, овора гардад гар фақир (1739) .	198

«ЗО»

Нуқли дастархони мо халвоу бодому мавиз (464)	199
Бахту саодати мо дирӯз буду имрӯз (1193)	200

Дар раҳи ишку вафо шахсе набошад бениёз (1228)	201
Шукри мекунам ман пираму ҳамроҳи султонам ханӯз (1298).202	
Нуру сафо омад ба мо аз дӯстони беғараз (148)	203

«СИН»

Кувваи нодиданӣ дар ҷисми мо бошад нафас (1147)	204
Беҳтарин неъмат ба дунё баҳри инсон як нафас (1689) . . .	205

«ШИН»

Рӯзӣ аз қисмат бувад, аз қисмати худ шод бош! (667)	206
Ранҷу меҳнат дар сафар, ту бо диёрат шод бош! (738) . . .	207
Шукри замона гӯем, омад ба мо осоиш (1199)	208
Дар ҷаҳон фарзанди одам аз азал бошад шариф (1742) . .	209

«СОД»

Чашми некӯӣ маяфган ту ба фардои ҳарис (1681)	210

«ЗОД»

Бадтарин аъмоли дунё дар китоб омад ғараз (1682)	211

«ИТҚӢ»

Аз ҳарису ҳам бахил доим бишав ту эҳтиёт (1628)	212
Роҳи қарвон олами руҳ , ҷисми мо бошад работ (1634) . . .	213

«ИЗҒӢ»

Шукрона бар ин замон мо бахтиёру маҳзуз (1834)	214

«ӢАӢН»

Нуру сафоӣ барқи мо дуде надорад мисли шамъ (153) . . .	215

«ҒАӢН»

Беҳтарин фурсат ба дунё роҳате дар боғу роғ (1626)	216

«ФО»

Сулҳу ваҳдат байни адён адли қуръони шариф (217)	217
Асли хилқат дар замин сад ҳосият аз оби соф (266)	218

«ҚОФ»

Иттиҳоди аҳли олам якдилӣ беиштиқоқ (1196)	219
Ҳар чи гуфтам аз насихат, хидматам аз баҳри халқ (1679).220	
Шукрона бошад зи мо даври даврон тасаддуқ (1755)	221

«КОФ»

Ту замин обод созӣ, мешавӣ инсони пок (314)	222
Эй қаҳрамони саҳро пирӯзият муборак! (1720)	223

«ГОФ»

Байни мардум дар қаҳон ҳаргиз набошад номи ҷанг (1701).224	

«ЛОМ»

Расми ҳуби тоҷикон меҳмоннавозӣ аз азал (213)	225
Дар дилу дар дида ҷо шав, бар ту орад он камол (461) . . .	226
Чашми ман равшан шавад, фарзанд бином баркамол (1337).227	
Як ҳазору чорсад паймона пур шуд аз ғазал (1400)	228
Аҳли мағрибро ту бубин дар илму ирфон бар камол (1604).229	
Ифтихори миллати мо дар қаҳон бошад Камол. (1748) . .	230
Чашми миллатро кушояд илму ирфони Камол. (1749) . . .	231
Бадри мунири тоҷикон андар само бошад Камол.(1750) .	232
Дурру гавҳар ҷидаам аз баҳру дарёи Камол. (1751)	233

«МИМ»

Парчами мо дар қаҳон шуд ифтихори миллатам (271) . . .	234
Кишварам тоҷикистон –баҳшандаи нишотам (263)	235
Ранҷиши хотир надорам баҳри ту сангар кунам (330)	236
Мардумони нехӯ худ аҳли илманду ҳаким (925)	237
Ба ин сарҷамъии миллат, ки кишвар дар амон бином (909).238	
Ғар заррае бошад зи ман хайре зи баҳри миллатам (308) . .	239
Сарафрозӣ кунам доим, диёре чун ҷаман дорам (784)	240
Комебӣ ёфтам андар раҳи таълими илм (437)	241
Ҳикматистон дар дилу онро бигӯям бо қалам (1019)	242
Зи аҳли шарқи ин даврон мусулмонӣ намеёбам (1175) . . .	243
Қароҳат мешавад қалбам, ҳар он ғаҳ ғафлате бином (1176).244	

Муборак чашни Наврӯзат, диёрам! (1369)	245
Дар сари роҳи ҳақиқат ошиқи шайдо манам (1379)	246
Шукр бо соли навин аз Пешво омад Паём (1288)	247
Ҳиммати мардони некӯ ҳаст чун олимақом (404)	248
Ассалом, эй пешвои илми тоҷик, ассалом (849)	249
Аз замонҳои куҳан омад Саразми миллатам (1467)	250
Саразми миллатамро ман намуна дар ҷаҳон бином (1474)	251
Ҷаҳри миллат шуд Саразми баҳри дидор омадам (1482)	252
Меҳвари таърихи миллат ибтидо шуд аз Саразм (1503)	253
Дар ҳаёти ин ҷаҳон шукри Худо бояд кунем (1459)	254
Мо ҷавонони замон шукронаи давраи кунем (1487)	255
Аз ватан баҳри шумо бо худ салом овардаам (1504)	256
Эй ватан эй аҳли меҳан бар шумо пазмон шудам (1713)	257
Ман ба ин хушраам замин баҳри саодат омадам (1737)	258
Шукронаи амну амон ман дар ҳаётам дидаам.... (1811)	259
Шукри ҳақ бар нафъи миллат ман ба дунё омадам...(1902)	260

«НУН»

Ҷар ҷаҳон ангуштарӣ, шаҳри Душанбе чун нигин (533)	261
Тоҷикистон ифтихори шухрати унвони ман (262)	262
Рустои Росровут аст аз сӯғдон нишон (93)	263
Шуд Тоҷикистон вориси он давлати Сомониён (264)	264
Шоҳроҳи зиндагӣ бар ҷашми мо бошад аён (405)	265
Дар масири зиндагӣ вайронро обод кун (441)	266
Ҷар ҷавон бояд бидонад: қарзи мо ҳифзи ватан (535)	267
Ташна қадри об донад, ҳис кунад бо ҷисму ҷон (559)	268
Обрӯю молу мулкати дар ғарб бошад, бидон (577)	269
Андар ҳидоят, эй ҷавон, бишнаи ту алфози ҳусайн (17)	270
Руди Сайхун бигзарадаз сарзамини тоҷикон (231)	271
Тирандил ғардад зи ғам булбул зи ҳичрони ҷаман (320)	272
Ҳоки кӯят ҷар ғубораш сурмаи ҷашмони ман (422)	273
Доманафшонӣ макун аз ин Ватан, эй ҳамватан (502)	274
Ҷар он ҷӣ гуфтаи дар ғазал ояндаи фардои ман (589)	275
Шодмонӣ бар ту ояд, ҷунбиши бечо макун (740)	276
Умри худ беҳуда мағзор, шукри раҳмонро бикун (745)	277

Кишвар чу бошад дарамон, миллат бимонад дарамон (804) .	278
Як нафас дар ин ҷаҳон бахшад ба ту руҳу равон (899) . . .	279
Аё Роғун, аё роғун, ба мо нуру сафо, роғун (957)	280
Хоки поки тоҷикистон ҷаннати рӯи замин (538)	281
Дар биёбони фано раҳгум мазан, эй навҷавон (522)	282
Назди ман аз симу зар боло бувад хоки ватан (841)	283
Ёр агар аз ман равад, бегона ояд назди ман (1024)	284
Таъни мардумро макун, яксон машав бо нокасон (1047) . .	285
Дар тулуғи субҳи содиқ зикри Субҳонро бикун (1255) . . .	286
Дар ғазал бо ҳар забон ту вазни мизонро бубин (1300) . . .	287
Лаҳзаи меҳру муҳаббат гулшани озодаи ман (1336)	288
Аз баҳри инсон аст, дон, пайдоиши ҳарду ҷаҳон (1346) . .	289
Ҳар он чи қардӣ қори хайр, аҷру савобашро бубин (1356) .	290
Эй сабо, ҳоли маро бар ҷамъи ёронам расон (1370)	291
Ин ҷаҳон обод аз ақли расои оқилон (1374)	292
Дӯстон, дар ин ҷаҳон некӣ бимонад ҷовидон (1385)	293
Ғарчи бошӣ дар само қадри муаллимро бидон (1387)	294
Ғар хирадмандӣ бихоҳӣ, дар ҷавонӣ некӣ кун (1408)	295
Аз қуҳанмиллат нишон бошад Саразми тоҷикон (1466) .	296
Дар шинохти халқу миллат ин Саразм унвони ман (1471) .	298
Қиссаҳо омад зи таърих аз Саразми тоҷикон (1495)	299
Аз қуҳан омад Саразми миллатам зеби ҷаҳон (1496)	300
Васфи Саразми миллатам пайваста ояд бар забон (1502) .	301
Аз аҳду аз оила мужда орад аз ватан (1712)	302
Наврӯз муборак бошаде наврӯз муборак булсӯн (1668) . .	303
Раҳнамо хушёр бош аз роҳи ҳақ раҳгум мазан (1745)	304
Бар касе ҳоҷат надори шукри он Яздон бикун....(1754) . .	305
Ёд кун рӯзе, ки Одам ҳамнафас шуд бо замин....(1747) . .	306
Шуълаи шамъи Қамол афрӯхт шоми ин замон (1777)	307
Вориси мулки сомон диёрам Тоҷикистон(1862) . .	308
Шукри ҳақ, ки миллатам шуд ҳомии хоки ватан .(1898) . .	309

«ВОВ»

Қадри неъматро бидон, бар ин ҷаҳон шукрона гӯ (418) . .	310
Дар ин ҷаҳону ин замон имрӯзи ман фардои ту (175)	311

Сарвату молат фузун, мағруру бепарво машав (808)	312
Эй толибӣ дар роҳи илм, нуру сафо ояд зи ту (1254)	313
Мунису ҳам меҳрубон, бо некувон ҳамдам бишав (1375)	314

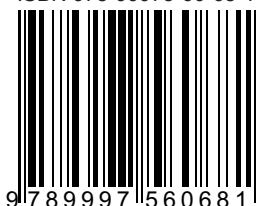
«ҲОИ Ҳавваз»

Илму таълим аз азал бо роҳи эълум омада (212)	315
Бо тариқи ғайримазҳаб, эй чавон, фатво мадеҳ (984)	316

«ЙО»

Чавҳари миллат – забони тоҷикӣ (265)	317
Давлати ороми ман, эй тоҷикистонам туй (532)	318
Аз забонҳои ҷаҳон беҳтар забони тоҷикӣ (64)	319
Хашми душман бар ту ояд, гар адоват мекуни (743)	320
Илм омӯз, эй чавон, то окилу доно шавӣ (435)	321
Аз садаф гавҳар бичӯ, зеро сазовор омадӣ (414)	322
Илму адабро пеша гир, то беҳтарин инсон шавӣ (687)	323
Ояндаи ободи мо бошадшиори зиндагӣ (632)	324
Касе пурсад зи нафси худ ба мардӣ (129)	325
Босаодат мешавӣ, гар хидмати модар кунӣ (192)	326
Дар мақоми аҳли дил осон набошад хидмате (270)	327
Шуд муқаддас баҳри мо шаҳри зебо – душанбе (836)	328
Миллатам, бо номи некат ифтихори мо туй (839)	329
Тоҷикам, халқи азизам ҳикматистонам туйӣ (843)	330
Худпарастихо макун, гар бар мақоме мерасӣ (891)	331
Дар низоми катраҳо чун рамзи боронам туй (1005)	332
Дарди миллат бар ту гӯям, шеърӣ мумтозам туйӣ (1011)	333
Эй диёри номдорам, Тоҷикистонам туй (1138)	334
Рӯзи шодӣ навҷавон ояд ҳаме (1280)	335
Ҳар он чӣ қардӣ бар аслат, зи авлодат ҳамон бинӣ (1285)	336
Эй Ватан, то ҷовидон инъоми оғозам туй (733)	337
Фитна орӣ дар дилат, ту бесару сомон шавӣ (480)	338
Фитнаву хангома ногаҳ аз Ироқ ояд ҳаме (1218)	339
Аз ҳаёт эй шахси нодон норизои то ба кай (1855)	340

ISBN 978-99975-60-68-1

Ҳусайн Мӯсозода

ТОҶИКИСТОН – ВОРИСИ СОМОНИЁН

Мухаррирон:

Саидумрон Саидов, Ислом Раҳимов

Мусаххехон:

Шамсиддин Мӯсоев, Шамсулло Мӯсоев

Мухаррири техникӣ:

Абдумачид Абдусаматов

Ороишгар:

Наимчон Каримов

Хуруфчин:

Шавкат Мирбобоев

Ба матбаа 01.05.2018 супорида шуд. Ба чоп 08.05.2018 имзо шуд.

Андозаи қоғаз 60x84 1/16. Чопи офсет. Қоғази «Снегурочка».

Ќузьи чопӣ 9,2. Хуруфи Times New Roman Tj.

Супориши №4918. Теъдод 100 нуса.

Матбааи «Ношир»,

Ҷумҳурии Тоҷикистон,

735714, ш.Хучанд, кӯчаи Сейтвелиев, 2

тел.: (83422) 5-65-95

www.noshir.tj